FLETORJA ZYRTARE
E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

www.qbz.gov.al

Botim i Qendrës së Botimeve Zyrtare

Viti: 2026 – Numri: 88

Tiranë – E hënë, 27 prill 2026

PËRMBAJTJA

		Faqe
Urdhër i ministrit të Arsimit nr. 104, datë 16.4.2026	Për njoftimin e fillimit të procedurës së përzgjedhjes së anëtarit të Bordit të Administrimit, përfaqësues i ministrisë përgjegjëse për arsimin, në institucionet publike të arsimit të lartë, mënyrën e vlerësimit të kandidatëve dhe afatin e dorëzimit të dokumentacionit	8135
Vendim i Gjykatës Kushtetuese nr. 28, datë 10.3.2026	Me objekt rihapjen dhe rivlerësimin e çështjes për vendimin nr. 33, datë 26.2.2021, të Kolegjit të Gjykatës Kushtetuese. Shfuqizimin e vendimeve nr. 280, datë 10.6.2013, të Gjykatës së Apelit Shkodër; nr. 00-2020-60, datë 27.5.2020, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.....	8138
Vendim i Gjykatës Kushtetuese nr. 31, datë 11.3.2026	Me objekt shfuqizimin e vendimit të Këshillit të Ministrave nr. 151, datë 6.3.2025, "Për marrjen e masave të përkohshme për shmangien e ndikimeve negative të platformës *online* 'Tiktok'", si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë dhe Konventën Evropiane për të Drejtat e Njeriut. Pezullimin e zbatimit të vendimit të Këshillit të Ministrave nr. 151, datë 6.3.2025, "Për marrjen e masave të përkohshme për shmangien e ndikimeve negative të platformës *online* 'Tiktok'".....	8147
Vendim i Gjykatës Kushtetuese nr. 37, datë 19.3.2026	Me objekt shfuqizimin e vendimit nr. 00-2024-4767, datë 20.11.2024, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë. Dërgimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Lartë.....	8170
Vendim i Bordit të Transparencës dhe Kufizimit të Përkohshëm të Çmimeve të Tregtimit me Shumicë/Pakicë të Nënprodukteve të Naftës dhe Gazit nr. 13, datë 25.4.2026	Për miratimin e çmimit tavan të tregtimit me shumicë/pakicë të nënprodukteve të naftës dhe të gazit.....	8178

Vendim i Gjykatës së Shkallës së Parë e Juridiksionit të Përgjithshëm Tiranë, nr. 449, datë 4.2.2026

Për shpalljen të zhdukur së shtetases Mereme Doda..... 8179

Kërkesë për shpalljen të vdekur të shtetasit Belisor Subashi..... 8179

URDHËR
Nr. 104, datë 16.4.2026

PËR NJOFTIMIN E FILLIMIT TË PROCEDURËS SË PËRZGJEDHJES SË ANËTARIT TË BORDIT TË ADMINISTRIMIT, PËRFAQËSUES I MINISTRISË PËRGJEGJËSE PËR ARSIMIN, NË INSTITUCIONET PUBLIKE TË ARSIMIT TË LARTË, MËNYRËN E VLERËSIMIT TË KANDIDATËVE DHE AFATIN E DORËZIMIT TË DOKUMENTACIONIT

Në mbështetje të nenit 102 të Kushtetutës; të nenit 48, të ligjit nr. 80/2015, "Për arsimin e lartë dhe kërkimin shkencor në institucionet e arsimit të lartë në Republikën e Shqipërisë" dhe të pikës 7, të vendimit nr. 782, datë 26.12.2018, të Këshillit të Ministrave, "Për përcaktimin e kritereve dhe të procedurave të përzgjedhjes së anëtarëve të Bordit të Administrimit, përfaqësues të ministrisë përgjegjëse për arsimin, në institucionet publike të arsimit të lartë",

URDHËROJ:

1. Njoftimin e fillimit të procedurës së përzgjedhjes së anëtarit të Bordit të Administrimit, përfaqësues i ministrisë përgjegjëse për arsimin, në institucionet publike të arsimit të lartë, sipas shtojcës nr. 1, bashkëlidhur këtij urdhri dhe pjesë përbërëse e tij.

2. Përzgjedhja e kandidatëve për anëtar të Bordit të Administrimit të kryhet në përputhje me kriteret, procedurën dhe dokumentacionin që duhet dorëzuar, sipas përcaktimeve të vendimit nr. 782, datë 26.12.2018, të Këshillit të Ministrave dhe shtojcës nr. 1, bashkëlidhur këtij urdhri dhe pjesë përbërëse e tij.

3. Afati i dorëzimit të dokumentacionit nga kandidatët për anëtar të Bordit të Administrimit, do të jetë deri në datën 30.4.2026.

4. Publikimi i kritereve dhe procedurave që do të ndiqen për konkurrimin, për pozicionin e anëtarit të Bordit të Administrimit, përfaqësues i ministrisë përgjegjëse për arsimin, në institucionet publike të arsimit të lartë, të bëhet në faqen zyrtare të ministrisë përgjegjëse për arsimin, Buletinin e Njoftimeve Zyrtare të Qendrës së Botimeve Zyrtare dhe në Buletinin e Agjencisë së Prokurimit Publik.

5. Lista e kandidatëve të përzgjedhur publikohet në faqen zyrtare të ministrisë përgjegjëse për arsimin, www.arsimi.gov.al.

6. Ngarkohet për zbatimin e këtij urdhri Sekretari i Përgjithshëm i Ministrisë së Arsimit.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë.

MINISTËR I ARSIMIT
Mirela Kumbaro Furxhi

SHTOJCA NR. 1

NJOFTIM
PËR PËRZGJEDHJEN E ANËTARIT TË BORDIT TË ADMINISTRIMIT, PËRFAQËSUES I MINISTRISË PËRGJEGJËSE PËR ARSIMIN, NË INSTITUCIONET PUBLIKE TË ARSIMIT TË LARTË

Në zbatim të vendimit nr. 782, datë 26.12.2018, të Këshillit të Ministrave, "Për përcaktimin e kritereve dhe procedurave të përzgjedhjes së anëtarëve të Bordit të Administrimit, përfaqësues të ministrisë përgjegjëse për arsimin, në institucionet publike të arsimit të lartë" dhe urdhrit nr. 104, datë 16.4.2026, të ministrit të Arsimit "Për njoftimin e fillimit të procedurave të përzgjedhjes së anëtarit të Bordit të Administrimit, përfaqësues i ministrisë përgjegjëse për arsimin, në institucionet publike të arsimit të lartë mënyrën e vlerësimit të kandidatëve dhe afatin e dorëzimit të dokumentacionit", Ministria e Arsimit shpall njoftimin për fillimin e procedurave të përzgjedhjes së anëtarit të Bordit të Administrimit, përfaqësues i MA-së në institucionet publike të arsimit të lartë, si më poshtë:

Nr.	Institucioni publik i arsimit të lartë	Numri i anëtarëve për Bord Administrimi
1.	Universiteti Politeknik i Tiranës	1 anëtarë përfaqësues i MA-së

1. Përshkrim i përgjithshëm

Bordi i Administrimit është organi më i lartë kolegjial administrativ, i cili garanton përmbushjen e misionit të institucionit të arsimit të lartë, mbarëvajtjen financiare dhe administrative të tij.

Bordi i Administrimit në institucionet publike të arsimit të lartë përbëhet nga shtatë anëtarë, të punësuar me kohë të pjesshme. Anëtarët,

përfaqësues të IAL-së, përzgjidhen nga Senati Akademik i IAL-së për një mandat pesëvjeçar, me të drejtë rizgjedhjeje, prej listave të propozuara nga institucioni i arsimit të lartë. Në listën e kandidatëve jepen të dhënat e individëve që vetëkandidojnë apo propozohen nga njësitë bazë të institucionit të arsimit të lartë apo institucioneve përkatëse. Anëtarët përfaqësues të ministrisë përgjegjëse për arsimin dhe njësisë së qeverisjes vendore janë ekspertë të njohur nga fushat akademike, menaxheriale, publicistike, ekonomike dhe juridike, dhe emërohen përkatësisht nga ministri përgjegjës për arsimin dhe kryetari i njësisë së qeverisjes vendore, sipas përcaktimeve të ligjit për arsimin e lartë.

2. Kompetencat dhe funksionet e Bordit të Administrimit

Bordi i Administrimit ka këto funksione kryesore:

- garanton qëndrueshmërinë financiare të institucionit të arsimit të lartë dhe përmbushjen e misionit të tij;

- me propozim të Senatit Akademik, miraton planin strategjik të zhvillimit të institucionit dhe mbikëqyr zbatimin e tij;

- me propozim të Senatit Akademik, miraton buxhetin vjetor dhe atë afatmesëm të institucionit dhe mbikëqyr zbatimin e tyre;

- me propozim të Senatit Akademik, miraton numrin e personelit në të gjitha nivelet;

- vlerëson paraprakisht mbylljen dhe riorganizimin e institucionit të arsimit të lartë, si dhe ndarjen ose bashkimin e institucionit të arsimit të lartë me një institucion tjetër të arsimit të lartë;

- miraton paraprakisht hapjen, riorganizimin ose mbylljen e njësive përbërëse të institucionit të arsimit të lartë;

- jep mendim për projektrregulloren e institucionit dhe miraton rregulloren financiare të tij;

- përcakton rregullat për shpërndarjen e të ardhurave që siguron institucioni nga ushtrimi i veprimtarive të tij, si dhe mbikëqyr përdorimin e burimeve të financimit;

- është përgjegjës për caktimin e kritereve e të procedurave për punësimin e administratorëve dhe personelit administrativ, mbështetur në aktet e institucionit të arsimit të lartë;

- emëron dhe shkarkon administratorin e institucionit;

- miraton paraprakisht statutin e institucionit të arsimit të lartë, para se t'i përcillet Senatit Akademik;

- miraton raportin e detajuar vjetor të veprimtarisë së institucionit, të hartuar nga rektorati.

3. Kërkesat e pranimit

a) Kërkesat e përgjithshme që duhet të plotësojë kandidati:

- të jetë shtetas shqiptar;

- të ketë zotësi të plotë për të vepruar;

- të jetë person me profil publik dhe arritje të shquara brenda apo jashtë vendit në fushat akademike, menaxheriale, publicistike, ekonomike dhe juridike;

- të ketë integritet etik dhe profesional;

- të mos jetë i angazhuar në funksione drejtuese partiake;

- të mos jetë i dënuar penalisht, me vendim gjyqësor të formës së prerë;

- të mos ketë konflikt interesi në përmbushje të kërkesave dhe dispozitave ligjore.

b) Kërkesat e veçanta që duhet të plotësojë kandidati:

- të ketë të paktën 10 vjet përvojë pune në fushat akademike, menaxheriale, publicistike, ekonomike e juridike. Përparësi do të kenë kandidatët me përvojë praktike në sistemin e arsimit të lartë;

- të jetë i padënuar ose ndaj tij të mos jenë dhënë masa sigurie apo dënim me vendim jo përfundimtar për kryerjen e krimeve, në përputhje me parashikimet e ligjit nr. 138/2015, "Për garantimin e integritetit të personave që zgjidhen, emërohen ose ushtrojnë funksione publike", të ndryshuar;

- të mos ketë qenë anëtar, bashkëpunëtor ose i favorizuar i ish-Sigurimit të Shtetit para 2 korrikut 1991, në kuptimin e ligjit "Për të drejtën e informimit për dokumentet e ish-Sigurimit të Shtetit të Republikës Popullore Socialiste të Shqipërisë";

- të mos ketë ndaj tij masë disiplinore në fuqi;

- të njohë të paktën një gjuhë të huaj;

- të ketë aftësi të mira komunikimi dhe të punës në grup;

- të jetë në kushte shëndetësore që e lejojnë të kryejë detyrën përkatëse.

4. Lista e dokumentacionit, vendi dhe afati i dorëzimit

- Kërkesë për aplikim;

- Jetëshkrim i plotësuar në gjuhën shqipe (CV – *Curriculum Vitae*);

- Fotokopje të diplomës (përfshirë edhe diplomën "Bachelor"). Për diplomat dhe certifikatat

e lëshuara nga institucionet e huaja të arsimit të lartë dhe institucione të tjera të autorizuara, jashtë Republikës së Shqipërisë, të përcillet vërtetimi i njohjes dhe njehsimit të diplomës/certifikatës, të lëshuara nga strukturat përgjegjëse përkatëse;

- Fotokopje të librezës së punës;
- Vërtetim që nuk ka masë disiplinore në fuqi;
- Fotokopje të letërnjoftimit (ID);
- Dëshmi e njohjes së gjuhës së huaj;
- Formular i vetëdeklarimit të gjendjes gjyqësore;
- Vetëdeklarim mbi mosangazhimin në funksione drejtuese partiake, sipas formatit të shtojcës nr. 1/1;
- Vetëdeklarim mbi konfliktin e interesit, sipas formatit të shtojcës nr. 1/2;
- Vetëdeklarim për verifikimin e vërtetësisë së dokumenteve të paraqitura nga kandidati, sipas shtojcës nr. 1/3;
- Vetëdeklarim se nuk ka qenë anëtar, bashkëpunëtor ose i favorizuar i ish-Sigurimit të Shtetit para 2 korrikut 1991, në kuptimin e ligjit "Për të drejtën e informimit për dokumentet e ish-Sigurimit të Shtetit të Republikës Populllore Socialiste të Shqipërisë".

5. Paraqitja e dokumenteve të cituara më sipër, do të jetë deri në datën 30.4.2026, në një nga këto mënyra:

a) Me postë zyrtare në adresë të Ministrisë së Arsimit;

b) Dorëzimi dorazi në ambientet e Ministrisë së Arsimit.

Dokumentacioni i paraqitur nga kandidatët administrohet nga Drejtoria e Përgjithshme Ekonomike dhe Shërbimeve Mbështetëse, në Ministrinë e Arsimit, e cila vë në dispozicion të Komisionit "*ad hoc*" të ngritur me urdhër të ministrit përgjegjës për arsimin.

6. Mënyra dhe koha kur do të shpallet lista e kandidatëve të përzgjedhur:

- Përzgjedhja e kandidatëve për anëtarë të bordit të administrimit kryhet nga një komision "*ad hoc*" i ngritur me urdhër të ministrit përgjegjës për arsimin, i cili shqyrton dokumentacionin e paraqitur brenda 10 ditëve pune, nga data e përfundimit të afatit të aplikimit dhe harton listën e kandidatëve të kualifikuar, që plotësojnë kriteret ligjore.
- Në përfundim të vlerësimit të kandidatëve, Ministria e Arsimit do të shpallë kandidatin e përzgjedhur në faqen e saj zyrtare: www.arsimi.gov.al.

7. Masa e shpërblimit

Bazuar në VKM-në nr. 656, datë 31.10.2018, "Për përcaktimin e masës së shpërblimit të anëtarëve të këshillave, bordeve ose komisioneve të përhershme të njësive të qeverisjes qendrore", i ndryshuar, kufiri maksimal i shpërblimit të anëtarëve në bordin e administrimit në institucionet e arsimit të lartë publik është 25 000 (njëzet e pesë mijë) lekë në muaj.

SHTOJCA NR. 1/1

VETËDEKLARIM MBI MOSANGAZHIMIN NË FUNKSIONE DREJTUESE PARTIAKE

Deklaruesi: _____

Unë, i nënshkruari _____, që po paraqes aplikimin tim për anëtar Bordi Administrimi në institucionin publik të arsimit të lartë, deklaroj se _____ i angazhuar në funksione drejtuese partiake.

Kjo deklaratë është hartuar me të dhënat në ditën e deklarimit.

Datë _____

Nënshkrimi _____

SHTOJCA NR. 1/2

VETËDEKLARIM MBI KONFLIKTIN E INTERESIT

Deklaruesi: _____

Unë, i nënshkruari _____, që po paraqes aplikimin tim për anëtar Bordi Administrimi në institucionin publik të arsimit të lartë, deklaroj se _____ në kushtet e konfliktit të interesit që parashikon ligji nr. 9367, datë 7.4.2005, "Për parandalimin e konfliktit të interesave në ushtrimin e funksioneve publike", i ndryshuar, dhe legjislacioni në fuqi, për të ushtruar këtë detyrë.

Kjo deklaratë është hartuar me të dhënat në ditën e deklarimit.

Datë _____

Nënshkrimi _____

SHTOJCA NR. 1/3

VETËDEKLARIM PËR VERIFIKIMIN E VËRTETËSISË SË DOKUMENTEVE TË PARAQITURA NGA KANDIDATI

Unë, i nënshkruari _____, kandidat në procesin e konkurrimit për anëtar bordi në institucionin publik të arsimit të lartë, autorizoj Ministrinë e Arsimit, të verifikojë në çdo kohë vërtetësinë e dokumenteve të paraqitura nga ana ime.

Datë _____

Nënshkrimi _____

VENDIM
Nr. 28, datë 10.3.2026

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Fiona Papajorgji,	kryetare;
Marsida Xhaferllari,	anëtare;
Sandër Beci,	anëtar;
Ilir Toska,	anëtar;
Genti Ibrahimi,	anëtar;
Marjana Semini,	anëtare;
Asim Vokshi,	anëtar;
Sonila Bejtja,	anëtare,

me sekretare Farisja Idrizaj, në datën 10.3.2026, mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve çështjen nr. 8 (D) 2025, të Regjistrit Themeltar që u përket:

KËRKUES: Dedë Nika, përfaqësuar nga avokati Atmir Mani.

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Ministria e Mjedisit (ish-Ministria e Mjedisit, Pyjeve dhe Administrimit të Ujërave), përfaqësuar nga sekretarja e përgjithshme Ledina Beqiraj Agalliu.

Drejtoria e Shërbimit Pyjor Shkodër, në mungesë.

OBJEKTI: Rihapja dhe rivlerësimi i çështjes për vendimin nr. 33, datë 26.2.2021, të Kolegjit të Gjykatës Kushtetuese.

Shfuqizimi i vendimeve nr. 280, datë 10.6.2013, të Gjykatës së Apelit Shkodër; nr. 00-2020-60, datë 27.5.2020, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131, pika 1, shkronja "f", dhe 134, pika 1, shkronja "i", të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut *(KEDNJ)*; ligji nr. 8577, datë 10.2.2000, "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë", i ndryshuar *(Ligji Organik i Gjykatës)*.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatoren e çështjes Sonila Bejtja, mori në shqyrtim pretendimet e kërkuesit Dedë Nika *(kërkuesi)*, i cili ka kërkuar pranimin e kërkesës, prapësimet e subjektit të interesuar, Ministrisë së Mjedisit, që ka kërkuar rrëzimin e kërkesës,

konstatoi mungesën e parashtrimeve të Drejtorisë së Shërbimit Pyjor Shkodër, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I
Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesi prej vitit 1992, ka qenë në marrëdhënie pune, të rregulluar sipas kontratës së punës, në detyrën e inspektorit në Parkun Kombëtar të Thethit në Ndërmarrjen e Shërbimit Pyjor, Shkodër *(NSHP)*. Me urdhrin nr. 409, datë 19.12.2005 *(urdhri i parë i largimit nga detyra)* të drejtorit të NSHP-së, Shkodër është urdhëruar largimi nga detyra i kërkuesit, pasi, sipas punëdhënëses, gjatë ushtrimit të detyrës i kishte shkaktuar dëm institucionit. Për këtë arsye, punëdhënësja, NSHP-ja, Shkodër, ka paraqitur edhe kallëzim penal, duke e akuzuar kërkuesin për kryerjen e veprës penale "Shpërdorimi i detyrës", të parashikuar në nenin 248 të Kodit Penal. Prokuroria pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Shkodër, me vendimin e datës 6.6.2006, bazuar në nenin 328, pika 1, shkronja "b", të Kodit të Procedurës Penale, ka vendosur pushimin e hetimeve, pasi fakti nuk parashikohej si vepër penale. Sipas Prokurorisë pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Shkodër, dëmi i konstatuar edhe nga grupi i ekspertizës ishte i një shkalle të vogël, për të cilën nga drejtoria e pyjeve Shkodër janë marrë masa administrative.

2. Urdhri i parë i largimit është kundërshtuar nga kërkuesi në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Shkodër, e cila, me vendimin nr. 58, datë 17.1.2007, ka vendosur rrëzimin e padisë, pasi ka rezultuar se urdhri ishte anuluar nga drejtori i NSHP-së, Shkodër dhe kërkuesit i ishte ofruar paga, por ai e kishte refuzuar. Pas ankimit të kërkuesit, Gjykata e Apelit Shkodër, me vendimin nr. 291, datë 25.6.2007, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së shkallës së parë. Ndërsa Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2009-117, datë 13.2.2009, ka vendosur mospranimin e rekursit të kërkuesit.

3. Në vijim, me propozim të drejtorit të NSHP-së, Shkodër, dhe me urdhrin nr. 189 prot., datë 14.4.2006, të ministrit të Mjedisit, Pyjeve dhe Administrimit të Ujërave, kërkuesi është liruar nga detyra me motivacionin se ai nuk kishte marrë masa për ndërprerjen e prerjeve të paligjshme të pyjeve *(urdhri i dytë i largimit nga detyra)*.

4. Gjithashtu, pas verifikimeve të kryera nga komisioni i ngritur nga NSHP-ja, Shkodër, për marrjen në dorëzim të bazës materiale, me të cilën ishte pajisur kërkuesi, me shkresën nr. 47 prot., datë 5.2.2007 *(shkresa nr. 47, datë 5.2.2007)* të këtij institucioni, ai ishte njoftuar se ishte debitor ndaj NSHP-së, Shkodër për dëmet e shkaktuara në pajisje (motosharrë, motoçikletë) që kishte pasur në ngarkim dhe se, për këtë shkak, nuk mund të merrte pagat e tre muajve të fundit.

5. Në këtë situatë, kërkuesi i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Shkodër me kërkesëpadi për kundërshtimin e shkresës nr. 47 prot., datë 5.2.2007 të NSHP-së, Shkodër dhe të urdhrit për largimin nga detyra, duke kërkuar rikthimin në punën e mëparshme, pagimin e pagës deri në datën e rikthimit në punë, si dhe pagesën e pagës së tre muajve në vlerën 50.319 lekë që i ishin mbajtur pa të drejtë nga punëdhënësja.

6. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Shkodër, me vendimin nr. 698, datë 30.3.2007, ka vendosur pranimin e padisë, anulimin e urdhrit nr. 189 prot., datë 14.4.2006, të largimit nga detyra, konstatimin e zgjidhjes së menjëhershme të marrëdhënieve së punës pa shkaqe të justifikuara, detyrimin e punëdhënëses për të rikthyer kërkuesin në detyrën e mëparshme dhe për të paguar pagën që ka pasur muajin e fundit të punës, deri në përmbushjen e detyrimit për rikthimin e tij në punë. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Shkodër ka vendosur edhe anulimin e shkresës nr. 47 prot., datë 5.2.2007, pasi nuk është provuar përgjegjësia e kërkuesit për dëmin e pretenduar, si dhe ka përcaktuar detyrimin e punëdhënëses për t'i paguar atij pagat e papaguara në vlerën 50.319 (pesëdhjetëmijë e treqind e nëntëmbëdhjetë) lekë.

7. Pas ankimit të NSHP-së, Shkodër dhe apelit kundërshtues të kërkuesit, Gjykata e Apelit Shkodër, me vendimin nr. 468, datë 30.10.2007, ka vendosur prishjen e vendimit nr. 698, datë 30.3.2007, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Shkodër dhe pushimin e gjykimit të çështjes, pasi kërkuesi kishte paraqitur kërkesëpadi, duke përcaktuar si bazë ligjore nenin 324 të Kodit të Procedurës Civile *(KPC)*, dispozitë e cila lidhet me mosmarrëveshjet administrative dhe se kërkuesi nuk kishte paraqitur kërkesë për të ndryshuar bazën ligjore të padisë.

8. Pas rekursit të ushtruar nga kërkuesi, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2012-757 (121), datë 8.3.2012, ka vendosur prishjen e vendimit nr. 468, datë 30.10.2007, të Gjykatës së Apelit Shkodër dhe dërgimin e çështjes për rishqyrtim po në atë gjykatë, me tjetër trup gjykues, duke vlerësuar se vendimi i gjykatës së apelit është rrjedhojë e zbatimit të gabuar të ligjit dhe se gjykata e apelit ka anashkaluar rregullimet e KPC-së, Kodin e Punës dhe praktikën gjyqësore të rasteve të ngjashme.

9. Në rigjykim, Gjykata e Apelit Shkodër, me vendimin nr. 280, datë 10.6.2013, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 698, datë 30.3.2007, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Shkodër, por me ndryshimin duke detyruar punëdhënësin të paguajë në favor të kërkuesit 2 muaj paga, si dëmshpërblim për mosrespektimin e procedurës së zgjidhjes së kontratës në punë, 3 muaj paga, si dëmshpërblim për mosrespektimin e afatit për zgjidhjen e kontratës në punë, 13 paga 15-ditëshe, si shpërblim për vjetërsinë në punë, 1 vit pagë, si dëmshpërblim për zgjidhjen e menjëhershme dhe të pajustifikuar të kontratës në punë dhe rrëzimin e kërkimit për kthimin në punën e mëparshme, duke arsyetuar se instituti i kthimit në punë jo vetëm teorikisht nuk është pranuar, por edhe praktika gjyqësore ka mbajtur qëndrim tjetër juridik. Gjykata e apelit në rigjykim ka zbatuar detyrat e lëna nga Gjykata e Lartë, duke mbajtur parasysh edhe përcaktimet e vendimit unifikues nr. 7/2011 të Gjykatës së Lartë, sipas të cilit e drejta e rikthimit në punë nuk gëzon mbrojtje ligjore, ndërsa e drejta e dëmshpërblimit është një e drejtë që gëzon mbrojtje. Pas rekursit të kërkuesit, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2020-60, datë 27.5.2020, ka vendosur mospranimin e tij, pasi nuk ishin ngritur shkaqe të bazuara në nenin 472 të KPC-së përpara ndryshimeve të vitit 2017.

10. Në datën 18.1.2021, kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese *(Gjykata),* me ankim kushtetues individual me objekt kundërshtimin e vendimeve nr. 280, datë 10.6.2013, të Gjykatës së Apelit Shkodër dhe nr. 00-2020-60, datë 27.5.2020, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë. Kolegji i Gjykatës, me vendimin nr. 33, datë 26.2.2021, ka vendosur moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare, duke arsyetuar se kërkuesi nuk legjitimohej *ratione temporis*, pasi shënimi i sekretarisë së Gjykatës së Lartë "*Tërhequr në datën 14.1.2021*" në kopjen e vendimit të asaj gjykate dhe të depozituar nga kërkuesi në Gjykatë nuk provon datën e marrjes dijeni efektivisht prej tij për efekt të gjykimit kushtetues.

11. Pas vendimit të Kolegjit të Gjykatës, kërkuesi i është drejtuar me kërkesë Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut *(GJEDNJ),* duke pretenduar cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, pasi Gjykata nuk kishte pranuar për shqyrtim kërkesën për shkak të zbatimit të afatit të ri ligjor 4-mujor. GJEDNJ-ja, me vendimin e datës 14.1.2024 *(Case of Ibrahimi and other vs Albania),* ka konstatuar se ka pasur shkelje të nenit 6, pika 1, të KEDNJ-së, pasi kërkuesit i ishte cenuar e drejta për t'iu drejtuar Gjykatës.

12. Pas vendimit të GJEDNJ-së, kërkuesi, në datën 2.5.2025, i është drejtuar Gjykatës me kërkesë, sipas objektit, e cila është regjistruar në datën 19.5.2025, pas plotësimit të dokumenteve sipas nenit 27 të Ligjit Organik të Gjykatës. Kolegji i Gjykatës, gjatë shqyrtimit paraprak në datën 16.7.2025, ka vendosur pranimin e kërkesës, rihapjen e procesit dhe kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve. Në pranimin e kërkesës për rihapje procesi, Kolegji ka vlerësuar se kërkesa përmbushte kriterin *ratione temporis* të parashikuar në nenin 71, shkronja "c", pika 4, të Ligjit Organik të Gjykatës, sipas të cilit në rastin e kërkesave për rihapjen e procesit, llogaritja e afatit ligjor 4-mujor fillon nga hyrja në fuqi e vendimit të gjykatës ndërkombëtare (nga botimi në Fletoren Zyrtare të Republikës së Shqipërisë). Në rastin konkret, vendimi i GJEDNJ-së është botuar në Fletoren Zyrtare nr. 32, datë 18.2.2025 dhe kërkuesi i është drejtuar asaj në datën 2.5.2025, brenda afatit ligjor 4-mujor të parashikuar nga neni 71, shkronja "c", pika 4, i Ligjit Organik të Gjykatës. Gjithashtu, edhe pretendimet *ratione materiae* janë në juridiksionin dhe në kompetencën e Gjykatës.

13. Gjykata për subjektet e interesuara të thirrura në këtë gjykim kushtetues evidenton se emërtimi i Ministrisë së Turizmit dhe Mjedisit, që ka qenë palë në procesin gjyqësor, ka ndryshuar në Ministria e Mjedisit. Ndërsa NSHP-ja Shkodër është shkrirë në vitin 2016 dhe lista e inventarit të këtij institucioni aktualisht është në administrimin e Ministrisë së Mjedisit.

II
Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

14. ***Kërkuesi***, në mënyrë të përmbledhur, në ankimin kushtetues individual të datës 18.1.2021, ka pretenduar cenimin *e së drejtës për proces të rregullt ligjor* në drejtim të:

14.1 *Parimit të paanshmërisë*, pasi gjyqtarët A. K. dhe L. D. kanë gjykuar edhe më parë të njëjtën çështje, me të njëjtat palë dhe të njëjtin objekt. Ata kanë qenë pjesë e trupit gjykues në Gjykatën e Apelit Shkodër, që me vendimin nr. 291, datë 25.6.2007, ka vendosur për kërkesën për kundërshtim e urdhrit nr. 409, datë 19.12.2005, të drejtorit të NSHP-së, Shkodër (urdhri i parë i largimit). Po këta gjyqtarë kanë gjykuar dhe çështjen e kërkuesit objekt i ankimit kushtetues individual, pas kthimit për rishqyrtim në Gjykatën e Apelit Shkodër me vendimin nr. 00-2012-757 (121), datë 8.3.2012, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

14.2 *Parimit të gjykimit nga një gjykatë e caktuar me ligj,* pasi Gjykata e Lartë duhet të funksionojë në kolegje, ndërsa Kolegji Administrativ duhet të ketë në përbërje tre anëtarë. Në rastin e kërkuesit, Gjykata e Lartë e ka shqyrtuar çështjen në Kolegjin Administrativ të përbërë nga një anëtar, ndërsa anëtarët e tjerë bëjnë pjesë në kolegje të tjera të gjykatës. Përveç kësaj, në vendimin e saj nr. 00-2020-60, datë 27.5.2020, për mospranim rekursi, Gjykata e Lartë jo vetëm që nuk ka respektuar standardet kushtetuese, por edhe ka gabuar rëndë në materie, duke mos përmbushur funksionet e saj si gjykatë ligji.

14.3 *Standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor,* në shkelje të nenit 142 të Kushtetutës, pasi në vendimin e saj Gjykata e Lartë ka përmendur si palë paditëse që ka ushtruar rekurs INSIG sh.a. dhe jo kërkuesin, çka e bën këtë vendim jologjik, jo të rregullt në formë, aspak të qartë në përmbajtje dhe të pakuptueshëm. Kjo gjykatë nuk ka marrë në konsideratë pretendimet e kërkuesit dhe nuk u ka dhënë përgjigje të gjitha çështjeve. Në vendimin ajo është mjaftuar vetëm me paraqitjen e provave, që provojnë lidhjen mes çështjeve dhe nuk i ka dhënë përgjigje përfundimtare pretendimit të kërkuesit për shkeljen e *parimit të paanshmërisë*, duke e lënë në këtë mënyrë të paarsyetuar vendimin e saj.

14.4 *Së drejtës së aksesit dhe të ankimit*, pasi Gjykata e Lartë, duke mos u shprehur për asnjë nga pretendimet e rekursit, si dhe duke mos e kaluar çështjen në seancë, ka cenuar të drejtën e kërkuesit për akses, për t'u dëgjuar e për t'u gjykuar. Në kushtet kur e vetmja shkallë ankimi për keqinterpretimin e ligjit ishte Gjykata e Lartë, si dhe nisur nga natyra e pretendimeve të ngritura në rekurs, ajo duhej të mbante një qëndrim të shprehur për dispozitat e Kodit të Punës, duke u bërë atyre interpretimin ligjor.

15. ***Subjekti i interesuar, Ministria e Mjedisit***, në parashtrimet e datës 11.9.2025, ka prapësuar si vijon:

15.1 Pretendimi për cenimin e *parimit të paanshmërisë* nuk është ngritur në nivel kushtetues. Kërkuesi nuk ka paraqitur asnjë të dhënë për ndikim në vendimmarrje, por thjesht emra të njëjtë gjyqtarësh dhe kjo nuk është e mjaftueshme për të provuar paragjykimin objektiv.

15.2 Pretendimi për cenimin e *gjykimit nga një gjykatë e caktuar me ligj* është i pabazuar, pasi procesi gjyqësor në Gjykatën e Lartë është zhvilluar sipas rregullave në fuqi në kohën kur është paraqitur rekursi. Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë, me vendimin unifikues nr. 3, datë 6.12.2013, ka vendosur se për rekurset e paraqitura përpara datës 4.11.2013, do të zbatohen rregullat e vjetra procedurale.

15.3 Pretendimi për cenimin e *standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor* është i pabazuar, pasi vendimet nuk rezultojnë të jenë alogjike, të kenë kundërthënie, të mos kenë referencë në ligjin e zbatueshëm dhe të mos kenë respektuar elementet e vendosura nga jurisprudenca kushtetuese.

15.4 Pretendimi për cenimin e *së drejtës së aksesit dhe të ankimit* është i pabazuar, pasi Gjykata e Lartë ka vepruar në përputhje me kompetencat e saj ligjore dhe pasi i ka shqyrtuar pretendimet e ngritura në rekurs ka vlerësuar duke arsyetuar qëndrimin e saj në vendim. Vetëm fakti që gjykimi është zhvilluar në dhomën e këshillimit nuk e bën procesin të parregullt nga pikëpamja kushtetuese dhe nuk është cenuar asnjë e drejtë procedurale e kërkuesit.

III
Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për themelin e pretendimeve

16. Gjykata vëren se pretendimet *ratione materiae* të parashtruara nga kërkuesi lidhen me cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor në drejtim *të parimit të paanshmërisë, të gjykimit nga një gjykatë e caktuar*

me ligj, të *standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor* dhe së *drejtës së aksesit*.

17. Gjykata vëren se për pretendimin e cenimit të *gjykimit nga një gjykatë e caktuar me ligj*, kërkuesi ka pretenduar se vetëm njëri prej gjyqtarëve i përket Kolegjit Administrativ, ndërsa gjyqtarët e tjerë bëjnë pjesë në kolegjet e tjera. Për këtë pretendim, subjekti i interesuar, Ministria e Mjedisit, ka prapësuar se procesi gjyqësor në Gjykatën e Lartë është zhvilluar sipas rregullave në fuqi në kohën kur është paraqitur rekursi.

18. Gjykata në jurisprudencën e saj ka vlerësuar se një nga elementet e procesit të rregullt, sipas nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së, është edhe shqyrtimi i çështjes nga një *"gjykatë e caktuar me ligj"*. Ky element, në sensin material, karakterizohet nga funksioni i saj gjyqësor, që ka të bëjë me zgjidhjen e çështjeve nga organe të ngarkuara me ligj për të dhënë drejtësi. Përveç këtij kushti, këto organe duhet të shqyrtojnë dhe të vendosin për çështje që janë në kompetencë të tyre gjatë një procesi të zhvilluar për një procedurë ligjërisht të përcaktuar dhe në pajtim me rendin juridik. E drejta e çdo pale për t'u dëgjuar në seancë përpara një gjykate kompetente dhe të caktuar me ligj nënkupton që gjykata të ketë juridiksion për të gjykuar çështjen dhe që kompetenca për të vendosur për të t'i jetë njohur nëpërmjet ligjit (*shih vendimet nr. 3, datë 7.2.2023; nr. 7, datë 23.2.2021; nr. 27, datë 24.6.2013, të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Në lidhje me këtë pretendim, referuar vendimit nr. 47, datë 1.4.2021, të Këshillit të Gjykatës së Lartë është vendosur caktimi i gjyqtarëve në përbërje të kolegjeve të Gjykatës së Lartë, si dhe caktimi i gjyqtarëve në përbërje të trupave gjykues të secilit kolegj. Bazuar në këtë vendim, në përbërje të Kolegjit Administrativ është caktuar gjyqtari S. S. Po kështu, për shqyrtimin e çështjeve gjyqësore administrative është caktuar përbërja e dy trupave gjykues me tre gjyqtarë, njëri prej të cilëve ka gjykuar çështjen e kërkuesit. Sipas raportit për veprimtarinë e Gjykatës së Lartë për vitin 2021, rezulton se për shkak të numrit të kufizuar të gjyqtarëve (9 nga 17), është marrë masa organizative për vijimin e gjykimit të çështjeve gjyqësore duke krijuar disa trupa gjykues, pavarësisht përkatësisë së gjyqtarit në Kolegj *(shih faqen 4 të raportit të veprimtarisë së Gjykatës së Lartë për vitin 2021)*

20. Për sa më lart, në respektimin e standardeve kushtetuese, Gjykata vlerëson se argumentet janë të lidhura me procesin organizativ të kolegjeve të Gjykatës së Lartë dhe se kërkuesi nuk ka parashtruar argumente në nivel kushtetues për të provuar cenimin e së *drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj*, për rrjedhojë pretendimi është haptazi i pabazuar.

21. Pretendimet për cenimin e *parimit të paanshmërisë*, *standardit të arsyetimit të vendimit gjyqë*sor *dhe së drejtës së aksesit e të ankimit,* Gjykata vlerëson se hyjnë në juridiksionin kushtetues. Gjykata vëren se argumentet për cenimin e *standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor* kërkuesi e ka ndërlidhur me cenimin e *së drejtës së aksesit e të ankimit*, duke parashtruar se vendimi i Gjykatës së Lartë nuk ka respektuar standardet kushtetuese për arsyetimin se nuk ka marrë përgjigje për pretendimet e ngritura në rekurs, për rrjedhojë këto pretendime do të trajtohen së bashku në vijim.

A.1 Për cenimin e parimit të paanshmërisë

22. Kërkuesi ka pretenduar se gjatë gjykimit në Gjykatën e Apelit Shkodër dy gjyqtarët A. K. dhe L. D. kanë qenë pjesë e trupit gjykues në gjykimin e çështjes me objekt kundërshtimin e urdhrit të parë nr. 409/2005 për largimin nga detyra (vendimi nr. 291, datë 25.6.2007), po ashtu edhe në gjykimin e urdhrit të dytë nr. 189, datë 14.4.2006 (vendimi nr. 280, datë 10.6.2013).

23. Subjekti i interesuar, Ministria e Mjedisit, ka prapësuar se pretendimet nuk janë ngritur në nivel kushtetues, pasi kërkuesi nuk ka paraqitur asnjë të dhënë për ndikim në vendimmarrje, por thjesht emra të njëjtë gjyqtarësh dhe kjo nuk është e mjaftueshme për të provuar paragjykimin objektiv.

24. Gjykata ka theksuar se gjykimi nga një gjykatë e paanshme është një nga elementet e rëndësishme të procesit të rregullt ligjor, të garantuar nga neni 42 i Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ-së. Parimi i paanshmërisë nënkupton mungesën e paragjykimeve nga gjyqtarët për çështjen e shtruar përpara tyre. Një gjykatë duhet të jetë e paanshme jo vetëm formalisht, por edhe në mënyrë të shprehur *(shih vendimet nr. 21, datë 26.9.2022; nr. 10, datë 12.4.2022, të Gjykatës Kushtetuese).*

25. Në jurisprudencën e saj Gjykata ka theksuar se në kuptim të nenit 42, pika 2, të Kushtetutës, respektimi i së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e paanshme duhet të verifikohet duke zbatuar dy teste, testin subjektiv, i cili, në thelb, kërkon të provuarit e faktit se bindja personale e një gjyqtari ka ndikuar në vendimin e gjykatës dhe gjithashtu testin

objektiv, i cili kërkon të provuarit nëse gjyqtari ka ofruar garanci të mjaftueshme për të përjashtuar çdo dyshim të arsyeshëm në këtë drejtim. Në kuptim të testit subjektiv, paanshmëria e gjyqtarëve duhet të prezumohet derisa të provohet e kundërta. Për sa i përket testit objektiv, ai nënkupton se përveç sjelljes personale të çdo anëtari të trupit gjykues, duhet të provohet nëse ka fakte bindëse, të cilat vënë në dyshim paanshmërinë. Në këtë kuadër, edhe dukja e jashtme ka rëndësi. Për rrjedhojë, kur vlerësohet nëse në një çështje konkrete ka një arsye të përligjur që rrezikon paanshmërinë e një trupi gjykues, këndvështrimi i atyre që paraqesin këtë pretendim ka rëndësi, por vendimtar mbetet përcaktimi nëse ky dyshim është objektivisht i justifikueshëm *(shih vendimet nr. 35, datë 25.4.2024; nr. 10, datë 12.4.2022, të Gjykatës Kushtetuese)*.

26. Gjykata ka theksuar se paragjykimi eventual për paanshmërinë e gjyqtarit mund të ngrihet edhe në hipotezën se gjyqtari është shprehur në një procedim tjetër me një vlerësim që ka të bëjë me përmbajtjen e të njëjtit fakt, në lidhje me të njëjtin subjekt (*shih vendimet nr. 15, datë 26.3.2012; nr. 12, datë 13.4.2007, të Gjykatës Kushtetuese*). Megjithatë, fakti i thjeshtë që gjyqtari ka marrë vendim, në vetvete nuk mjafton për të mbështetur dyshimet rreth paanshmërisë së tij, por ajo që ka rëndësi është qëllimi dhe natyra e veprimeve që kryen ai gjatë procesit gjyqësor. Në të njëjtën mënyrë, njohuritë e detajuara të gjyqtarit për çështjen nuk përbëjnë ndonjë shkak për të dyshuar për paanshmërinë e tij gjatë marrjes së vendimit në themel (*shih vendimet nr. 25, datë 11.6.2013*; *nr. 16, datë 19.4.2013, të Gjykatës Kushtetuese*).

27. Në këndvështrim të jurisprudencës së mësipërme kushtetuese dhe referuar fakteve konkrete, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuesit do të vlerësohet në drejtim të testit subjektiv, për bindjen e brendshme të gjyqtarëve, sipas të cilit parimi i paanshmërisë është cenuar, pasi në përbërje të trupit gjykues në Gjykatën e Apelit Shkodër kanë marrë pjesë gjyqtarët A. K. dhe L. D, të cilët kanë marrë pjesë edhe në gjykimin e parë, në vitin 2007, kur po Gjykata e Apelit Shkodër ka shqyrtuar urdhrin e parë të largimit (vendimi nr. 291, datë 25.6.2007 i Gjykatës së Apelit Shkodër).

28. Gjykata konstaton se në rastin e shqyrtimit të urdhrit të parë të largimit nga detyra Gjykata e Apelit Shkodër nuk ka shqyrtuar themelin e çështjes, sepse kërkuesi kishte kundërshtuar një urdhër të anuluar nga punëdhënësja. Në përfundim, ajo gjykatë ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së shkallës së parë, me të njëjtin arsyetim, se kërkuesi kishte kundërshtuar një urdhër që nuk kishte sjellë pasoja juridike për të, pasi ishte anuluar nga vetë organi që e kishte nxjerrë. Ndërsa me vendimin nr. 280, datë 10.6.2013, Gjykata e Apelit Shkodër (pjesë e trupit gjykues kanë qenë përsëri gjyqtarët A. K. dhe L. D.) ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së shkallës së parë që kishte anuluar urdhrin e dytë të largimit nga puna, duke përcaktuar shpërblimin për shkak të zgjidhjes së kontratës së punës në mënyrë të menjëhershme, në shkelje të dispozitave të Kodit të Punës. Pretendimin për cenimin *e parimit të paanshmërisë* kërkuesi e ka ngritur në rekurs. Gjykata e Lartë ka arsyetuar se kërkuesi jo vetëm nuk e ka ngritur gjatë gjykimit në apel, por nuk ka ofruar asnjë shpjegim ose provë *(shih paragrafin 23, të vendimit nr. 00-2020-60, datë 27.5.2020, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë)*.

29. Për sa më lart, Gjykata vlerëson se pjesëmarrja e dy gjyqtarëve të Gjykatës së Apelit Shkodër nuk krijon dyshime për cenimin e *parimit të paanshmërisë*, pasi mosmarrëveshjet e shqyrtuara kanë qenë të ndryshme, sepse objekt kundërshtimi kanë qenë dy urdhra të ndryshëm për largimin nga detyra të kërkuesit. Për më tepër, në rastin e parë, Gjykata e Apelit Shkodër, me vendimin nr. 291, datë 25.6.2007, nuk e ka gjykuar mosmarrëveshjen në themel, pasi urdhri i largimit nga puna ishte anuluar nga drejtori, duke mos sjellë pasojë juridike për kërkuesin. Ndërsa në rastin e shqyrtimit të urdhrit të dytë të largimit nga puna, Gjykata e Apelit Shkodër e ka shqyrtuar mosmarrëveshjen në themel, duke vendosur në favor të kërkuesit, pasi urdhri i largimit ishte nxjerrë në kundërshtim me dispozitat ligjore. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuesit është i pabazuar.

A.2 Për cenimin e së drejtës së aksesit të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor

30. Kërkuesi ka pretenduar se në kushtet kur e vetmja shkallë ankimi për keqinterpretim të ligjit është Gjykata e Lartë, si dhe nisur nga natyra e pretendimeve të ngritura në rekurs, ajo duhej të mbante një qëndrim të shprehur për dispozitat e Kodit të Punës, duke u bërë atyre interpretimin ligjor. Gjykata e Lartë ka përmendur si palë paditëse që ka ushtruar rekurs shoqërinë INSIG sh.a. dhe jo kërkuesin, çka e bën këtë vendim jologjik, jo të rregullt në formë, aspak të qartë në përmbajtje dhe

të pakuptueshëm. Gjykata e Lartë nuk u ka dhënë përgjigje pretendimeve të kërkuesit që lidhen me kërkimin për rikthimin në punë dhe cenimin e parimit të paanshmërisë.

31. Subjekti i interesuar, Ministria e Mjedisit, ka prapësuar se Gjykata e Lartë ka vepruar në përputhje me kompetencat e saj ligjore dhe, pasi i ka shqyrtuar pretendimet e ngritura në rekurs, ka vlerësuar duke arsyetuar qëndrimin e saj në vendim. Vetëm fakti që gjykimi është zhvilluar në dhomën e këshillimit nuk e bën procesin të parregullt nga pikëpamja kushtetuese dhe nuk është cenuar asnjë e drejtë procedurale e kërkuesit.

32. Gjykata ka theksuar se e drejta e aksesit, përfshirë të drejtën për të vënë në lëvizje gjykatën, përbën një aspekt të së drejtës për proces të rregullt ligjor. Ajo u garanton subjekteve të cenuara të drejtën t'i drejtohen një gjykate, e cila duhet të dëgjojë pretendimet e tyre dhe të shpallë një vendim pas një gjykimi të drejtë dhe publik (*shih vendimet nr. 32, datë 3.11.2022; nr. 10, datë 12.4.2022, të Gjykatës Kushtetuese*). Administrimi i mirë i drejtësisë fillon me garancinë që një individ të ketë akses në gjykatë për t'i siguruar atij të gjitha aspektet e një forme gjyqësore të shqyrtimit të çështjes. Kjo e drejtë e individit nuk përfshin vetëm të drejtën për të filluar një proces, por edhe të drejtën për të pasur, nga ana e gjykatës, një zgjidhje përfundimtare për çështjen, pasi aksesi në gjykatë duhet të jetë substantiv dhe jo thjesht formal *(shih vendimet nr. 5, datë 22.2.2022; nr. 22, datë 29.4.2021; nr. 3, datë 23.2.2016, të Gjykatës Kushtetuese).* E drejta për proces të rregullt ligjor përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, që i garantohet individit nga nenet 42 dhe 142, pika 1, të Kushtetutës. Arsyetimi i vendimeve është element thelbësor i një vendimi të drejtë. Funksioni i një vendimi të arsyetuar është t'u tregojë palëve që ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë *(shih vendimet nr. 19, datë 7.7.2022; nr. 2, datë 11.2.2021; nr. 3, datë 20.1.2017, të Gjykatës Kushtetuese*).

33. Për sa u takon vendimeve të mospranimit të rekursit, në jurisprudencën konstante është pranuar se ato mund të arsyetohen në mënyrë të kufizuar, me kusht që në pjesën hyrëse të listohen shkaqet e rekursit. Ky arsyetim i kufizuar nuk cenon standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor, përderisa, në thelb, shpreh shkaqet e mospranimit të rekursit nga ana e kolegjeve të Gjykatës së Lartë gjatë shqyrtimit paraprak të tij në dhomën e këshillimit (*shih vendimet nr. 67, datë 3.10.2024; nr. 16, datë 16.3.2021; nr. 9, datë 26.3.2018, të Gjykatës Kushtetuese).* Po kështu, Gjykata është shprehur se në vlerësimin e shkaqeve ligjore në rekurs dhe bazueshmërisë së tyre, duke analizuar materialet e dosjes gjyqësore, nëse kolegji i Gjykatës së Lartë krijon bindjen se ato janë haptazi të pabazuara, pasi nuk bëjnë pjesë në ato që parashikon dispozita ligjore ose nuk gjejnë mbështetje në aktet e dosjes gjyqësore, vendos mospranimin e tij (*shih vendimet nr. 5, datë 9.2.2023; nr. 9, datë 26.3.2018; nr. 12, datë 19.3.2015, të Gjykatës Kushtetuese*).

34. Gjykata ka pohuar në mënyrë konstante se është detyrë e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm të vlerësojnë faktet dhe provat e administruara, si dhe të interpretojnë ligjin për qëllim të procesit gjyqësor që ato zhvillojnë, ndërsa detyra e saj është të vlerësojë nëse gjatë procesit gjyqësor ka pasur shkelje të të drejtave kushtetuese, si dhe nëse zbatimi i ligjit ka qenë eventualisht arbitrar, në kuptimin që të bjerë ndesh haptazi me konceptin e gjykimit të drejtë të përcaktuar në nenin 42 të Kushtetutës (*shih vendimet nr. 30, datë 29.5.2023; nr. 33, datë 14.11.2022; nr. 3, datë 23.2.2016, të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata nuk vepron si shkallë e katërt gjykimi, por ajo ndërhyn atëherë kur gabimi ligjor ose faktik nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm është aq i dukshëm, sa një gjykatë e kujdesshme nuk mund ta kishte bërë ndonjëherë ose është i tillë që gjykimin e bën të padrejtë (*shih vendimet nr. 59, datë 14.11.2023; nr. 30, datë 29.5.2023, të Gjykatës Kushtetuese*).

35. Në këndvështrim të standardeve të mësipërme kushtetuese, Gjykata do të vlerësojë nëse kërkuesi ka marrë përgjigje për pretendimin thelbësor të tij të parashtruar gjatë gjykimit për paligjshmërinë e urdhrit të largimit nga detyra dhe rikthimin e tij në detyrë, sipas parashikimeve ligjore në Kodin e Punës.

36. Sikurse u parashtrua në rrethanat e çështjes, pas vënien në lëvizje të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Shkodër me kërkesëpadi për kundërshtimin akteve për largimin nga detyra, duke kërkuar rikthimin në punën e mëparshme *(shih paragrafin 5 të këtij vendimi),* Gjykata e Rrethit Gjyqësor Shkodër ka vendosur pranimin e padisë, anulimin e akteve, konstatimin e zgjidhjes së menjëhershme të marrëdhënieve të punës pa shkaqe të justifikuara, detyrimin e punëdhënëses për të rikthyer në detyrën e mëparshme kërkuesin. Sipas gjykatës së shkallës së

parë, largimi i kërkuesit nga detyra është në kundërshtim me nenin 155 të Kodit të Punës, pa shkaqe të arsyeshme dhe duke iu referuar pikës 3 të këtij neni që parashikohen se për punëmarrësit në administratën publike, kur ka një vendim të formës së prerë për kthimin në vendimin e mëparshëm të punës, punëdhënësi është i detyruar të zbatojë këtë vendim, kërkuesi, si punonjës i administratës publike, duhet të rikthehet në punë (dispozitë në fuqi në kohën e ndërprerjes së marrëdhënieve të punës së kërkuesit). Ndërsa Gjykata e Apelit Shkodër ka vendosur prishjen e vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Shkodër dhe pushimin e gjykimit të çështjes, pasi kërkuesi kishte paraqitur një padi, duke përcaktuar si bazë ligjore nenin 324 të KPC-së, dispozitë që lidhet me mosmarrëveshjet administrative dhe nuk kishte paraqitur kërkesë për të ndryshuar bazën ligjore të kërkesëpadisë. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2012-757 (121), datë 8.3.2012, ka vendosur prishjen e vendimit nr. 468, datë 30.10.2007, të Gjykatës së Apelit Shkodër dhe dërgimin e çështjes për rishqyrtim po në atë gjykatë, me tjetër trup gjykues. Në rigjykim, Gjykata e Apelit Shkodër ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Shkodër dhe ka përcaktuar dëmshpërblim për shkak të mosrespektimit të procedurës së zgjidhjes së kontratës së punës. Gjykata e apelit ka vendosur rrëzimin e kërkimit për kthimin në punën e mëparshme (*shih paragrafin 9 të këtij vendimi).*

37. Pas rekursit të ushtruar nga kërkuesi, ku kishte ngritur pretendime për: i. cenimin e parimit të paanshmërisë gjatë gjykimit në gjykatën e apelit, të cilit, sikur u trajtua Gjykata e Lartë, i ka dhënë përgjigje *(shih paragrafin 28 të këtij vendimi);* ii. ndërprerjen e marrëdhënies së punës në kundërshtim me nenin 153 të Kodit të Punës dhe rikthimin në vendin e mëparshëm të punës, si punonjës i administratës publike. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2020-60, datë 27.5.2020, ka vendosur mospranimin e tij, pasi nuk janë ngritur shkaqe të bazuara në nenin 472 të KPC-së përpara ndryshimeve të vitit 2017.

38. Për shqyrtimin e themelit të pretendimit, në përfundim të diskutimeve, vlerësimet e gjyqtarëve u ndanë në dy qëndrime dhe Gjykata nuk arriti numrin e kërkuar të votave për vendimmarrje, sipas parashikimeve të nenit 133, pika 2, të Kushtetutës dhe nenit 72, pika 2, të Ligjit Organik të Gjykatës.

39. Sipas njërit qëndrim, duke pasur parasysh natyrën e vendimit të kundërshtuar të Gjykatës së Lartë, përmes të cilit është vendosur mospranimi i rekursit në dhomën e këshillimit, në të janë listuar shkaqet e parashtruara në rekurs dhe në përfundim ka arsyetuar se rekursi nuk përmbante shkaqe nga ato të parashikuara nga neni 472 i KPC-së, që të bënin të cenueshme vendimet e gjykatave të faktit dhe se ato kishin mbështetur vendimmarrjen e tyre në jurisprudencën e vendimeve unifikuese nr. 31/2003 dhe nr. 7/2011 të Gjykatës së Lartë. Gjykata e Lartë ka arsyetuar se gjykatat e faktit i kanë dhënë përgjigje të argumentuar dhe shteruese pretendimit për rikthimin në vendin e mëparshëm të punës, sipas nenit 155 të Kodit të Punës. Për rrjedhojë, vendimet e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm i përmbushin elementet e vendosura nga jurisprudenca kushtetuese për standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor. Ato kanë arsyetuar vendimet e tyre bazuar në provat e administruara në gjykim, të shqyrtuara dhe të vlerësuara në tërësi dhe në harmoni me njëra-tjetrën. Gjykata e Lartë i ka dhënë përgjigje të arsyetuar pretendimit të kërkuesit për largimin nga detyra dhe për kërkimin e tij për t'u rikthyer në vendin e mëparshëm të punës, dhe se interpretimi që i ka bërë ligjit për zgjidhjen e mosmarrëveshjes nuk rezulton të jetë arbitrar në këndvështrimin kushtetues, pasi kërkuesi ka marrë përgjigje të arsyetuar për kërkimin e tij. Arsyetimi i kufizuar i vendimit të Gjykatës së Lartë është në përputhje me standardet e vendosura nga Gjykata për këto lloj vendimesh, duke përmbushur kriteret në drejtim të standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor. Gjithashtu, gabimet materiale të konstatuara në paragrafët 13 dhe 24, ku është cituar si palë paditëse shoqëria INSIG sh.a., e cila nuk është palë në procesin gjyqësor konkret, janë të tilla që nuk cenojnë vendimmarrjen e Gjykatës së Lartë. Për të gjitha këto arsye, pretendimi i kërkuesit për cenimin e *së drejtës së aksesit të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor* është i pabazuar dhe kërkesa duhej të ishte rrëzuar[1].

40. Sipas qëndrimit tjetër u vlerësua se pretendimi i kërkuesit për cenimin e së *drejtës së aksesit*

[1] Votuan sipas këtij qëndrimi gjyqtarët Fiona Papajorgji, Ilir Toska, Marjana Semini, Asim Vokshi.

të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor është i bazuar ndaj kërkesa duhej të ishte pranuar. Në jurisprudencën kushtetuese, nën dritën e së drejtës së aksesit dhe të standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor, është vlerësuar edhe çështja e pranisë së dy vendimeve diametralisht të kundërta (*shih vendimet nr. 86, datë 26.12.2017; nr. 73, datë 16.12.2016, të Gjykatës Kushtetuese*). Kur gjykatat e faktit kanë dhënë vendime diametralisht të kundërta, merr rëndësi përcaktuese natyra kushtetuese e pretendimeve që kërkuesi ka ngritur në rekursin drejtuar Gjykatës së Lartë. Lidhur me këtë, Gjykata ka theksuar se detyrimi për garantimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor nuk nënkupton se kërkohet përgjigje e detajuar për çdo pretendim të palëve ndërgjyqëse, por ai varet nga natyra e vendimit në fjalë. Kur në rekurs janë ngritur pretendime të natyrës kushtetuese, Gjykata e Lartë, bazuar në natyrën e gjykimit kushtetues të kërkesave individuale, si dhe në parimin e subsidiaritetit që udhëheq raportet ndërmjet juridiksionit kushtetues dhe juridiksionit të gjykatave të zakonshme, duhet të investohet në ekzaminimin e tyre dhe të mbajë një qëndrim të shprehur lidhur me to *(shih vendimet nr. 19, datë 7.7.2022; nr. 11, datë 16.4.2018; nr. 45, datë 3.7.2017, të Gjykatës Kushtetuese)*.

41. Në lidhje me gabimet materiale të konstatuara në përmbajtje të vendimit të Gjykatës së Lartë, pavarësisht se janë të tilla që nuk vënë në dyshim vendimmarrjen, nisur nga rasti konkret, duhet të theksohet se Gjykata e Lartë duhet të jetë e kujdesshme në paraqitjen qoftë edhe të elementeve formale të vendimit, sikurse janë edhe emrat palëve në një proces gjyqësor, për të evituar sa më shumë dyshimet për mosrespektimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor.

42. Ndërsa për themelin e pretendimit, pavarësisht natyrës së vendimit të kundërshtuar, të marrë në dhomën e këshillimit dhe respektimit të standardit kushtetues për listimin e shkaqeve të ngritura në rekurs, Gjykata e Lartë, si gjykatë ligji, nuk i ka dhënë përgjigje kërkimit kryesor të kërkuesit për zbatimin e pikës 3, të nenit 155 të Kodit të Punës, sipas të cilit për punëmarrësin në administratën publike, kur ka një vendim të formës së prerë për kthimin në vendin e mëparshëm të punës, punëdhënësi është i detyruar ta zbatojë. Duke mbajtur në konsideratë rrethanat e çështjes, ky kërkim thelbësor është i lidhur me të drejtën kushtetuese për punë, të garantuar në nenin 49 të Kushtetutës. Gjykata e Lartë duhet t'i jepte përgjigje kërkuesit nëse pozicioni i tij i punës përfshihej në konceptin e administratës publike. Për më tepër, kur gjykatat e faktit kanë dhënë vendime diametralisht të kundërta për kërkimin për rikthimin në punë. Për rrjedhojë, Gjykata e Lartë, duke mos analizuar çështjen në interpretim të këtij parashikimi ligjor, ka cenuar të *drejtën e aksesit të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor*[2].

43. Për shkak të qëndrimeve të mësipërme, Gjykata konstatoi se nuk ishte e mundur të formohej numri i kërkuar prej 5 gjyqtarësh për vendimmarrjen për themelin e pretendimit për cenimin *e së drejtës së aksesit të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor.*

44. Për sa më lart, Gjykata vëren se në kushtet kur nuk u formua shumica prej 5 gjyqtarësh, në kuptim të nenit 73, pika 4, të Ligjit Organik të Gjykatës, kërkesa e kërkuesit konsiderohet e rrëzuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja "f" dhe 134, pika 1, shkronja "i", të Kushtetutës, si dhe neneve 72 dhe 73, pika 4, të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë", të ndryshuar,

VENDOSI:

1. Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 10.3.2026.

Shpallur më 21.4.2026.

Kryetare: Fiona Papajorgji

Anëtarë: Sandër Beci, Marsida Xhaferllari, Marjana Semini, Genti Ibrahimi, Ilir Toska, Sonila Bejtja, Asim Vokshi

[2] Votuan sipas këtij qëndrimi gjyqtarët Marsida Xhaferllari, Sandër Beci, Genti Ibrahimi, Sonila Bejtja.

VENDIM
Nr. 31, datë 11.3.2026

NË EMËR TË REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Fiona Papajorgji,	kryetare;
Marsida Xhaferllari,	anëtare;
Sonila Bejtja,	anëtare;
Sandër Beci,	anëtar;
Genti Ibrahimi,	anëtar;
Marjana Semini,	anëtare;
Asim Vokshi,	anëtar;
Ilir Toska,	anëtar,

me sekretare Anjeza Puka, në datat 5.2.2026 dhe 23.2.2026, mori në shqyrtim në seancë plenare publike çështjen nr. 9 (Sh) 2025 të Regjistrit Themeltar, që u përket:

KËRKUESE: Shoqata "Asociacioni i Gazetarëve të Shqipërisë", përfaqësuar nga kryetari Isa Myzyraj dhe avokati Franc Terihati, me autorizim.

Qendra "Rrjeti Ballkanik për Gazetarinë Investigative, Shqipëri – Balkan Investigative Reporting Network, Albania", përfaqësuar nga drejtoresha ekzekutive Kristina Voko dhe avokati Franc Terihati, me autorizim.

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Këshilli i Ministrave, përfaqësuar nga Herald Jonuzaj dhe Irma Qosja, me autorizim.

Autoriteti Kombëtar për Sigurinë Kibernetike, në mungesë.

Agjencia Kombëtare e Shoqërisë së Informacionit, në mungesë.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimit të Këshillit të Ministrave nr. 151, datë 6.3.2025, "Për marrjen e masave të përkohshme për shmangien e ndikimeve negative të platformës *online* "TikTok"", si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë dhe Konventën Evropiane për të Drejtat e Njeriut.

Pezullimi i zbatimit të vendimit të Këshillit të Ministrave nr. 151, datë 6.3.2025, "Për marrjen e masave të përkohshme për shmangien e ndikimeve negative të platformës *online* "TikTok"".

BAZA LIGJORE: Nenet 11, 17, 22, 23, 45, 131, pika 1, shkronja "c", si dhe 134, pika 1, shkronja "h" dhe pika 2, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); neni 10 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*); nenet 27, 45, 49, 50 dhe 51, të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë", të ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Ilir Toska, mori në shqyrtim pretendimet e kërkueseve, shoqatës "Asociacioni i Gazetarëve të Shqipërisë" dhe qendrës "Rrjeti Ballkanik për Gazetarinë Investigative, Shqipëri – Balkan Investigative Reporting Network, Albania" *(Qendra BIRN Albania)*, të cilat kanë kërkuar pranimin e kërkesës; prapësimet e subjektit të interesuar, Këshillit të Ministrave, i cili ka kërkuar rrëzimin e kërkesës; prapësimet me shkrim të subjekteve të interesuara, Autoritetit Kombëtar për Sigurinë Kibernetike (*AKSK*) dhe Agjencisë Kombëtare të Shoqërisë së Informacionit (*AKSHI*), të cilat mbështesin qëndrimin e Këshillit të Ministrave; mendimin me shkrim të Avokatit të Popullit, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I
Rrethanat e çështjes

1. Këshilli i Ministrave, duke u mbështetur në nenin 100 të Kushtetutës, në nenet 10, pika 1, 26, pika 1, 139, pika 2, 174 e 177, pika 5, të ligjit nr. 54/2024, "Për komunikimet elektronike në Republikën e Shqipërisë", në nenet 32, pika 4, 32/1, 42 e 46, të ligjit nr. 97/2013, "Për mediat audiovizive në Republikën e Shqipërisë", të ndryshuar, si dhe në nenin 27, pika 4, të ligjit nr. 18/2017, "Për të drejtat dhe mbrojtjen e fëmijës", ka miratuar vendimin nr. 151, datë 6.3.2025, "Për marrjen e masave të përkohshme për shmangien e ndikimeve negative të platformës *online* "TikTok"" (*VKM-ja nr. 151/2025*). Ky vendim është publikuar në Fletoren Zyrtare nr. 47, datë 7.3.2025 dhe ka hyrë në fuqi pas botimit në këtë fletore.

2. VKM-ja nr. 151/2025, ka parashikuar ndërprerjen e aksesit në platformën *online* "TikTok" në territorin e Republikës së Shqipërisë, për një afat deri në 12 muaj, me qëllim shmangien e ndikimeve

negative dhe të problematikave sociale në tërësi, kryesisht të lidhura me nxitjen e dhunës, veçanërisht te fëmijët, që sjellin probleme të zhvillimit psiko-social të tyre, si dhe garantimin e mbrojtjes të të dhënave personale (*pika 1*). Ndërprerja e aksesit në këtë platformë zgjat deri në mundësimin, nga ofruesi i platformës, të instrumenteve teknike që rregullojnë aksesin e fëmijëve në këtë platformë dhe në materiale të dëmshme për ta (*pika 2*). Në vijim, VKM-ja ka caktuar Ministrinë e Arsimit dhe Sportit, së bashku me autoritetet rregullatore sektoriale, për të komunikuar dhe negociuar me përfaqësuesit e platformës dhe me përfaqësues të platformave të tjera *online*, për të adresuar problematikat në fushën e sigurisë publike dhe sociale në mjedisin digjital, duke përfshirë: a) operimin efektiv të sistemeve funksionale të verifikimit të moshës së përdoruesve të platformës; b) operimin e sistemeve të kontrollit prindëror lidhur me përmbajtjet që dëmtojnë zhvillimin fizik, psikologjik ose moral të fëmijëve; c) shmangien e publikimit të materialeve me përmbajtje dhune, bullizmi, gjuhë urrejtjeje apo me fjalor të papërshtatshëm; ç) përshtatjen dhe përdorimin e filtrave të moderimit për gjuhën shqipe dhe kulturën kombëtare (*pika 3*).

3. Kjo VKM ka parashikuar gjithashtu detyrimin e AKSK-së, në bashkëpunim me entet rregullatore të fushës, për të marrë masat e nevojshme për realizimin e ndërprerjes së aksesit të përcaktuar në pikën 1 të këtij vendimi (*pika 4*) dhe, pasi të realizohet nga platforma vendosja e filtrave të nevojshëm, mund të vendosen masa të reja ose të rishikohen masat në fuqi (*pika 5*). Në përfundim, janë ngarkuar Ministria e Arsimit dhe Sportit, Ministria e Drejtësisë, Ministria e Infrastrukturës dhe Energjisë, Ministria e Brendshme, Ministria e Shëndetësisë dhe Mbrojtjes Sociale, AKSK-ja, AKSHI-ja dhe autoritetet rregullatore sektoriale për zbatimin e këtij vendimi (*pika 6*).

4. Shoqata "Asociacioni i Gazetarëve të Shqipërisë", Qendra BIRN Albania dhe Qendra "Centre for Legal Empowerment" (*Qendra CLE*) i janë drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) fillimisht në datën 19.3.2025, me kërkesë sipas objektit, e cila, pasi është plotësuar në përputhje me kërkesat e Ligjit Organik të Gjykatës, është regjistruar në datën 1.4.2025.

5. Në datën 25.4.2025, Kolegji i Gjykatës ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim paraprak në Mbledhjen e Gjyqtarëve. Me vendimin e datës 2.5.2025, Mbledhja e Gjyqtarëve ka vendosur ndarjen e çështjes dhe shqyrtimin veçmas të kërkesës së Qendrës CLE, si dhe kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare publike për kërkueset e tjera, thirrjen e subjekteve të interesuara dhe marrjen e mendimit me shkrim të Avokatit të Popullit. Me vendimin e po kësaj date, Mbledhja e Gjyqtarëve, me shumicë votash, ka vendosur rrëzimin e kërkesës për pezullimin e zbatimit të VKM-së nr. 151/2025, me argumentin se në rastin konkret nuk plotësohen kërkesat e nenit 45 të Ligjit Organik të Gjykatës, si për sa i takon pariparueshmërisë së pasojave të pretenduara në të drejtat kushtetuese ose interesat e ligjshëm, ashtu edhe për sa i përket urgjencës së ndërhyrjes.[3]

6. Për sa i përket kërkesës së Qendrës CLE, me vendimin nr. 113, datë 2.5.2025, Mbledhja e Gjyqtarëve ka vendosur moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare, me argumentin se kjo qendër nuk legjitimohet *ratione personae* për vënien në lëvizje të kontrollit kushtetues të VKM-së nr. 151/2025, për sa kohë ajo nuk arriti të provonte konkretisht cenimin e veprimtarisë së saj nga ky akt.

II
Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

7. *Kërkueset,* në mënyrë të përmbledhur, kanë parashtruar se:

7.1 *Për juridiksionin e Gjykatës*

Gjykata ka juridiksion në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja "c", të Kushtetutës, pasi VKM-ja nr. 151/2025, zbatohet në të gjithë territorin e Republikës së Shqipërisë dhe u drejtohet të gjithë përdoruesve të platformës *online* "TikTok", si atyre aktualë, ashtu edhe atyre potencialë, pra një kategorie të papërcaktuar nominalisht, por të konsideruar në mënyrë abstrakte dhe në tërësinë e saj. Ajo ka vendosur ndërprerjen e aksesit për të gjithë përdoruesit aktualë ose potencialë në territorin e Republikës së Shqipërisë, ka parashikuar kështu rregulla të përgjithshme me karakter normativ, si dhe efektet e saj shtrihen në mënyrë të vazhdueshme ndaj subjekteve të papërcaktuara të së drejtës.

[3] Kryetarja Fiona Papajorgji votoi për shqyrtimin e kërkesës për pezullimin e zbatimit të VKM-së nr. 151/2025, në seancën plenare, ndërsa gjyqtaret Marsida Xhaferllari dhe Sonila Bejtja votuan për pranimin e kërkesës për pezullim.

7.2 *Për legjitimimin e kërkueseve*

Kërkueset legjitimohen *ratione personae,* pasi janë regjistruar si persona juridikë në gjykatë dhe gëzojnë personalitet juridik në përputhje me kërkesat e ligjit. Po kështu, ato legjitimohen edhe *ratione materiae,* pasi VKM-ja e kundërshtuar ka prekur interesa të drejtpërdrejtë të tyre dhe objektin e veprimtarisë së tyre, të parashikuar në statut, si dhe cenon të drejtat dhe liritë që kërkueset synojnë të mbrojnë. Gjithashtu, VKM-ja ka cenuar mënyrën e ushtrimit të profesionit të gazetarëve dhe funksionimin e medias, nga njëra anë, dhe të drejtën e individëve për t'u shprehur lirisht, nga ana tjetër, çka provon lidhjen e drejtpërdrejtë ndërmjet objektit të organizatave dhe fushës së rregulluar nga akti normativ. Kërkueset legjitimohen edhe *ratione temporis,* në kuptim të nenit 50, pika 1, të Ligjit Organik të Gjykatës, pasi kërkesa është paraqitur brenda afatit 2-vjeçar.

7.3 *Për themelin e çështjes*:

7.3.1 VKM-ja nr. 151/2025 cenon:

7.3.1.1 Lirinë e veprimtarisë ekonomike, të parashikuar në nenin 11, pika 3, të Kushtetutës, pasi ndërprerja e aksesit në platformën "TikTok" ka sjellë pasoja të drejtpërdrejta në ushtrimin e veprimtarive ekonomike të lidhura me përdorimin e kësaj platforme. Ajo përdoret nga shumë gazetarë për të shpërndarë lajme, për të realizuar reportazhe të shkurtra e për të angazhuar qytetarët në një debat publik të hapur dhe kufizimi i aksesit në këtë platformë u kufizon atyre burimet financiare. Mbyllja e platformës sjell humbje të konsiderueshme financiare edhe për bizneset, pasi u kufizon mundësinë për të arritur audiencën pa pagesa të konsiderueshme reklamash në mediat tradicionale, duke dëmtuar sektorët e teknologjisë, turizmit dhe artizanatit. Po ashtu, masa ka pasoja edhe në industrinë e muzikës, duke ndikuar negativisht në zhvillimin e saj dhe në të ardhurat e profesionistëve të përfshirë në këtë sektor. Gjithashtu, mbyllja e platformës shkakton rënie të ndjeshme të ekspozimit për destinacionet turistike më pak të njohura, kufizon mundësitë për promovim pa kosto për operatorët turistikë dhe ndikon drejtpërdrejt në reduktimin e të ardhurave për bizneset që varen nga promovimi në këtë platformë *online*, sikundër edhe në industrinë e ushqimit dhe të restoranteve. Çdo akt që kufizon në mënyrë arbitrare përdorimin e platformave digjitale, qasjen në informacion ose ofrimin e shërbimeve të nevojshme përbën jo vetëm devijim nga politikat publike, por edhe ndërhyrje të drejtpërdrejtë në lirinë e veprimtarisë ekonomike. Në këtë drejtim, platforma "TikTok" mbetet një mjet i rëndësishëm që mundëson gjenerimin e të ardhurave, ndaj gjykimi kushtetues nuk duhet të bëhet vetëm në nivel numerik.

7.3.1.2 Lirinë e shprehjes, të shtypit dhe të drejtën për informim, pasi kufizon në mënyrë të përgjithshme dhe të pakushtëzuar aksesin e qytetarëve, gazetarëve dhe bizneseve në një nga hapësirat kryesore dhe më gjithëpërfshirëse të komunikimit dhe shpërndarjes së informacionit në epokën digjitale. Për gazetarët dhe organizatat e medias ndalimi i një platforme të tillë do të thotë humbje të një kanali të rëndësishëm për të shpërndarë lajme, për të komunikuar me audiencën dhe për të nxitur debatin publik. Gjithashtu, qytetarëve u kufizohet aksesi në informacionin që shpërndahet përmes kësaj platforme.

7.3.1.3 Parimin e shtetit të së drejtës, sigurisë juridike dhe pritshmërive të ligjshme, pasi situata e përdoruesve të platformës rëndohet ndjeshëm deri në cenimin në thelb të të drejtave dhe lirive të tyre, veçanërisht të atyre që e përdorin platformën për qëllime ekonomike, informuese dhe profesionale. VKM-ja nuk ka parashikuar asnjë periudhë tranzicioni, duke i lënë përdoruesit e platformës në një gjendje paqartësie dhe pamundësie efektive për të përshtatur aktivitetet e tyre në mënyrë të rregullt dhe pa pasoja kaq të rënda, duke ndikuar te bizneset, mediat dhe qytetarët. Për bizneset ajo krijon një problem serioz të paqëndrueshmërisë ekonomike dhe pasojave financiare, duke i lënë në një situatë pasigurie për të ardhmen ekonomike dhe profesionale. Po kështu, ndalimi i platformës ka rezultuar në humbjen e të dhënave të akumuluara ndër vite, pa një mekanizëm mbrojtës ose kompensues. Për sa i përket medias, mbyllja e platformës dëmton procesin e ndërtimit të audiencës dhe angazhimit me publikun, pasi nuk është dhënë kohë e mjaftueshme për krijimin e kanaleve alternative të shpërndarjes së përmbajtjes dhe komunikimit me ndjekësit.

7.3.2 Masa e marrë me VKM-në nr. 151/2025 nuk përmbush kriteret kushtetuese të kufizimit të të drejtave, sipas nenit 17 të Kushtetutës, pasi:

7.3.2.1 Për sa i përket kriterit "vetëm me ligj", asnjë dispozitë e ligjeve, mbi bazën e të cilëve ka dalë VKM-ja, nuk urdhëron nxjerrjen e një akti të tillë nënligjor që synon ndërhyrje në një fushë të caktuar

të komunikimit elektronik dhe kufizim në internet të një kategorie të gjerë përdoruesish. Ndërprerja e aksesit në platformën *online* nuk mbështetet në dispozitat e ligjit për komunikimet elektronike dhe as në dispozitat e ligjit për të drejtat dhe mbrojtjen e fëmijës. Në këtë kuptim, është cenuar edhe *parimi i hierarkisë së normave juridike,* pasi akti nuk ka dalë në bazë dhe për zbatim të një ligji, pra është miratuar pa autorizimin e shprehur të ligjvënësit.

7.3.2.2 Për sa i përket kriterit të "interesit publik", nuk provohet ekzistenca e një rreziku të qartë dhe konkret për interesin publik për ndërmarrjen e një mase kaq ekstreme. Nuk ekzistojnë të dhëna që tregojnë një kërcënim të menjëhershëm ndaj rendit publik dhe platforma nuk është përdorur për terrorizëm ose destabilizim.

7.3.2.3 Lidhur me kriterin e proporcionalitetit, masa është e ashpër dhe e menjëhershme, ndërsa ndalimi është i përgjithshëm, pasi prek një kategori të gjerë përdoruesish dhe jo vetëm kategorinë e fëmijëve, në kundërshtim me qasjen e vendeve evropiane. Po ashtu, mbrojtja e të dhënave personale mund të realizohet edhe me masa më pak të ashpra. Gjithashtu, nuk justifikohet mjaftueshëm objektivi që synohet të arrihet. VKM-ja zgjedh të ndalojë tërësisht një rrjet social të përdorur nga mijëra qytetarë, në vend që të synojë përmbajtjen specifike që mund të konsiderohet problematike brenda platformës. Kjo masë shkon përtej nevojës për të mbrojtur sigurinë publike ose interesin publik dhe përbën një kufizim joproporcional e të panevojshëm. Argumentet e përdorura nga subjekti i interesuar janë të përgjithshme dhe të paprovuara me statistika. Po kështu, edhe periudha 12-mujore e ndalimit është e paargumentuar. Një masë alternative do të ishte zbatimi i rregullave të përmirësimit të përmbajtjes ose forcimi i mekanizmave të mbikëqyrjes.

8. ***Subjekti i interesuar, Këshilli i Ministrave***, në mënyrë të përmbledhur, ka prapësuar si vijon:

8.1 *Për legjitimimin e kërkueseve*

Kërkueset nuk kanë argumentuar, nga pikëpamja kushtetuese, cenimin e lirisë së shprehjes, të shtypit dhe së drejtës për informim si rrjedhojë e zbatimit të VKM-së nr. 151/2025, si dhe nuk kanë përcaktuar interesin e tyre të drejtpërdrejtë në çështjen e parashtruar. Ato nuk kanë argumentuar as cenimin e parimit të shtetit të së drejtës, sigurisë juridike dhe mbrojtjes së pritshmërive të ligjshme në kuptim të nenit 4 të Kushtetutës. Po ashtu, kërkueset nuk kanë provuar se përfitojnë të ardhura nga platforma "TikTok", ndërsa nga të dhënat e Qendrës Kombëtare të Biznesit (*QKB*), rezulton se vetëm një anëtar i tyre ka status aktiv në ushtrimin e aktivitetit tregtar, kurse të tjerët janë të pezulluar ose të çregjistruar. Kërkueset nuk mund të pretendojnë mbrojtjen e interesave kolektivë, për sa kohë ato nuk provojnë se funksionojnë dhe përfaqësojnë realisht interesat që pretendojnë se mbrojnë dhe se veprimtaria për të cilën janë krijuar është prekur në mënyrë të drejtpërdrejtë, aktuale dhe vetjake nga akti i kundërshtuar.

8.2 *Për themelin e pretendimeve*

8.2.1 Pretendimi për cenimin e *lirisë së veprimtarisë ekonomike* është i pabazuar, pasi kërkueset nuk kanë parashtruar se cila prej tyre përfiton të ardhura nga platforma "TikTok". Ky pretendim mbetet në nivel hipotetik dhe i pambështetur në prova konkrete.

8.2.2 Pretendimi për cenimin e *lirisë së shprehjes, të shtypit dhe së drejtës për informim* është i pabazuar, pasi ndalimi i platformës ka qëllim mbrojtjen e të drejtave të fëmijëve, është nxjerrë në përputhje me nenin 100 të Kushtetutës dhe me ligjet sektoriale, si dhe ka afat deri në 12 muaj. Ndalimi i përkohshëm i vetëm një platforme sociale nuk cenon në mënyrë të pajustifikuar lirinë e shprehjes, por synon të adresojë përhapjen e përmbajtjeve të rrezikshme, dezinformimin dhe rreziqet për sigurinë publike, veçanërisht tek të miturit. Gazetarët dhe qytetarët mbeten të lirë të përdorin aplikacione të tjera për t'u shprehur dhe për të marrë informacion. E drejta për informim nuk nënkupton akses të pakufizuar në çdo platformë *online.*

8.2.3 Edhe pretendimi për cenimin e *parimit të shtetit të së drejtës, sigurisë juridike dhe mbrojtjes së pritshmërive të ligjshme* është i pabazuar, pasi kërkueset nuk kanë paraqitur prova dhe argumente të mjaftueshme për të provuar sesi janë ndikuar nga pezullimi i platformës "TikTok". VKM-ja është nxjerrë në bazë të dispozitave të qarta kushtetuese dhe ligjore dhe në përputhje me legjislacionin për mbrojtjen e të miturve dhe të dhënave personale. Masa e ndalimit të përkohshëm nuk krijon situatë arbitrare ose retroaktive dhe pretendimi i humbjes të të dhënave të përdoruesve nuk është pasojë e drejtpërdrejtë e VKM-së.

8.2.4 Pretendimi se masa e marrë me VKM-në objekt kundërshtimi nuk përmbush kriteret kushtetuese të kufizimit të të drejtave, sipas nenit 17 të Kushtetutës, është i pabazuar, pasi:

8.2.4.1 Në lidhje me kriterin "vetëm me ligj", VKM-ja është miratuar në bazë dhe për zbatim të ligjeve për komunikimet elektronike dhe për të drejtat e fëmijëve, të cilat parashikojnë shprehimisht kufizimin e aksesit në platforma apo rrjete kompjuterike ose të informacionit dhe autorizojnë Këshillin e Ministrave për këtë qëllim. Gjithashtu, VKM-ja është në përputhje me strategjitë kombëtare që kanë në fokus mbrojtjen e interesit më të lartë të fëmijëve.

8.2.4.2 Lidhur me kriterin e "interesit publik", VKM-ja përbën një politikë shtetërore të Këshillit të Ministrave dhe kufizimi është i nevojshëm për arsye të interesit publik, të cilat lidhen me shmangien e ndikimeve që kjo platformë ka në nxitjen e dhunës, veçanërisht te fëmijët, në shkaktimin e problemeve të zhvillimit psiko-social të tyre, në shkaktimin e problematikave sociale në tërësi dhe në mbrojtjen e të dhënave personale.

8.2.4.3 Për sa i përket kriterit të proporcionalitetit, masa është proporcionale, e nevojshme dhe nuk prek thelbin e së drejtës, sepse **ekziston një raport i drejtë midis mjetit të përdorur dhe qëllimit të synuar**. Nevoja e ndërhyrjes ka qenë reale dhe e menjëhershme, ndërsa pretendimet e kërkueseve nuk shoqërohen me prova konkrete. Kjo nevojë për miratimin e masës ka pasur pikënisjen nga një ngjarje e rëndë, si pasojë e së cilës ndërroi jetë një i mitur, si dhe është mbështetur në raportet dhe statistikat për përdorimin e kësaj platforme. Disa institucione të ngarkuara me ligj për mbrojtjen e të drejtave themelore kanë shprehur dakordësinë për këtë ndërhyrje. Problematika e sigurisë në përdorimin e kësaj platforme është fenomen global dhe shumë shtete kanë marrë masa për kufizimin e përdorimit të saj. Vetë natyra e masës nuk ka për qëllim kufizimin e përhershëm, por pezullimin dhe rihapjen e platformës. Në këtë mënyrë, përmbushen nënkriteret e nevojës, domosdoshmërisë dhe përshtatshmërisë. Ndalimi i përgjithshëm i platformës është masë e përkohshme dhe e jashtëzakonshme, e marrë në kushtet e urgjencës dhe nuk përbën masën më të ashpër të mundshme, pasi kufiri maksimal i saj është 12 muaj. Nga ana tjetër, për marrjen e informacionit ose për shprehjen e lirë ekzistojnë alternativa të tjera.

9. ***Subjektet e interesuara, AKSK-ja dhe AKSHI,*** nuk u paraqitën në seancë plenare, ndërsa në parashtrimet me shkrim drejtuar Gjykatës janë shprehur se mbështesin qëndrimin e paraqitur nga Këshilli i Ministrave.

10. ***Avokati i Popullit***, në mendimin me shkrim, në mënyrë të përmbledhur, ka parashtruar si vijon:

10.1 Në lidhje me garantimin e *lirisë së shprehjes*, mungesa e mjeteve efektive për të ndaluar abuzimet me të njëjtin efektivitet si në mjedisin tradicional nuk mund të shërbejë si bazë për të legjitimuar mosrespektimin e dinjitetit të personit, ndërsa përdoruesit ushtrojnë të drejtën e tyre për lirinë e shprehjes. Nga ana tjetër, ndërprerja *apriori* e aksesit në rrjetet sociale, pa një bazë të qartë ligjore dhe në mungesë të një ndërhyrjeje proporcionale, përbën një cenim të drejtpërdrejtë të lirisë së shprehjes. Ndërhyrja e shtetit në këto kushte mund të cilësohet si formë e censurës moderne dhe është në kundërshtim me standardet demokratike dhe detyrimet ndërkombëtare për të drejtat e njeriut. Gjetja e mekanizmave teknikë për bllokimin ose filtrimin e materialeve *online* është një proces kompleks, i cili duhet të paraprihet nga një bazë e plotë ligjore për kufizimin e lirisë së shprehjes në internet. Këto masa duhet të kenë karakter parandalues dhe nuk mund të zëvendësojnë masat penalizuese që ekzistojnë në legjislacionin penal. Marrja e një mase ekstreme, qoftë edhe për një periudhë të kufizuar kohore, ngre pikëpyetje të forta lidhur me përmbushjen e testit të proporcionalitetit dhe nuk duhet të cenojë shtetin e së drejtës. Precedenti i krijuar në këtë rast përbën një rrezik shumë të madh, ndonëse nuk prek thelbin e së drejtës, për sa kohë e drejta për të përdorur platforma të tjera ose përdorimi i internetit nuk janë kufizuar. Neni 17 i Kushtetutës ka parashikuar garancinë se kufizimi duhet të vijë si pasojë e vullnetit të shprehur të ligjvënësit me miratimin e një ligji specifik dhe jo nga kompetenca të ushtruara nga organe të tjera shtetërore. Kufizimi nuk është vendosur me ligj, çka tregon se nuk përmbush kriterin themelor të ligjshmërisë.

10.2 Në lidhje me garantimin e *së drejtës së privatësisë*, përdorimi i teknologjisë nuk mund të konsiderohet neutral ndaj të drejtave të individit. Fakti që kjo paketë ligjore hyn në fuqi pas dy vjetësh nga miratimi i ligjit për mbrojtjen e të dhënave personale nuk mund të justifikojë një ndërhyrje kaq të thellë dhe potencialisht të rrezikshme në të drejtat themelore. Të drejtat e individit nuk mund të "pezullohen" për shkak të mungesës së dispozitave të zbatueshme. Parimi i proporcionalitetit dhe

mbrojtja e të drejtave të individit kanë karakter të menjëhershëm dhe nuk mund të shtyhen për një moment të mëvonshëm.

10.3 Në lidhje me *cenimin e parimit të shtetit të së drejtës, sigurisë juridike dhe mbrojtjes së pritshmërive të ligjshme,* referuar legjislacionit në fuqi, rregullimi normues i përdorimit të platformave *online* ose rrjeteve sociale është i paplotë dhe i fragmentuar. Mungesa e një legjislacioni të qartë dhe të plotë rregullator për ushtrimin e veprimtarisë normale të platformave *online*/rrjeteve sociale, si edhe e mekanizmave monitorues dhe kontrollues për këtë qëllim, përbën një premisë të dukshme për cenimin e parimit të sigurisë juridike në këtë fushë dhe, për më tepër, edhe për cenimin e pritshmërive të ligjshme të operatorëve që ofrojnë akses në këto platforma, si dhe të përdoruesve të tyre.

III
Procesi në Gjykatën Kushtetuese

11. Në datën 4.2.2026, subjekti i interesuar, Këshilli i Ministrave, i është drejtuar Gjykatës me kërkesë për pushimin e gjykimit të çështjes, me argumentin se në datën 3.2.2026, është miratuar vendimi nr. 62, "Për heqjen e masave të përkohshme për platformën *online* "TikTok"" (*VKM-ja nr. 62/2026*), ku në pikën 3 të tij është vendosur shfuqizimi i VKM-së nr. 151/2025. Në këto kushte, sipas subjektit të interesuar, për sa kohë akti objekt i kontrollit kushtetues është shfuqizuar, gjykimi i çështjes duhet të pushohet.

12. Gjykata vëren se, sipas VKM-së nr. 62/2026, është vendosur heqja e masave të përkohshme për ndërprerjen e aksesit në platformën *online* "TikTok" në territorin e Republikës së Shqipërisë, pas adresimit të problematikave në fushën e sigurisë publike dhe sociale në mjedisin digjital *(pika 1)*. Po kështu, është ngarkuar Autoriteti Kombëtar për Sigurinë Kibernetike që, në bashkëpunim me entet rregullatore të fushës, të ndërmarrë veprimet e nevojshme për realizimin e heqjes së masave për ndërprerjen e aksesit të kësaj platforme, duke respektuar edhe dispozitat ligjore për mbrojtjen e të dhënave personale, në përputhje me legjislacionin në fuqi *(pika 2)*. VKM-ja nr. 151/2025 shfuqizohet *(pika 3)*. Për zbatimin e këtij vendimi ngarkohen Ministria e Arsimit, Ministria e Drejtësisë, Ministria e Infrastrukturës dhe Energjisë, Ministria e Punëve të Brendshme, Ministria e Shëndetësisë dhe Mirëqenies Sociale, AKSK-ja, AKSHI dhe autoritetet rregullatore sektoriale *(pika 4)*.

13. Neni 51, pika 2, i Ligjit Organik të Gjykatës parashikon se kur një ligj ose akt normativ ose pjesë të tij që është objekt shqyrtimi para Gjykatës, shfuqizohet ose ndryshohet para se ajo të marrë vendim, gjykimi pushohet, me përjashtim të rasteve kur ajo çmon se gjykimi duhet të vazhdojë për shkak të një interesi publik ose shtetëror.

14. Në seancën plenare publike të datës 5.2.2026, kërkueset parashtruan se Gjykata duhet të vijojë shqyrtimin e çështjes, pasi akti objekt kontrolli kushtetues paraqitet i papajtueshëm me disa të drejta dhe liri themelore të garantuara nga Kushtetuta. Sipas tyre, natyra dhe rëndësia e këtyre të drejtave krijojnë një interes të qartë publik që justifikon nevojën që Gjykata të shprehet në lidhje me kushtetutshmërinë e aktit në fjalë.

15. Në analizë të kërkesës për pushimin e gjykimit të çështjes dhe argumenteve të palëve në seancën plenare, Gjykata vendosi rrëzimin e kërkesës, në përputhje me nenin 51, pika 2, të Ligjit Organik të saj. Në këtë drejtim, Gjykata vlerësoi se çështja objekt shqyrtimi, që lidhet me aktin normativ të Këshillit të Ministrave për ndërprerjen e aksesit në platformën "TikTok", paraqet interes publik, pasi, *prima facie,* ngre pretendime kushtetuese lidhur me kufizimin e të drejtave dhe lirive themelore në mjedisin digjital, midis të tjerave edhe të lirisë së shprehjes, për të cilën Gjykata ka theksuar se përbën një nga gurët themelorë të shtetit demokratik dhe një kusht të domosdoshëm për pluralizmin, tolerancën dhe krijimin e vullnetit të lirë politik *(shih vendimet nr. 56, datë 27.7.2016; nr. 16, datë 11.11.2004, të Gjykatës Kushtetuese)*. Në veçanti, Gjykata çmoi se pretendimet e parashtruara kërkojnë sqarimin e standardeve kushtetuese që rregullojnë ndërhyrjet e autoriteteve publike në fushën e komunikimit digjital, veçanërisht kur ato marrin formën e bllokimit të përgjithshëm të një platforme *online*. Për këtë arsye, pavarësisht shfuqizimit të mëvonshëm të VKM-së, vijimi i gjykimit mbetet i nevojshëm jo vetëm për mbrojtjen efektive të subjekteve të prekura, por edhe për orientimin e veprimtarisë së ardhshme normative dhe administrative të organeve publike. Po kështu, vijimi i gjykimit shërben për të parandaluar që shfuqizimi i mëpasshëm i një akti të tillë të pengojë kontrollin kushtetues të ndërhyrjeve që, edhe pse të përkohshme në kohëzgjatje, janë të afta të prodhojnë pasoja të menjëhershme dhe të

rëndësishme në ushtrimin e të drejtave themelore. Në këto kushte, Gjykata arriti në përfundimin se ekziston një interes publik që justifikon vijimin e gjykimit të çështjes.

IV
Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për juridiksionin e Gjykatës

16. Kërkueset kanë pretenduar se Gjykata ka juridiksion për të shqyrtuar VKM-në nr. 151/2025, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja "c", të Kushtetutës, pasi ky akt: i. zbatohet në të gjithë territorin dhe u drejtohet të gjithë përdoruesve të platformës *online* "TikTok", si atyre aktualë, ashtu edhe atyre potencialë, pra një kategorie të papërcaktuar nominalisht, por të konsideruar në mënyrë abstrakte dhe në tërësinë e saj; ii. ka vendosur ndërprerjen e aksesit për të gjithë përdoruesit aktual ose potencialë në territorin e Republikës së Shqipërisë, duke parashikuar kështu rregulla të përgjithshme me karakter normativ; iii. i shtrin efektet e tij në mënyrë të vazhdueshme ndaj subjekteve të papërcaktuara të së drejtës. Lidhur me këtë pretendim, subjektet e interesuara nuk kanë paraqitur prapësime.

17. Në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronjat "a" dhe "c", të Kushtetutës, Gjykata, në jurisprudencën e saj, është shprehur se vetëm aktet normative mund të jenë objekt i kontrollit abstrakt të kushtetutshmërisë së normës, ndërkohë që aktet individuale i nënshtrohen kontrollit të sistemit të zakonshëm gjyqësor. Karakteri normativ i aktit të kundërshtuar është elementi përcaktues që ndan juridiksionin kushtetues nga ai i gjykatave të zakonshme, prandaj, gjatë ushtrimit të kontrollit abstrakt të normës, Gjykata ndalet paraprakisht te natyra e aktit të kundërshtuar, çka lidhet drejtpërdrejt me juridiksionin e saj për shqyrtimin substancial të aktit (*shih vendimet nr. 29, datë 2.7.2021; nr. 86, datë 30.12.2016, të Gjykatës Kushtetuese*).

18. Gjykata ka theksuar se akti normativ vendos norma të përgjithshme sjelljeje me karakter abstrakt, që rregullojnë marrëdhënie të caktuara juridike, të cilat i shtrijnë efektet e tyre për një kategori të pacaktuar subjektesh. Ai është vullnet i shprehur nga organi publik, në ushtrim të funksionit të tij publik, që rregullon marrëdhënie të përcaktuara me ligj, duke vendosur rregulla të përgjithshme sjelljeje dhe që nuk është shterues në zbatimin e tij. Kurse akti individual është vullnet i shprehur nga organi publik, në ushtrim të funksionit të tij publik, ndaj një ose disa subjekteve individualisht të përcaktuara të së drejtës, që krijon, ndryshon ose shuan një marrëdhënie juridike konkrete. Ai i referohet një fakti konkret, jo një numri faktesh të mundshme ose hipotetike, dhe i jep zgjidhje një çështjeje konkrete me natyrë teknike dhe jo normative *(shih vendimet nr. 29, datë 2.7.2021; nr. 86, datë 30.12.2016; nr. 59, datë 23.12.2014, të Gjykatës Kushtetuese)*.

19. Po ashtu, Gjykata ka pohuar se natyra normative e aktit është e lidhur me fuqinë e përgjithshme të tij, në pikëpamje të aftësisë për të prekur situatën juridike të personave juridikë apo fizikë, me anë të krijimit të të drejtave ose detyrimeve për ta. Në disa raste, nga zbatimi i një akti normativ, mund të përcaktohet numri ose identifikimi i personave për të cilët ai zbatohet në një kohë të caktuar, megjithatë ky fakt nuk vë në dyshim fuqinë e përgjithshme të aktit normativ, për sa kohë parashikohet që zbatohet ndaj tyre për shkak të situatës objektive faktike dhe ligjore të përcaktuar në të. Po ashtu, edhe pse një akt mund të ketë në përmbajtjen e tij rregulla që u drejtohen personave të veçantë, në mënyrë që i dallon ata nominalisht, ky fakt nuk mjafton që akti të marrë natyrë individuale në tërësinë e tij *(shih vendimin nr. 29, datë 2.7.2021, të Gjykatës Kushtetuese)*.

20. Nga ana tjetër, Gjykata, në rastet kur ka shqyrtuar çështje me objekt shfuqizimin e akteve normative, për të cilat kanë juridiksion edhe gjykatat administrative, është shprehur se natyra e pretendimeve të ngritura para saj është një nga elementet përcaktuese të juridiksionit kushtetues për shqyrtimin e një çështjeje dhe se, në përputhje me kompetencat e parashikuara nga Kushtetuta, ajo e përcakton vetë juridiksionin e saj gjatë shqyrtimit të çështjeve, rast pas rasti (*shih vendimet nr. 34, datë 24.4.2024; nr. 29, datë 2.7.2021; nr. 4, datë 15.2.2021, të Gjykatës Kushtetuese*).

21. Për sa më sipër, Gjykata ka identifikuar tri kritere që përcaktojnë ndarjen e aktit nënligjor në akt individual ose akt normativ: i. *sipas subjekteve të cilave u drejtohet akti* – subjekte individualisht të përcaktuara të së drejtës/një grup personash të përcaktuar në bazë të karakteristikave të përgjithshme ose subjekte të papërcaktuara të së drejtës; ii. *sipas objektit* – krijimi, ndryshimi ose shuarja e një marrëdhënieje juridike konkrete të së drejtës administrative ose përcaktimi i normave të përgjithshme të sjelljes me karakter

abstrakt; iii. *sipas karakterit shterues/joshterues* – efektet shtrihen te subjekte të përcaktuara dhe në mënyrë të njëhershme ose te subjekte të papërcaktuara të së drejtës në mënyrë të vazhdueshme dhe jo të njëhershme (*shih vendimet nr. 35, datë 15.6.2023; nr. 86, datë 30.12.2016; nr. 14, datë 21.3.2014, të Gjykatës Kushtetuese*).

22. Në dritën e standardeve të mësipërme jurisprudenciale, Gjykata vlerëson se për të përcaktuar natyrën juridike të VKM-së nr. 151/2025 duhen shqyrtuar subjektet të cilave ajo u drejtohet, objekti që rregullon dhe mënyra e shtrirjes së efekteve të saj. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se VKM-ja nr. 151/2025: i. u drejtohet të gjithë përdoruesve aktualë ose potencialë të platformës *online* në territorin e Republikës së Shqipërisë, pra një kategorie që nuk është e përcaktuar nominalisht, por në mënyrë të përgjithshme dhe abstrakte; ii. ka për objekt vendosjen e një mase të përgjithshme për ndërprerjen e aksesit në këtë platformë për një afat deri në 12 muaj, afat ky që është lidhur edhe me mundësimin nga ofruesi i platformës të instrumenteve teknike që rregullojnë aksesin e fëmijëve në të, duke vendosur kështu rregulla të përgjithshme sjelljeje; iii. prodhon efekte që, ndonëse lidhen me një situatë konkrete faktike, nuk shterojnë me të, pasi zbatimi i masës është i lidhur edhe me përmbushjen e një kushti të ardhshëm, çka i jep asaj karakter vazhdues. Në këtë kuptim, fakti që platforma "TikTok" administrohet nga një subjekt privat nuk është element përcaktues për natyrën juridike të aktit të kundërshtuar, për sa kohë ky i fundit nuk rregullon në mënyrë individuale pozitën juridike të atij subjekti, por vendos një rregull të përgjithshëm për aksesin në atë platformë në territorin e Republikës së Shqipërisë dhe për zbatimin e masave përkatëse nga autoritetet publike, me efekte ndaj një numri të pacaktuar subjektesh.

23. Në përfundim, duke pasur parasysh karakterin normativ të aktit të kundërshtuar, si dhe natyrën kushtetuese të pretendimeve të parashtruara, Gjykata çmon se VKM-ja objekt kundërshtimi bën pjesë në juridiksionin kushtetues.

B. Për legjitimimin e kërkueseve

24. Çështjen e legjitimimit *(locus standi)* Gjykata e ka vlerësuar si një ndër aspektet kryesore që lidhen me inicimin e një procesi kushtetues. Në gjykime të kontrollit të kushtetutshmërisë së normës, subjektet iniciuese, që parashikohen në nenin 134, pika 2, të Kushtetutës, kanë detyrimin të provojnë interesin e tyre dhe lidhjen ndërmjet veprimtarisë ligjore që ato kryejnë dhe çështjes kushtetuese të ngritur (*shih vendimet nr. 4, datë 15.2.2021; nr. 1, datë 16.1.2017; nr. 14, datë 21.3.2014, të Gjykatës Kushtetuese).*

25. Për legjitimimin e organizatave, si subjekte që vënë në lëvizje Gjykatën, sipas nenit 134, pika 1, shkronja "h", të Kushtetutës, Gjykata ka tashmë një jurisprudencë të konsoliduar, sipas së cilës vlerësimi nëse një organizatë ka ose jo interes të mjaftueshëm bëhet rast pas rasti, në varësi të rrethanave të çdo çështjeje të veçantë. Organizata që vë në lëvizje Gjykatën duhet të provojë se në çfarë mënyrë ajo mund të preket në një aspekt të veprimtarisë së saj, pra duhet të provojë lidhjen e drejtpërdrejtë dhe konkrete që ekziston midis veprimtarisë së saj dhe normës që kundërshton. Interesi për të vepruar duhet të jetë i sigurt, i drejtpërdrejtë dhe vetjak. Ky interes konsiston tek e drejta e shkelur, tek dëmi real ose potencial dhe jo tek premisat teorike për antikushtetutshmërinë e normës që ka sjellë këtë cenim të interesit *(shih vendimet nr. 58 datë 15.10.2025; nr. 20, datë 20.4.2021; nr. 33, datë 8.6.2016, të Gjykatës Kushtetuese).*

26. Kërkueset kanë pretenduar se legjitimohen *ratione personae,* pasi janë regjistruar si persona juridikë në gjykatë dhe gëzojnë personalitet juridik në përputhje me kërkesat e ligjit. Po kështu ato kanë pretenduar se legjitimohen edhe *ratione temporis,* në kuptim të nenit 50, pika 1, të Ligjit Organik të Gjykatës, pasi kërkesa është paraqitur brenda afatit 2-vjeçar. Kërkueset kanë pretenduar edhe se legjitimohen edhe *ratione materiae,* pasi VKM-ja e kundërshtuar ka prekur interesa të drejtpërdrejtë të tyre dhe objektin e veprimtarisë së tyre, të parashikuar në statut, si dhe cenon të drejtat dhe liritë që kërkueset synojnë të mbrojnë. Po sipas tyre, VKM-ja ka cenuar mënyrën e ushtrimit të profesionit të gazetarëve dhe funksionimin e medias, nga njëra anë, dhe të drejtën e individëve për t'u shprehur lirisht, nga ana tjetër, duke provuar lidhjen e drejtpërdrejtë ndërmjet objektit të organizatave dhe fushës së rregulluar nga akti normativ.

27. Subjekti i interesuar, Këshilli i Ministrave, ka prapësuar se kërkueset nuk kanë argumentuar nga pikëpamja kushtetuese cenimin e lirisë së shprehjes, të shtypit dhe së drejtës për informim si rrjedhojë e zbatimit të VKM-së nr. 151/2025 ose pasojat e ardhura për këtë shkak, si dhe nuk kanë përcaktuar interesin e tyre të drejtpërdrejtë në çështjen e

parashtruar. Sipas këtij subjekti, kërkueset nuk kanë argumentuar as cenimin e parimit të shtetit të së drejtës, sigurisë juridike dhe mbrojtjes së pritshmërive të ligjshme në kuptim të nenit 4 të Kushtetutës. Kërkueset nuk kanë provuar se përfitojnë të ardhura nga platforma "TikTok" dhe, referuar të dhënave të QKB-së, vetëm një anëtar rezulton me status aktiv në ushtrimin e aktivitetit tregtar, ndërsa të tjerët rezultojnë të pezulluar ose të çregjistruar. Sipas subjektit të interesuar, kërkueset nuk mund të pretendojnë mbrojtjen e interesave kolektivë, për sa kohë nuk provojnë se funksionojnë dhe përfaqësojnë realisht interesat që pretendojnë të mbrojnë, si dhe nuk provojnë me fakte konkrete se veprimtaria për të cilën janë krijuar është prekur në mënyrë të drejtpërdrejtë, aktuale dhe vetjake nga akti i kundërshtuar. Për rrjedhojë, sipas subjektit të interesuar, pretendimi i kërkueseve për cenimin e lirisë së veprimtarisë ekonomike mbetet në nivel hipotetik dhe i pambështetur në prova konkrete. Këtë qëndrim e kanë mbështetur edhe dy subjektet e tjera të interesuara, AKSK-ja dhe AKSHI.

28. Në lidhje me legjitimimin e kërkueseve, Gjykata çmon se kriteri *ratione personae,* duke qenë se lidhet me qëllimin sipas statutit, strukturën organizative dhe veprimtarinë konkrete të tyre, duhet të analizohet veçmas për secilën prej kërkueseve. Ndërsa për kriteret e tjera të legjitimimit, për aq sa ato lidhen me të njëjtin akt normativ, të kundërshtuar përmes së njëjtës kërkesë dhe mbi bazën e të njëjtave pretendime, analiza do të vijojë së bashku për të dyja kërkueset.

Shoqata "Asociacioni i Gazetarëve të Shqipërisë"

29. Gjykata vëren se kërkuesja, shoqata "Asociacioni i Gazetarëve të Shqipërisë", është person juridik i regjistruar në Gjykatën e Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Tiranë me vendimin nr. 7265, datë 19.2.2024. Sipas nenit 11 të statutit, organet drejtuese janë asambleja e përgjithshme, bordi dhe kryetari. Asambleja e përgjithshme është organi më i lartë vendimmarrës i shoqatës, i cili zgjedh dhe shkarkon anëtarët e bordit *(neni 12).* Ky i fundit është organi përgjegjës për kontrollimin dhe mbarëvajtjen e aktivitetit të shoqatës, si dhe mbikëqyr përfaqësimin nga kryetari përpara palëve të treta *(neni 14).* Si kryetar i parë është caktuar Isa Myzyraj *(neni 25).* Me autorizimin e datës 17.3.2025, kryetari ka autorizuar avokatin Franc Terihati për të përfaqësuar shoqatën në Gjykatë për kundërshtimin e VKM-së nr. 151/2025. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se kërkuesja legjitimohet *ratione personae* në aspektin formal për t'iu drejtuar Gjykatës.

30. Referuar nenit 6 të statutit të saj, shoqata ka për qëllim mbrojtjen e të drejtave dhe lirive të gazetarëve, kameramanëve, fotoreporterëve dhe të gjithë punonjësve të tjerë të medias, si dhe promovimin e gazetarisë së lirë, investiguese, të pavarur dhe profesionale. Këtë qëllim ajo e realizon, ndër të tjera, nëpërmjet përfaqësimit dhe mbrojtjes të të drejtave dhe interesave të gazetarëve dhe të gjithë punonjësve të medias pranë autoriteteve publike. Anëtarë themelues të saj janë shtatë shtetas shqiptarë, me profesion gazetarë.

31. Duke iu referuar përmbajtjes së kërkesës, Gjykata vëren se kërkueset kanë pretenduar: cenimin e *lirisë së veprimtarisë ekonomike*, pasi ndalimi i aksesit në platformë ka sjellë pasoja për median, bizneset, industrinë e muzikës, turizmin dhe gastronominë; cenimin e *lirisë së shprehjes, të shtypit dhe së drejtës për informim*, pasi kufizohet aksesi i qytetarëve, gazetarëve dhe bizneseve në një nga hapësirat kryesore dhe më gjithëpërfshirëse të komunikimit dhe shpërndarjes së informacionit në epokën digjitale; si dhe cenimin e *parimit të shtetit të së drejtës, sigurisë juridike dhe pritshmërive të ligjshme*, pasi VKM-ja nuk ka parashikuar asnjë periudhë tranzicioni, duke i lënë përdoruesit e platformës në një gjendje paqartësie dhe pamundësie efektive për t'i përshtatur aktivitetet e tyre në mënyrë të rregullt dhe pa pasoja kaq të rënda.

32. Në vlerësim të legjitimimit *ratione personae* në aspektin substancial, Gjykata vëren se, sipas qëllimit për të cilin është krijuar, shoqata "Asociacioni i Gazetarëve të Shqipërisë" ka për objekt mbrojtjen e të drejtave dhe lirive të gazetarëve dhe punonjësve të medias, si dhe promovimin e gazetarisë së lirë, të pavarur dhe profesionale. Në këtë kuptim, interesi i saj për të vënë në lëvizje kontrollin kushtetues nuk mund të shtrihet edhe mbi pasojat e përgjithshme që akti i kundërshtuar mund të ketë sjellë për kategori të ndryshme subjektesh, si bizneset, industria e muzikës, turizmi, gastronomia ose qytetarët në përgjithësi. Megjithatë, ky interes ekziston për ato pretendime që lidhen drejtpërdrejt me ushtrimin e të drejtave dhe lirive të gazetarëve dhe punonjësve të medias që ajo synon të mbrojë, si edhe me përdorimin e platformave digjitale si hapësira të komunikimit publik dhe të shpërndarjes së informacionit.

33. Edhe pse VKM-ja nr. 151/2025 është shfuqizuar më pas, kjo rrethanë nuk e shuan vetvetiu interesin e kërkueses për shqyrtimin kushtetues të kërkesës, për sa kohë akti i kundërshtuar ka qenë në fuqi dhe ka qenë i aftë të prodhojë pasoja të drejtpërdrejta në fushën e veprimtarisë që ajo, sipas statutit, synon të mbrojë. Po ashtu, shfuqizimi i mëvonshëm i aktit nuk është shoqëruar me njohjen e cenimit të pretenduar dhe as me ndonjë masë për korrigjimin e pasojave të mundshme të ardhura gjatë kohës së zbatimit të tij. Për rrjedhojë, interesi i kërkueses, për ato pretendime që lidhen drejtpërdrejt me qëllimin e saj dhe me veprimtarinë që ushtron, vijon të ruajë aktualitetin.

34. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se kërkuesja legjitimohet *ratione personae* për pretendimet që, sipas përmbajtjes së tyre, lidhen me ushtrimin e të drejtave dhe lirive të gazetarëve dhe punonjësve të medias që ajo synon të mbrojë, si edhe me qëllimin për të cilin është krijuar, ndërsa për pretendimet që lidhen me të drejtat e kategorive të tjera të subjekteve, ajo nuk legjitimohet, pasi ato nuk lidhen drejtpërdrejt me qëllimin e saj sipas statutit dhe me një interes kushtetues të drejtpërdrejtë e konkret.

Qendra BIRN Albania

35. Gjykata vëren se kërkuesja, Qendra BIRN Albania, është person juridik i regjistruar në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Tiranë me vendimin nr. 554, datë 7.10.2009. Referuar nenit 9 të statutit, organi më i lartë vendimmarrës është bordi i drejtorëve. Organi më i lartë ekzekutiv është drejtori ekzekutiv, që zgjidhet për një mandat pesëvjeçar me të drejtë rimandatimi *(neni 11),* i cili përfaqëson ligjërisht qendrën në marrëdhënie me të tretët dhe në konfliktet gjyqësore *(neni 14).* Me vendimin e datës 20.3.2014, bordi i drejtorëve ka vendosur emërimin e drejtoreshës ekzekutive Kristina Voko. Me autorizimin e datës 17.3.2025, kjo e fundit ka autorizuar avokatin Franc Terihati për të përfaqësuar qendrën në Gjykatë për kundërshtimin e VKM-së nr. 151/2025. Për rrjedhojë, Gjykata çmon se kërkuesja legjitimohet *ratione personae* në aspektin formal për t'iu drejtuar Gjykatës.

36. Në vlerësim të legjitimimit ***ratione personae*** në aspektin substancial, Gjykata vëren se, sipas përmbajtjes së nenit 5 të statutit, Qendra ka për qëllim forcimin e demokracisë dhe lirisë së shprehjes, si dhe promovimin e respektimit të të drejtave të njeriut në Shqipëri, përmes forcimit të kapaciteteve të medias së shkruar, elektronike dhe *online*; ngritjes profesionale të gazetarëve shqiptarë; rritjes së ndërgjegjësimit për të drejtat e grupeve të cenueshme; promovimit të parimeve të transparencës, drejtësisë dhe llogaridhënies së organeve publike; nxitjes së debatit publik për çështje të rëndësishme politike, ekonomike, shoqërore dhe kulturore në vend. Si pjesë e fushës së veprimtarisë, ajo ka, ndër të tjera, organizimin e investigimeve gazetareske në shërbim të publikut të gjerë; promovimin dhe mbështetjen e lirisë së medias, lirisë së shprehjes dhe të informimit, si dhe ndërgjegjësimin e publikut për këto liri; zhvillimin e publikimeve në forma të ndryshme, si dhe monitorimin e medias, administratës publike, institucioneve të pavarura dhe shoqërisë civile, për qëllime të ndryshme studimore ose komerciale. Në këto kushte, Gjykata vlerëson se, nisur nga qëllimi i saj sipas statutit, kërkuesja ka një interes të drejtpërdrejtë dhe konkret për vënien në lëvizje të kontrollit kushtetues ndaj një akti normativ që pretendohet se ka ndikuar në ushtrimin e veprimtarisë së saj në fushën e lirisë së shprehjes, të lirisë së medias, të publikimeve, të monitorimit dhe të komunikimit me publikun në mjedisin digjital. Për të njëjtat arsye të parashtruara më sipër lidhur me shfuqizimin e mëvonshëm të VKM-së nr. 151/2025, Gjykata çmon se ky interes i kërkueses vijon të ruajë aktualitetin.

37. Për rrjedhojë, në të njëjtën qasje si më sipër, Gjykata çmon se edhe Qendra BIRN Albania legjitimohet *ratione personae* në aspektin substancial për ato pretendime që, sipas përmbajtjes së tyre, lidhen drejtpërdrejt me qëllimin për të cilin është krijuar dhe me veprimtarinë konkrete që ajo ushtron. Ndërsa për pretendimet që u referohen interesave të përgjithshëm të sektorëve të tjerë ekonomikë ose të publikut në tërësi, kërkuesja nuk legjitimohet.

38. Në lidhje me legjitimimin *ratione temporis*, sipas nenit 50, pika 1, të Ligjit Organik të Gjykatës, kërkesa për pajtueshmërinë e ligjit ose të akteve të tjera me Kushtetutën duhet të paraqitet brenda dy vjetëve nga hyrja në fuqi e aktit. Gjykata vëren se VKM-ja nr. 151/2025, është botuar në Fletoren Zyrtare nr. 47, datë 7.3.2025 dhe ka hyrë në fuqi po në këtë datë, ndërsa kërkesa në Gjykatë është paraqitur fillimisht në datën 19.3.2025, pra brenda afatit ligjor 2-vjeçar.

39. Lidhur me legjitimimin *ratione materiae,* Gjykata vëren se kërkueset kanë pretenduar se

VKM-ja nr. 151/2025 ka cenuar lirinë e veprimtarisë ekonomike, lirinë e shprehjes, lirinë e shtypit dhe të drejtën për informim, si dhe parimin e shtetit të së drejtës, sigurisë juridike dhe mbrojtjes së pritshmërive të ligjshme.

40. Për sa i përket pretendimit për cenimin e *lirisë së veprimtarisë ekonomike*, Gjykata konstaton se kërkueset kanë pretenduar se kufizimi i aksesit në platformën "TikTok" ka sjellë pasoja ekonomike, përfshirë kufizimin e burimeve financiare për gazetarët që mbështeten në të për të siguruar të ardhura nëpërmjet publikimit dhe shpërndarjes së lajmeve. Nga ana tjetër, subjekti i interesuar ka prapësuar se kërkueset nuk kanë provuar se përfitojnë të ardhura nga kjo platformë dhe se, referuar të dhënave të QKB-së, vetëm një anëtar rezulton me status aktiv në ushtrimin e aktivitetit tregtar, ndërsa të tjerët janë të pezulluar ose të çregjistruar. Në përgjigje të këtyre prapësimeve, kërkueset kanë parashtruar se platforma *online* e bllokuar nga VKM-ja e kundërshtuar ka shërbyer si mjet i rëndësishëm për gjenerimin e ardhurave dhe gjykimi kushtetues nuk duhet të bëhet vetëm në nivel numerik. Megjithatë, në analizë të përmbajtjes së këtij pretendimi, si dhe të të dhënave të paraqitura nga subjekti i interesuar, Gjykata konstaton se kërkueset nuk kanë arritur të argumentojnë në nivel kushtetues një lidhje të drejtpërdrejtë dhe konkrete ndërmjet aktit të kundërshtuar dhe cenimit të lirisë së veprimtarisë ekonomike në raport me vetë kërkueset ose me interesat që ato përfaqësojnë sipas qëllimit për të cilin janë krijuar. Në këtë drejtim, as pretendimi se platforma ka shërbyer si mjet për gjenerimin e të ardhurave dhe as parashikimi në statutin e njërës prej kërkueseve, Qendrës BIRN Albania, se në fushën e veprimtarisë së saj ka edhe zhvillimin e publikimeve në forma të ndryshme, si dhe monitorimin e medias, administratës publike, institucioneve të pavarura dhe shoqërisë civile edhe për qëllime komerciale, nuk mjaftojnë në vetvete për të justifikuar interesin e tyre kushtetues në raport me këtë liri, në mungesë të provës së një ndikimi real, të drejtpërdrejtë dhe konkret. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se kërkueset nuk legjitimohen *ratione materiae* për këtë pretendim.

41. Për sa i përket pretendimit për cenimin e *lirisë së shprehjes, lirisë së shtypit dhe së drejtës për informim,* Gjykata në jurisprudencën e saj ka theksuar se liria e shprehjes përbën një nga gurët themelorë të shtetit demokratik dhe një kusht të domosdoshëm për pluralizmin, tolerancën dhe krijimin e vullnetit të lirë politik. Ajo ka pohuar se liria e shprehjes dhe e drejta e informimit, të parashikuara nga nenet 22 dhe 23 të Kushtetutës, janë të lidhura objektivisht me parimin e shtetit demokratik, ndërsa media gëzon një rol të posaçëm në rendin demokratik, pasi kontribuon në kontrollin e ushtrimit të autoritetit publik, rrit transparencën e veprimtarisë shtetërore dhe shërben si instrument i rëndësishëm për kritikën ndaj dukurive që rrezikojnë demokracinë. Në këtë kuptim, shkëmbimi i ideve dhe informimi i lirë janë ndër mjetet më të rëndësishme dhe më efikase për të kontrolluar demokracinë si formë të qeverisjes. Po ashtu, Gjykata ka pohuar se, sipas nenit 10 të KEDNJ-së, liria e shprehjes përfshin në vetvete edhe të drejtën e informimit, si një e drejtë themelore për të marrë dhe për të dhënë informacion pa ndërhyrjen e autoriteteve publike. E drejta e informimit ndër elementet e saj kryesore ka lirinë personale për të marrë informacion, lirinë personale për të dhënë informacion dhe lirinë e shtypit ose, thënë ndryshe, të drejtën e medias për të marrë e dhënë informacion. Kjo e fundit trajtohet gjithnjë si e drejtë më vete, për shkak të rolit të veçantë që luan media në një shoqëri të lirë e demokratike. Në dallim nga KEDNJ-ja, është shprehur Gjykata, Kushtetuta garanton lirinë e shprehjes në kuptim të ngushtë dhe të drejtën e informimit në dy dispozita të veçanta, respektivisht në nenet 22 dhe 23 të saj, ndërsa ushtrimi efektiv i këtyre lirive nuk varet vetëm nga mosndërhyrja e shtetit, por mund të kërkojë edhe masa pozitive mbrojtjeje nëpërmjet kuadrit ligjor dhe praktikave përkatëse *(shih vendimet nr. 56, datë 27.7.2016; nr. 16, datë 11.11.2004, të Gjykatës Kushtetuese).*

42. Në dritën e kësaj jurisprudence, duke pasur parasysh se sipas statuteve të tyre, kërkueset kanë për qëllim mbrojtjen e të drejtave të gazetarëve, promovimin e gazetarisë, forcimin e lirisë së shprehjes, të lirisë së medias, si dhe nxitjen e qarkullimit të informacionit në hapësirën publike, Gjykata çmon se ato legjitimohen *ratione materiae* për pretendimet që lidhen me kufizimin e lirisë së shprehjes dhe të lirisë së shtypit, për aq sa VKM-ja e kundërshtuar pretendohet se ka ndikuar në ushtrimin e veprimtarisë së tyre në këto drejtime.

43. Nga ana tjetër, për sa i përket pretendimit për cenimin e së *drejtës për informim*, Gjykata rithekson se kjo e drejtë, e garantuar nga neni 23 i Kushtetutës, përfshin të drejtën e individit të aksesojë, në

përputhje me ligjin, fakte dhe të dhëna që lidhen me ushtrimin e pushtetit publik, në mënyrë që individi i informuar të ketë mundësinë të marrë pjesë në jetën publike. Në thelb, njohja e individit me informacion i mundëson atij formimin e pikëpamjeve për gjendjen e shtetit e të shoqërisë, ndërsa autoritetet publike i nxit në drejtim të integritetit, transparencës dhe përgjegjshmërisë *(shih vendimin nr. 7, datë 25.3.2025, të Gjykatës Kushtetuese)*. Në rastin konkret, Gjykata vëren se kërkueset nuk e kanë ndërtuar këtë pretendim në mënyrë të pavarur, të mbështetur posaçërisht në përmbajtjen dhe garancitë e nenit 23 të Kushtetutës, pra si cenim të së drejtës për të marrë informacion për veprimtarinë e organeve shtetërore ose të personave që ushtrojnë funksione shtetërore. Po kështu, ato nuk kanë parashtruar argumente konkrete kushtetuese që të tregojnë sesi akti i kundërshtuar ka cenuar, në raport me to dhe me qëllimin për të cilin janë krijuar, këtë të drejtë në kuptimin e veçantë që i jep asaj neni 23 i Kushtetutës. Për rrjedhojë, Gjykata çmon se ky pretendim nuk mund të merret në shqyrtim si pretendim më vete. Megjithatë, për aq sa argumentet e kërkueseve lidhen me pengimin e shpërndarjes së informacionit nëpërmjet platformës, me kufizimin e komunikimit publik dhe me ndikimin e kësaj mase në ushtrimin e lirisë së shprehjes dhe të lirisë së shtypit, këto elemente do të vlerësohen në kuadër të pretendimeve kryesore që burojnë nga neni 22 i Kushtetutës. Gjithashtu, edhe argumentet e lidhura me parimin e shtetit të së drejtës, sigurinë juridike dhe pritshmëritë e ligjshme, për aq sa burojnë nga e njëjta ndërhyrje normative, do të shqyrtohen si argumente mbështetëse të këtyre pretendimeve dhe jo si pretendime më vete.

44. Për sa më sipër, Gjykata çmon të shqyrtojë në themel pretendimin e kërkueseve për cenimin e lirisë së shprehjes dhe të shtypit, të garantuar nga neni 22 i Kushtetutës, duke marrë në konsideratë, si elemente të lidhura me to, edhe argumentet për pengimin e shpërndarjes së informacionit nëpërmjet medias, si dhe ato për sigurinë juridike, për aq sa ato burojnë nga e njëjta ndërhyrje normative.

C. Për themelin e pretendimeve

C.1 Për cenimin e lirisë së shprehjes dhe të shtypit

45. Kërkueset kanë pretenduar se VKM-ja e kundërshtuar ka kufizuar në mënyrë të përgjithshme dhe të pakushtëzuar aksesin e gazetarëve dhe organizatave të medias në një nga hapësirat kryesore dhe më gjithëpërfshirëse të komunikimit dhe shpërndarjes së informacionit në epokën digjitale, duke sjellë humbjen e një kanali të rëndësishëm për shpërndarjen e lajmeve, i cili shërben për komunikimin me audiencën dhe nxitjen e debatit publik, ndërsa qytetarëve u kufizohet aksesi në informacionin që shpërndahet përmes kësaj platforme. Sipas tyre, platforma "TikTok" nuk paraqitet thjesht si një mjet teknik ose si një rrjet social argëtues, por si një hapësirë konkrete komunikimi publik, në të cilën media dhe gazetarët ndërveprojnë me audienca të veçanta, veçanërisht me grup-moshat e reja, nëpërmjet një formati dhe algoritmi që nuk zëvendësohet mekanikisht nga platformat e tjera dhe që u mundëson shpërndarje të shpejtë dhe organike të përmbajtjes informative. Po kështu, sipas tyre, VKM-ja nuk ka parashikuar asnjë periudhë tranzicioni, duke i lënë përdoruesit e platformës në një gjendje paqartësie dhe pamundësie efektive për t'i përshtatur aktivitetet e tyre në mënyrë të rregullt dhe pa pasoja kaq të rënda, ndërsa për sa i përket medias dëmton procesin e ndërtimit të audiencës dhe angazhimin me publikun.

46. Po ashtu, sipas kërkueseve, masa e marrë me VKM-në e kundërshtuar nuk përmbush kriteret kushtetuese të kufizimit të të drejtave, sipas nenit 17 të Kushtetutës. Së pari, kjo ndërhyrje, sipas tyre, nuk përmbush kriterin "vetëm me ligj", pasi asnjë dispozitë e ligjeve, mbi bazën e të cilëve ka dalë VKM-ja, nuk urdhëron nxjerrjen e një akti të tillë nënligjor dhe ndërprerja e aksesit në platformën *online* nuk mbështetet as në dispozitat e ligjit për komunikimet elektronike, as në dispozitat e ligjit për të drejtat dhe mbrojtjen e fëmijës, duke cenuar edhe parimin e hierarkisë së normave juridike. Së dyti, ajo nuk përmbush kriterin e interesit publik, pasi nuk provohet ekzistenca e një rreziku të qartë dhe konkret për interesin publik për ndërmarrjen e një mase kaq ekstreme, nuk ekzistojnë të dhëna që tregojnë një kërcënim të menjëhershëm ndaj rendit publik dhe platforma nuk është përdorur për terrorizëm ose destabilizim. Së treti, masa nuk përmbush as kriterin e proporcionalitetit, pasi është e ashpër dhe e menjëhershme, ndalimi është i përgjithshëm dhe prek një kategori të gjerë përdoruesish e jo vetëm fëmijët, nuk synon përmbajtjen specifike që mund të konsiderohet problematike brenda platformës, argumentet e përdorura nga subjekti i interesuar janë të përgjithshme dhe të paprovuara me statistika, periudha 12-mujore e ndalimit është e

paargumentuar dhe një masë alternative do të ishte zbatimi i rregullave për përmirësimin e përmbajtjes ose forcimi i mekanizmave të mbikëqyrjes.

47. Subjekti i interesuar, Këshilli i Ministrave, ka prapësuar se pretendimi i kërkueseve është i pabazuar. Sipas tij, ndalimi i përkohshëm i vetëm një platforme sociale nuk cenon në mënyrë të pajustifikuar lirinë e shprehjes, ndërsa gazetarët dhe qytetarët mbeten të lirë të përdorin aplikacione të tjera për t'u shprehur dhe për të marrë informacion. Po sipas tij, e drejta për informim nuk nënkupton akses të pakufizuar në çdo platformë *online*. Edhe pretendimi për cenimin e parimit të shtetit të së drejtës, sigurisë juridike dhe mbrojtjes së pritshmërive të ligjshme, sipas tij, është i pabazuar, pasi kërkueset nuk kanë paraqitur prova dhe argumente të mjaftueshme në mbështetje të tij. Masa e ndalimit të përkohshëm nuk krijon situatë arbitrare ose retroaktive dhe pretendimi i humbjes të të dhënave të përdoruesve nuk është pasojë e drejtpërdrejtë e VKM-së.

48. Po ashtu, sipas subjektit të interesuar, masa e marrë me VKM-në objekt kundërshtimi përmbush kriteret kushtetuese të kufizimit të të drejtave, sipas nenit 17 të Kushtetutës. Së pari, në lidhje me kriterin "vetëm me ligj", VKM-ja është nxjerrë në përputhje me nenin 100 të Kushtetutës dhe me ligjet sektoriale. Ajo është miratuar në bazë dhe për zbatim të ligjeve për komunikimet elektronike dhe për të drejtat e fëmijëve, të cilat parashikojnë shprehimisht kufizimin e aksesit në platforma apo rrjete kompjuterike ose të informacionit dhe autorizojnë Këshillin e Ministrave për këtë qëllim. Gjithashtu, ajo është në përputhje me strategjitë kombëtare që kanë në fokus mbrojtjen e interesit më të lartë të fëmijëve. Së dyti, lidhur me kriterin e interesit publik, kufizimi është i nevojshëm për arsye që lidhen me shmangien e ndikimeve që kjo platformë ka në nxitjen e dhunës, veçanërisht te fëmijët, në shkaktimin e problemeve të zhvillimit psiko-social të tyre, në shkaktimin e problematikave sociale në tërësi dhe në mbrojtjen e të dhënave personale. Së treti, për sa i përket kriterit të proporcionalitetit, masa është proporcionale, e nevojshme dhe nuk prek thelbin e së drejtës, pasi nevoja e ndërhyrjes ka qenë reale dhe e menjëhershme. Ajo ka pasur pikënisjen nga një ngjarje e rëndë, prej së cilës ndërroi jetë një i mitur, dhe është mbështetur në raportet dhe statistikat për përdorimin e kësaj platforme, ndërkohë që disa institucione të ngarkuara me ligj për mbrojtjen e të drejtave themelore kanë shprehur dakordësinë për këtë ndërhyrje. Problematika e sigurisë në përdorimin e kësaj platforme është fenomen global dhe shumë shtete kanë marrë masa për kufizimin e përdorimit të saj. Vetë natyra e masës nuk ka për qëllim kufizimin e përhershëm, por pezullimin dhe rihapjen e platformës, duke qenë një masë e përkohshme dhe e jashtëzakonshme, me kufi maksimal 12 muaj. Nga ana tjetër, masa nuk ndalon mjetet e komunikimit në mënyrë të përgjithshme dhe për marrjen e informacionit ose për shprehjen e lirë ekzistojnë alternativa të tjera.

49. Në mendimin e tij me shkrim, Avokati i Popullit ka parashtruar se mungesa e mjeteve efektive për të ndaluar abuzimet me të njëjtin efektivitet si në mjedisin tradicional nuk mund të shërbejë si bazë për të legjitimuar mosrespektimin e dinjitetit të personit, ndërsa përdoruesit ushtrojnë të drejtën e tyre për lirinë e shprehjes. Nga ana tjetër, sipas Avokatit të Popullit, ndërprerja *apriori* e aksesit në rrjetet sociale, pa një bazë të qartë ligjore dhe në mungesë të proporcionalitetit, përbën një cenim të drejtpërdrejtë të lirisë së shprehjes dhe mund të cilësohet si formë e censurës moderne, në kundërshtim me standardet demokratike dhe detyrimet ndërkombëtare për të drejtat e njeriut. Sipas tij, gjetja e mekanizmave teknikë për bllokimin ose filtrimin e materialeve *online* është një proces kompleks, i cili duhet të paraprihet nga një bazë e plotë ligjore për kufizimin e lirisë së shprehjes në internet, ndërsa neni 17 i Kushtetutës kërkon që kufizimi të vijë si pasojë e vullnetit të shprehur të ligjvënësit me miratimin e një ligji specifik dhe jo nga kompetenca të ushtruara nga organe të tjera shtetërore. Për rrjedhojë, sipas tij, kufizimi nuk është vendosur me ligj dhe për pasojë nuk përmbush kriterin themelor të ligjshmërisë, pasi garancia që kufizimet të vendosen me ligj nuk është formale, por thelbësore dhe absolute. Po ashtu, ai ka vlerësuar se masa është joproporcionale, pasi masa të tilla duhet të kenë karakter parandalues dhe nuk mund të zëvendësojnë masat penalizuese që ekzistojnë në legjislacionin penal, ndërsa marrja e një mase ekstreme, qoftë edhe për një periudhë të kufizuar kohore, ngre pikëpyetje të forta për përmbushjen e testit të proporcionalitetit. Sipas tij, precedenti i krijuar përbën një rrezik shumë të madh, ndonëse nuk prek thelbin e së drejtës, për sa kohë e drejta për të përdorur platforma të tjera ose përdorimi i

internetit nuk janë kufizuar në këtë rast. Në fund, ai ka vlerësuar se rregullimi normues i përdorimit të platformave *online* ose rrjeteve sociale është i paplotë dhe i fragmentuar, ndërsa mungesa e një legjislacioni të qartë dhe e mekanizmave monitorues e kontrollues për këtë qëllim përbëjnë premisë për cenimin e sigurisë juridike dhe të pritshmërive të ligjshme të operatorëve dhe përdoruesve të këtyre platformave.

50. Neni 22 i Kushtetutës parashikon se liria e shprehjes është e garantuar (pika 1), se liria e shtypit është e garantuar (pika 2), ndërsa censura paraprake e mjeteve të komunikimit ndalohet (pika 3). Sipas jurisprudencës së Gjykatës, shkëmbimi i ideve dhe informimi i lirë janë ndër mjetet më të rëndësishme dhe më efikase për të kontrolluar demokracinë si formë të qeverisjes. Nëpërmjet tyre pushteti shtetëror bëhet më transparent, më efikas dhe më afër qytetarit. Liria e shprehjes është, gjithashtu, bazë dhe kusht i domosdoshëm paraprak për garantimin e një sërë të drejtave dhe lirive të tjera themelore (*shih vendimet nr. 11, datë 9.3.2021; nr. 56, datë 27.7.2016; nr. 16, datë 11.11.2004, të Gjykatës Kushtetuese*).

51. Për sa i përket lirisë së shtypit, Gjykata ka pohuar se ajo luan rolin jetik të mbrojtësit publik në përparimin e një shoqërie demokratike për ta bërë pushtetin shtetëror më transparent, më efikas dhe më afër qytetarit (*shih vendimin nr. 21, datë 22.4.2025, të Gjykatës Kushtetuese*). Po kështu, Gjykata ka theksuar edhe pozitën e posaçme të medias në shtetin demokratik, duke vënë në dukje se ajo e bën pushtetin shtetëror më të prekshëm, më të kontrollueshëm dhe më transparent, si dhe përbën një bazë të rëndësishme për të gjykuar mënyrën sesi ushtrohet autoriteti publik dhe si administrohen fondet publike. Sipas saj, liria e shtypit dhe e informacionit mediatik i japin publikut njërin prej mjeteve më të mira për zbulimin dhe formimin e një opinioni mbi idetë, veprimet dhe sjelljet e liderëve politikë. I takon shtypit të japë dhe të shpërndajë informacion e ide mbi çështjet politike dhe çështje të tjera të interesit publik. Por jo vetëm shtypi ka detyrën të japë një informacion të tillë, edhe publiku ka të drejtë ta marrë dhe ta përvetësojë atë (*shih vendimet nr. 56, datë 27.7.2016; nr. 16, datë 11.11.2004, të Gjykatës Kushtetuese*).

52. Edhe Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*GJEDNJ*) ka vlerësuar se liria e shprehjes përbën një nga themelet thelbësore të një shoqërie demokratike dhe një nga kushtet bazë për përparimin e saj, si dhe vetërealizimin e çdo individi. Paragrafi 2 i nenit 10 të Konventës zbatohet jo vetëm për "informacionet" ose "idetë" që priten mirë ose konsiderohen si të padëmshme ose si çështje indiference, por edhe për ato që fyejnë, tronditin ose shqetësojnë. Të tilla janë kërkesat e pluralizmit, tolerancës dhe mendjegjerësisë, pa të cilat nuk ka "shoqëri demokratike" *(shih Mouvement Raëlien Suisse kundër Zvicrës, datë 13.7.2012, § 48)*. Po sipas saj, neni 10 i KEDNJ-së mbron jo vetëm thelbin e ideve dhe informacionit të shprehur, por edhe formën në të cilën ato përcillen (*shih De Haes dhe Gijsels kundër Belgjikës, datë 24.2.1997, § 48*). Po kështu, GJEDNJ-ja ka theksuar se shtypi luan një rol thelbësor si mbikëqyrës publik ("*public watchdog*") në një shoqëri demokratike, ndaj kufizimet ose masat që prekin veprimtarinë e medias kërkojnë një shqyrtim veçanërisht të kujdesshëm *(shih Bladet Tromsø dhe Stensaas kundër Norvegjisë [DHM], datë 20.5.1999, § 59)*. Në lidhje me rëndësinë e internetit në ushtrimin e lirisë së shprehjes, GJEDNJ-ja ka theksuar se, duke pasur parasysh aksesueshmërinë dhe kapacitetin e tij për të ruajtur dhe komunikuar sasi të mëdha informacioni, interneti luan një rol të rëndësishëm në përmirësimin e aksesit të publikut në lajme dhe në lehtësimin e përhapjes së informacionit në përgjithësi *(shih Times Newspapers Ltd kundër Mbretërisë së Bashkuar (nr. 1 dhe 2), datë 10.3.2009, § 27)*. Gjithashtu, ajo ka pohuar se mundësia që individët të shprehen në internet përbën një mjet të paprecedent për ushtrimin e lirisë së shprehjes *(shih Delfi AS kundër Estonisë [DHM], datë 16.6.2015, § 110)*.

53. Nën dritën e standardeve të mësipërme, Gjykata vlerëson se komunikimi, ndërveprimi dhe shpërndarja e informacionit nëpërmjet platformave *online* përfshihen në fushën e mbrojtjes së nenit 22 të Kushtetutës dhe nenit 10 të KEDNJ-së, për aq sa këto platforma shërbejnë si hapësira të debatit publik, të informimit dhe, sipas rastit, të ushtrimit të lirisë së shtypit, kur përdoren nga media dhe gazetarët për komunikim publik dhe ndërveprim me audiencën.

54. Për t'u dhënë përgjigje pretendimeve të kërkueseve për cenimin e të drejtave kushtetuese të garantuara nga neni 22 i Kushtetutës dhe neni 10 i KEDNJ-së, Gjykata, duke mbajtur në konsideratë edhe jurisprudencën e GJEDNJ-së, do të shqyrtojë fillimisht nëse ka pasur ndërhyrje në të drejtën e kërkueseve për lirinë e shprehjes dhe të shtypit. Në

vijim, nëse konstaton se ka pasur një ndërhyrje të tillë, Gjykata do të vlerësojë nëse ajo, në këndvështrim të nenit 17 të Kushtetutës, ka qenë e justifikuar, pra nëse është bërë me ligj, nëse ka ndjekur një interes publik ose një qëllim të ligjshëm dhe nëse ka qenë proporcionale, domethënë në përpjesëtim me gjendjen që e ka diktuar atë.

a) Nëse ka pasur ndërhyrje

55. Në jurisprudencën e GJEDNJ-së është pranuar se bllokimi i aksesit në faqe ose platforma interneti përbën ndërhyrje në ushtrimin e lirisë së shprehjes, në kuptim të nenit 10 të KEDNJ-së, për sa kohë prek të drejtën për të marrë dhe për të dhënë informacion dhe ide. Në veçanti, ajo ka vlerësuar se masa të tilla, kur kufizojnë aksesin në hapësira komunikimi dhe shpërndarjeje informacioni në internet, prekin ushtrimin e lirisë së shprehjes dhe, sipas rastit, edhe lirinë e shtypit në mjedisin digjital. Në kontekstin e bllokimit të përgjithshëm të YouTube, GJEDNJ-ja e ka konsideruar atë një "platformë unike" për ushtrimin e lirisë së shprehjes, për shkak të karakteristikave, aksesueshmërisë dhe potencialit të saj për t'u mundësuar përdoruesve marrjen dhe transmetimin e informacionit dhe ideve *(shih Ahmet Yıldırım kundër Turqisë, datë 18.12.2012, §§ 54–55; Cengiz dhe të tjerë kundër Turqisë, datë 1.12.2015, §§ 52, 56).*

56. Në dritën e përmbajtjes së nenit 22 të Kushtetutës dhe nenit 10 të KEDNJ-së, si dhe të jurisprudencës së mësipërme kushtetuese dhe të GJEDNJ-së, dhe duke pasur në vëmendje rolin gjithnjë e më të rëndësishëm të internetit si mjet kryesor i komunikimit dhe i informimit publik në kushtet e zhvillimit të shpejtë të teknologjisë digjitale, Gjykata çmon se platformat *online*, për aq sa shërbejnë si hapësira të komunikimit publik, të shpërndarjes dhe marrjes së informacionit dhe ideve, si dhe të ndërveprimit me audiencën, përbëjnë mjete për ushtrimin e lirisë së shprehjes dhe, sipas rastit, edhe të lirisë së shtypit. Për rrjedhojë, çdo masë që kufizon ose pamundëson aksesin në platforma të tilla është e aftë të përbëjë ndërhyrje në ushtrimin e këtyre lirive.

57. Në rastin konkret, Gjykata vëren se VKM-ja nr. 151/2025, ka parashikuar ndërprerjen e aksesit në platformën "TikTok" në territorin e Republikës së Shqipërisë për një afat 12-mujor, deri në mundësimin, nga ofruesi i platformës, të instrumenteve teknike që rregullojnë aksesin e fëmijëve në këtë platformë dhe në materiale të dëmshme për ta. Duke pasur parasysh natyrën e kësaj mase, shtrirjen e saj të përgjithshme ndaj të gjithë përdoruesve, si dhe faktin se kërkueset pretendojnë se platforma në fjalë përbën një hapësirë konkrete komunikimi publik, shpërndarjeje informacioni dhe ndërveprimi me audiencën për median dhe gazetarët, Gjykata çmon se platforma "TikTok", në rrethanat e çështjes, përbën një mjet për ushtrimin e lirisë së shprehjes dhe të lirisë së shtypit. Për rrjedhojë, masa e vendosur me VKM-në e kundërshtuar përbën ndërhyrje në ushtrimin e këtyre lirive, në kuptim të nenit 22 të Kushtetutës dhe nenit 10 të KEDNJ-së, për aq sa ajo prek drejtpërdrejt veprimtarinë e kërkueseve në fushën e mbrojtjes së lirisë së shprehjes dhe të lirisë së shtypit.

b) Nëse ndërhyrja ka qenë e justifikuar

58. Gjykata do të vlerësojë në vijim, sikurse u parashtrua në paragrafin 54 të këtij vendimi, nëse ndërhyrja në të drejtën e kërkueseve për lirinë e shprehjes dhe të shtypit ka qenë e justifikuar, pra, nëse ajo respekton kriteret kushtetuese të kufizimit, në kuptim të nenit 17 të Kushtetutës, si dhe standardet përkatëse të zhvilluara në jurisprudencën e GJEDNJ-së.

i. Nëse ndërhyrja është bërë me ligj

59. Në lidhje me kriterin nëse ndërhyrja është bërë me ligj, Gjykata ka theksuar se qëllimi i këtij kriteri është ofrimi i garancive sa më të plota në rastin e kufizimeve të të drejtave themelore dhe, për këtë shkak, kompetenca për vendosjen e tyre i përket vetëm organit ligjvënës. Shprehja "vetëm me ligj" nënkupton se, në rast se është i nevojshëm kufizimi i një të drejte të parashikuar në Kushtetutë, ky vlerësim i përket ligjvënësit dhe jo organeve të tjera shtetërore. Në këtë kuptim, rregullimi i parashikuar në nenin 17 për kufizimin e të drejtave dhe lirive themelore vetëm me ligj ka të bëjë edhe me përcaktimin e kompetencës së një organi konkret, që në këtë rast është vetëm Kuvendi *(shih vendimet nr. 70, datë 27.12.2023; nr. 21, datë 18.4.2023; nr. 4, datë 21.2.2022, të Gjykatës Kushtetuese).*

60. Po kështu, neni 118 i Kushtetutës ka përcaktuar rezervën ligjore, nëpërmjet së cilës kufizohet ose orientohet pushteti normativ i organeve ekzekutive për të rregulluar marrëdhënie të caktuara me akte nënligjore. Në jurisprudencën e saj Gjykata ka theksuar se rezerva ligjore krijon mundësinë që çështja konkrete, e rregulluar pjesërisht me ligj, të mund të detajohet më tej nga aktet nënligjore, por duke iu përmbajtur parimeve

dhe kufijve të përcaktuar nga ligji. Vetëm në këtë mënyrë autorizimi i ligjvënësit për nxjerrjen e akteve nënligjore mund të konsiderohet i ushtruar brenda kufijve të kushtetutshmërisë *(shih vendimet nr. 11, datë 9.3.2021; nr. 60, datë 16.9.2016, të Gjykatës Kushtetuese).*

61. Sipas jurisprudencës së GJEDNJ-së, shprehja "e parashikuar me ligj" kërkon që ligji në të njëjtën kohë të jetë mjaftueshmërisht i aksesueshëm dhe i parashikueshëm, domethënë i formuluar me saktësi të mjaftueshme për t'i mundësuar individit të parashikojë pasojat që mund të sjellë një veprim i caktuar. Në çështje që prekin të drejta themelore, do të ishte në kundërshtim me sundimin e ligjit, një nga parimet themelore të një shoqërie demokratike të mishëruara në KEDNJ, që një diskrecion ligjor i dhënë ekzekutivit të shprehej në terma të një pushteti të pakufizuar. Për rrjedhojë, ligji duhet të ofrojë një masë mbrojtjeje juridike kundër ndërhyrjeve arbitrare të autoriteteve publike në të drejtat e garantuara nga Konventa dhe të tregojë me qartësi të mjaftueshme shtrirjen e çdo diskrecioni të dhënë autoriteteve kompetente dhe mënyrën e ushtrimit të tij *(shih OOO Flavus dhe të tjerë kundër Rusisë, datë 23.6.2020, § 30).*

62. Bazuar në standardet e mësipërme dhe nisur nga fakti se kufizimi në rastin konkret është bërë përmes një akti nënligjor, Gjykata do të verifikojë nëse ligji ka parashikuar një autorizim të qartë, të posaçëm dhe të parashikueshëm për këtë kufizim, në kuptimin që i ka deleguar Këshillit të Ministrave kompetencën për të përcaktuar detajet konkrete të tij, pra nëse akti i kundërshtuar është hartuar në përputhje me rezervën ligjore relative.

63. Gjykata vëren se VKM-ja nr. 151/2025, ka dalë në bazë të nenit 100 të Kushtetutës, ligjit për komunikimet elektronike, ligjit për mediat audiovizive dhe ligjit për të drejtat dhe mbrojtjen e fëmijës. Sipas ligjit për komunikimet elektronike, Autoriteti i Komunikimeve Elektronike dhe Postare është organi rregullator në fushën e komunikimeve elektronike që mbikëqyr kuadrin rregullator të përcaktuar nga ky ligj, nga ligji për shërbimin postar dhe nga politikat e zhvillimit, të përcaktuara nga Këshilli i Ministrave (*neni 10, pika 1*). Çdo sipërmarrës është i lirë të ofrojë rrjete dhe shërbime të komunikimeve elektronike, përveç rasteve kur kjo është e nevojshme për arsye të interesit publik, sigurisë publike ose shëndetit publik (*neni 26, pika 1*). Masat kombëtare në lidhje me aksesin ose përdorimin e shërbimeve dhe aplikacioneve nëpërmjet rrjeteve të komunikimit elektronik respektojnë të drejtat themelore dhe parimet e përgjithshme të së drejtës, dhe çdo masë në lidhje me aksesin ose përdorimin e shërbimeve dhe aplikacioneve që mund të kufizojnë ushtrimin e të drejtave ose lirive duhet të vendoset vetëm nëse parashikohet nga legjislacioni në fuqi dhe respekton ato të drejta ose liri; ajo duhet të jetë proporcionale dhe e nevojshme për përmbushjen e objektivave të interesit të përgjithshëm, të njohura nga legjislacioni në fuqi, ose në nevojën për të mbrojtur të drejtat dhe liritë e të tjerëve (*neni 139, pikat 1 dhe 2*).

64. Ndërsa ligji për të drejtat dhe mbrojtjen e fëmijës parashikon se Agjencia Shtetërore për Mbrojtjen e të Drejtave të Fëmijës, kur konstaton se në rrjetet kompjuterike ose ato të informacionit, në faqet e internetit apo në mjedise ku ka fëmijë, qarkullojnë materiale me përmbajtje të dëmshme për fëmijën, sipas këtij ligji dhe ligjit për sigurinë kibernetike, i kërkon autoritetit përgjegjës të marrë masat për bllokimin e aksesit në këto rrjete ose faqe, masa të cilat përcaktohen me vendim të Këshillit të Ministrave (*neni 27, pikat 3 dhe 4*).

65. Në analizë të përmbajtjes së këtyre dispozitave, Gjykata vlerëson se megjithëse ligjet e sipërcituara parashikojnë kompetenca të caktuara rregullatore dhe mbrojtëse në fushën e komunikimeve elektronike dhe të të drejtave të fëmijëve, ato nuk i japin Këshillit të Ministrave një autorizim të qartë, të posaçëm dhe të parashikueshëm për vendosjen e një mase me karakter të përgjithshëm, siç është ndërprerja e plotë e aksesit në një platformë *online* për të gjithë përdoruesit në territorin e Republikës së Shqipërisë. Në veçanti, nenet 26, pika 1, dhe 139, pikat 1 dhe 2, të ligjit për komunikimet elektronike parashikojnë parime të përgjithshme në lidhje me lirinë e ofrimit të rrjeteve dhe shërbimeve të komunikimeve elektronike, interesin publik, respektimin e të drejtave themelore, si dhe kërkesat e proporcionalitetit dhe domosdoshmërisë së masave kufizuese, por nuk përcaktojnë vetë natyrën, kushtet, kufijtë dhe garancitë e një ndërhyrjeje kaq intensive në lirinë e shprehjes dhe të shtypit.

66. Po kështu, neni 27, pikat 3 dhe 4, i ligjit për të drejtat dhe mbrojtjen e fëmijës, ndonëse parashikon marrjen e masave për bllokimin e aksesit në rastin e materialeve me përmbajtje të dëmshme për fëmijët në rrjetet kompjuterike ose faqet e internetit, nuk përcakton në mënyrë të mjaftueshme kriteret

materiale, shtrirjen normative dhe kufijtë konkretë mbi bazën e të cilëve Këshilli i Ministrave mund të autorizohej të vendoste bllokimin e përgjithshëm të aksesit në vetë platformën për të gjithë përdoruesit, pa dallim. Gjykata vlerëson se sa më intensive të jetë ndërhyrja në ushtrimin e një të drejte themelore, aq më qartë dhe më hollësisht ligjvënësi duhet të përcaktojë shtrirjen e kompetencave të autoriteteve, kufijtë e ndërhyrjes dhe garancitë kundër arbitraritetit**.** Në këtë drejtim, edhe sipas mendimit me shkrim të Avokatit të Popullit, gjetja e mekanizmave teknikë për bllokimin ose filtrimin e materialeve *online* është një proces kompleks, i cili duhet të paraprihet nga një bazë e plotë ligjore për kufizimin e lirisë së shprehjes në internet.

67. Nga sa më sipër, Gjykata vëren se nuk rezulton që ligjvënësi të ketë përcaktuar vetë, me qartësinë dhe plotësinë e nevojshme, elementet thelbësore të kufizimit, në mënyrë që akti nënligjor të mbetej brenda funksionit të tij zbatues, në kuptim të nenit 118 të Kushtetutës. Në këto kushte, VKM-ja nr. 151/2025 nuk mund të konsiderohet thjesht si akt që detajon teknikisht një kufizim të parashikuar më parë nga ligji, por si akt që ka materializuar vetë kufizimin në elementet e tij thelbësore. Për rrjedhojë, Gjykata arrin në përfundimin se nuk është respektuar kriteri kushtetues i kufizimit "vetëm me ligj", sipas nenit 17 të Kushtetutës, në lidhje edhe me nenin 118 të saj.

68. Në këtë pikë, Gjykata çmon se, megjithëse, për efekt të testit të kushtetutshmërisë së ndërhyrjes, konstatimi i mospërmbushjes edhe vetëm të njërit prej kritereve të parashikuara nga neni 17 i Kushtetutës, siç është ai i kufizimit "vetëm me ligj", do të mjaftonte për të arritur në përfundimin se ndërhyrja nuk është kushtetuese, është e nevojshme të vijojë shqyrtimi edhe i kritereve të tjera të kufizimit, duke pasur parasysh natyrën e çështjes, interesin publik që ajo paraqet dhe nevojën për të sqaruar në mënyrë të plotë standardet kushtetuese që rregullojnë kufizimin e lirisë së shprehjes dhe të shtypit në mjedisin digjital[4].

ii. Nëse ndërhyrja ka ndjekur një interes publik ose qëllim të ligjshëm

69. Për sa i përket *kriterit të dytë të kufizimit,* atij *të interesit publik*, Gjykata ka theksuar se është e vështirë të radhiten në mënyrë shteruese çështjet që përbëjnë interes publik dhe që çojnë në kufizimin e një të drejte themelore, pasi interesi publik duhet kuptuar në sensin relativ, në varësi të situatave të ndryshme që krijohen. Ato mund të renditen vetëm negativisht, pra në aspektin e kufizimit të çdo rasti konkret. Në praktikën kushtetuese është pranuar tashmë se ligjvënësi, parimisht, është i lirë të veprojë brenda hapësirës së tij normuese, duke përcaktuar qartë dhe rast pas rasti qëllimet që kërkon të arrijë *(shih vendimet nr. 70, datë 27.12.2023; nr. 16, datë 1.3.2017; nr. 1, datë 16.1.2017, të Gjykatës Kushtetuese).*

70. Në jurisprudencën e saj GJEDNJ-ja ka theksuar se krahas detyrimit negativ të shtetit për të mos ndërhyrë në të drejtat e garantuara nga Konventa, mund të ekzistojnë edhe detyrime pozitive mbrojtjeje dhe në të dyja rastet shteti gëzon njëfarë hapësire vlerësimi *(shih Mouvement Raëlien Suisse kundër Zvicrës, datë 13.7.2012, § 50).* Po ashtu, liria e shprehjes nuk është absolute, por mund t'u nënshtrohet kufizimeve që ndjekin një ose më shumë nga qëllimet legjitime të parashikuara në nenin 10, paragrafi 2, të KEDNJ-së. Sipas saj, edhe pse liria e shprehjes përbën konsideratë parësore dhe përdoruesit e telekomunikacionit dhe të shërbimeve të internetit duhet të kenë garanci që ajo do të respektohet, një garanci e tillë nuk mund të jetë absolute dhe duhet, në raste të caktuara, t'u lëshojë vendin kërkesave të tjera legjitime, të tilla si mbrojtja e të drejtave dhe lirive të të tjerëve, në veçanti e fëmijëve *(shih K.U. kundër Finlandës, datë 2.12.2008, § 49).* Po kështu, në kontekstin e mjedisit digjital, GJEDNJ-ja ka vënë në dukje se ndonëse interneti luan një rol të rëndësishëm në ushtrimin e lirisë së shprehjes, ai shoqërohet edhe me rreziqe, si shpifja, gjuha e urrejtjes dhe nxitja e dhunës, të cilat mund të përhapen me shpejtësi shumë të madhe dhe të mbeten të disponueshme për periudha të gjata, duke rënduar ndjeshëm efektet e shprehjes së paligjshme në krahasim me mediat tradicionale *(shih Delfi AS kundër Estonisë [DHM], datë 16.6.2015, §§ 110, 147).* Gjithashtu, ajo ka theksuar se neni 10 i Konventës nuk i garanton shtypit një liri krejtësisht të pakufizuar të shprehjes, madje as në lidhje me pasqyrimin mediatik të çështjeve me interes serioz publik, pasi, gjatë ushtrimit të kësaj lirie, ai duhet të

[4] Gjyqtarët Genti Ibrahimi dhe Asim Vokshi mbajtën qëndrimin se për efekt të vlerësimit të kushtetutshmërisë së aktit normativ të kundërshtuar mjaftonte verifikimi i mospërmbushjes së kriterit "vetëm me ligj". Për këtë arsye, ata vlerësuan të mos shprehen në lidhje me kriteret e tjera të kufizimit.

veprojë në përputhje me detyrat dhe përgjegjësitë që burojnë nga neni 10, paragrafi 2, i KEDNJ-së *(shih Times Newspapers Ltd kundër Mbretërisë së Bashkuar (nr. 1 dhe 2), datë 10.3.2009, § 42).*

71. Gjykata vëren se, sipas relacionit shpjegues të VKM-së, qëllimi i miratimit të saj është marrja e masave për shmangien e ndikimeve negative të platformës *online* "TikTok" në nxitjen e dhunës veçanërisht te fëmijët, shkaktimin e problemeve të zhvillimit psiko-social të tyre, si dhe shkaktimin e problematikave sociale në tërësi. Po sipas relacionit, masa synon përmirësimin e cilësisë së jetës, minimizimin e rasteve të dhunës dhe bullizmit, të cilat mund të ndikojnë negativisht në mirëqenien emocionale ose sociale, si dhe marrjen e masave konkrete me qëllim fuqizimin e kapaciteteve për identifikimin, raportimin dhe menaxhimin efektiv të këtyre fenomeneve, si rezultat i nevojës urgjente për veprime të koordinuara për të mbrojtur të drejtat e fëmijëve dhe të rinjve. Gjithashtu, një ndër problematikat kryesore është hapja e llogarive të rreme në rrjetet sociale duke përdorur imazhe ose të dhëna të subjekteve pa pëlqimin e tyre, gjë që sjell pasoja në shkeljen e privatësisë dhe mbrojtjen e të dhënave personale, dëmtimin e reputacionit dhe imazhit publik, bullizmin, ngacmimin, cenimin e sigurisë *online* dhe hakerimin e informacionit. Bazuar në statistikat e referuara nga subjekti i interesuar, për vitin 2024 rezultojnë 80 raportime nga fëmijë dhe të rinj që lidhen me përdorimin e rrjeteve sociale, nga të cilat 56 vetëm me përdorimin e platformës "TikTok" për sa i përket bullizmit, denigrimit të figurës, ekspozimit të imazhit, shantazhimit, mashtrimit, dhunës dhe kërcënimit. Këto të dhëna, sipas subjektit të interesuar, dëshmojnë për një problematikë konkrete dhe jo thjesht hipotetike në përdorimin e kësaj platforme nga të miturit.

72. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se përmbushet kriteri i dytë i kufizimit, ai i interesit publik ose i qëllimit të ligjshëm, i cili, në rastin konkret, konsiston në mbrojtjen e të drejtave dhe interesit më të mirë të fëmijëve, si dhe në mbrojtjen e të rinjve. Ky interes publik gjen mbështetje të drejtpërdrejtë edhe në nenin 54 të Kushtetutës, sipas të cilit fëmijët dhe të rinjtë kanë të drejtën e një mbrojtjeje të veçantë nga shteti, ndërsa çdo fëmijë ka të drejtë të jetë i mbrojtur nga dhuna, keqtrajtimi, shfrytëzimi dhe çdo situatë që mund të dëmtojë shëndetin, moralin ose zhvillimin e tij normal. Me fjalë të tjera, neni 54 i Kushtetutës përbën detyrim pozitiv për shtetin për të siguruar mbrojtje efektive për fëmijët dhe të rinjtë ndaj rreziqeve që mund të paraqiten në mjedisin digjital.

73. Megjithatë, ekzistenca e këtij interesi publik, e mbështetur edhe në të dhënat statistikore të referuara nga subjekti i interesuar, nuk është e mjaftueshme, në vetvete, për të zgjidhur çështjen kushtetuese të domosdoshmërisë së bllokimit të përgjithshëm të platformës, e cila do të vlerësohet nga Gjykata në kuadër të testit të proporcionalitetit**.** Në këtë drejtim, Gjykata mban në konsideratë edhe faktin se subjekti i interesuar ka sjellë në vëmendje se problematika e sigurisë të të miturve në raport me platformën "TikTok" nuk paraqitet si fenomen i izoluar, por si çështje që ka nxitur reagime dhe masa kufizuese edhe në juridiksione të tjera.

iii. Nëse ndërhyrja ka qenë proporcionale, në përpjesëtim me gjendjen që e ka diktuar atë

74. Për sa i përket kriterit tjetër, atij të *proporcionalitetit të ndërhyrjes,* Gjykata ka pohuar se në thelb të tij qëndron ekuilibrimi i drejtë i interesave, vlerësimi objektiv, si dhe shmangia e konfliktit nëpërmjet përzgjedhjes së mjeteve të duhura për realizimin e tyre (*shih vendimet nr. 30, datë 5.7.2021; nr. 20, datë 20.4.2021; nr. 16, datë 1.3.2017, të Gjykatës Kushtetuese*). Për vlerësimin e proporcionalitetit të ndërhyrjes merret në shqyrtim balanca ndërmjet dëmit të shkaktuar individit dhe së mirës së përgjithshme të shoqërisë, masa e mbrojtjes nga arbitrariteti që ofrojnë procedurat ligjore, si dhe mundësia e shtetit për të përdorur mënyra a mjete të tjera për të arritur qëllimin. Shteti, brenda mundësive, duhet të kufizojë ndërhyrjen në minimum, duke kërkuar zgjidhje alternative dhe, përgjithësisht, duke u përpjekur t'i arrijë qëllimet në mënyrë sa më pak të dëmshme nga pikëpamja e të drejtave të njeriut *(shih vendimin nr. 17, datë 23.4.2010, të Gjykatës Kushtetuese*). Masat mund të jenë të shumëllojshme, por ajo që ka rëndësi në këtë rast është që thelbi i ushtrimit të së drejtës të mos cenohet deri në atë masë sa të bëhet i pamundur ushtrimi i saj *(shih vendimet nr. 37, datë 1.12.2022; nr. 52, datë 5.12.2012; nr. 18, datë 14.5.2003, të Gjykatës Kushtetuese).*

75. Gjykata ka theksuar gjithashtu se parimi i proporcionalitetit imponon evidentimin e nevojës reale të ndërhyrjes në të drejtat individuale në një situatë konkrete (*shih vendimet nr. 20, datë 20.4.2021; nr. 1, datë 16.1.2017, të Gjykatës Kushtetuese*). Përveç kësaj, përdorimi i mjeteve kufizuese duhet të jetë i

domosdoshëm, çka do të thotë se synimi nuk mund të arrihet me mjete të tjera. Domosdoshmëria lidhet edhe me përdorimin e mjeteve më pak të dëmshme për subjektet të cilëve u cenohen të drejtat dhe liritë. Po kështu, ndërhyrja për kufizimin e një të drejte ose lirie duhet të bëhet me mjete të përshtatshme që u përgjigjen drejt qëllimit që synohet të arrihet (*shih vendimet nr. 30, datë 5.7.2021; nr. 20, datë 20.4.2021; nr. 16, datë 1.3.2017, të Gjykatës Kushtetuese*).

76. Në të njëjtën linjë, edhe GJEDNJ-ja ka theksuar nevojën për të peshuar interesat e ndryshme në lojë, duke vlerësuar nevojën për të bllokuar të gjithë aksesin në faqe të caktuara. Një masë që bllokon aksesin në tërësinë e një faqeje interneti duhet të justifikohet më vete dhe në mënyrë të dallueshme nga justifikimi që qëndron në themel të urdhrit fillestar që synon përmbajtjen e paligjshme, si dhe në raport me kriteret e përcaktuara dhe të zbatuara nga Gjykata (GJEDNJ-ja) sipas nenit 10 të KEDNJ-së (*shih Ahmet Yıldırım kundër Turqisë, datë 18.12.2012, § 66*). Ajo ka vënë në dukje se autoritetet duhet të kishin marrë në konsideratë, ndër aspekte të tjera, faktin se një masë e tillë, duke i bërë sasi të mëdha informacioni të paarritshme, do të kufizonte ndjeshëm të drejtat e përdoruesve të internetit dhe do të kishte një efekt anësor të konsiderueshëm (*shih Cengiz dhe të tjerë kundër Turqisë, datë 1.12.2015, § 64*). Po ashtu, ajo ka theksuar se fakti që aplikantët mund të vazhdojnë të publikojnë në platforma të tjera nuk përbën "zëvendësim ekuivalent për faqet e tyre kryesore dhe të plota të lajmeve" të bllokuara nga autoritetet lokale. Edhe fakti që bllokimi i faqes së internetit mund të anashkalohej përmes VPN-ve dhe shërbimeve të tjera të palëve të treta nuk mund ta "zbutë" ndikimin e urdhrave të tillë (*shih RFE/RL Inc. dhe të tjerë kundër Azerbajxhanit, datë 13.6.2024, §§ 72–73*). GJEDNJ-ja ka konstatuar në disa raste se një urdhër bllokimi masiv kundër një faqeje interneti është një masë ekstreme, e cila është krahasuar nga Komiteti i OKB-së për të Drejtat e Njeriut dhe organe të tjera ndërkombëtare me ndalimin e një gazete ose transmetuesi (*shih OOO Flavus dhe të tjerë kundër Rusisë, datë 23.6.2020, § 37; Bulgakov kundër Rusisë, datë 23.6.2020, § 34*).

77. Për vlerësimin e proporcionalitetit, Gjykata ka elaboruar disa nënkritere dhe konkretisht: i. nëse objektivi i ligjvënësit është mjaftueshmërisht i rëndësishëm për të justifikuar kufizimin e së drejtës; ii. nëse masat e marra janë të lidhura në mënyrë të arsyeshme me objektivin, pra se ato nuk mund të jenë arbitrare, të padrejta ose të bazuara mbi vlerësime alogjike; iii. nëse mjetet e përdorura nuk janë më të ashpra sesa duhet për të arritur objektivin e kërkuar, pasi, sa më të mëdha të jenë efektet e dëmshme të masës së përzgjedhur, aq më tepër duhet të jetë i rëndësishëm objektivi për t'u arritur, në mënyrë që masa të justifikohet si e nevojshme (*shih vendimet nr. 20, datë 20.4.2021; nr. 11, datë 9.3.2021; nr. 33, datë 8.6.2016, të Gjykatës Kushtetuese*).

78. Në referim të standardeve të mësipërme kushtetuese, Gjykata vëren se, sikurse u përmend në analizën e kriterit të interesit publik, objektivat e subjektit të interesuar lidhen me mbrojtjen e të drejtave dhe interesit më të lartë të fëmijëve nga përmbajtje potencialisht të dëmshme që mund të shpërndahen në platformën "TikTok". Këto objektiva lidhen drejtpërdrejt me detyrimin pozitiv të shtetit, sipas nenit 54 të Kushtetutës, për të garantuar mjedise të sigurta për të miturit dhe për të ndërmarrë masa parandaluese kur ekziston rrezik real për zhvillimin e tyre fizik, psikologjik apo moral. Në këtë drejtim, mbrojtja e të miturve përbën një interes publik me peshë të veçantë në një shoqëri demokratike dhe është njohur si një nga qëllimet legjitime që mund të justifikojë kufizime të caktuara në ushtrimin e të drejtave dhe lirive themelore. Për rrjedhojë, duke marrë në konsideratë edhe statistikat dhe provat e paraqitura gjatë gjykimit kushtetues mbi ndikimin e mundshëm të përmbajtjeve të caktuara në platformat digjitale ndaj të miturve, Gjykata çmon se objektivi i synuar nga autoritetet publike është mjaftueshmërisht i rëndësishëm për të justifikuar, në parim, vendosjen e një kufizimi ndaj lirisë së shprehjes dhe lirisë së shtypit. Megjithatë, vetë rëndësia e objektivit nuk mjafton për të justifikuar çdo lloj mase kufizuese, pasi autoriteti publik mbetet i detyruar të zgjedhë atë mjet që cenon sa më pak të jetë e mundur ushtrimin e të drejtave themelore, duke shmangur atë që, sipas mendimit të Avokatit të Popullit, mund të konsiderohet si një formë e censurës moderne, në kundërshtim me standardet demokratike dhe detyrimet ndërkombëtare për mbrojtjen e këtyre të drejtave.

79. Në lidhje me nënkriterin e lidhjes së arsyeshme ndërmjet masës dhe objektivit të synuar, Gjykata vëren se ndalimi i aksesit në platformën "TikTok" ka prodhuar efekte të drejtpërdrejta për të gjithë përdoruesit e saj, përfshirë median dhe

gazetarët që e përdorin atë si mjet për shpërndarjen e informacionit te publiku. Për shkak të natyrës së saj gjithëpërfshirëse, kjo masë nuk ka synuar vetëm grupin që kërkohej të mbrohej, por ka prekur të gjithë përdoruesit e platformës, pa dallim midis të miturve dhe të rriturve, përdoruesve aktualë dhe potencialë, si edhe subjektet mediatike që e përdornin platformën si kanal të komunikimit publik. Në këto kushte, ndonëse qëllimi i ndjekur është legjitim dhe me peshë të veçantë kushtetuese, Gjykata çmon se mënyra e zgjedhur për realizimin e tij paraqet një shkallë shumë të lartë intensiteti në raport me shtrirjen e përgjithshme të masës.

80. Për këtë aspekt, subjekti i interesuar në seancën plenare u shpreh se nuk kishte mjete teknike në dispozicion për të arritur qëllimin e synuar, pasi, për sa kohë aplikacioni është në pronësi të një subjekti privat, Këshilli i Ministrave nuk mund të ndërhynte drejtpërdrejt në krijimin, përmbajtjen apo strukturën e tij. Megjithatë, Gjykata vëren se, si nga parashtrimet e kërkueseve, ashtu edhe nga materiali shpjegues i administruar nga subjekti i interesuar, rezultojnë masa alternative si verifikimi i moshës, kontrolli prindëror, filtrat e moderimit në gjuhën shqipe, bashkëpunimi me platformën dhe masa të tjera që synojnë mbrojtjen e fëmijëve nga përmbajtjet e dëmshme, të cilat janë potencialisht më pak kufizuese se bllokimi i përgjithshëm i platformës. Në këto kushte, ndonëse mungesa e mundësisë teknike të drejtpërdrejtë për të ndërhyrë në funksionimin e platformës përbën një rrethanë relevante në vlerësimin e proporcionalitetit, Gjykata çmon se ajo nuk mjafton si e tillë për të justifikuar domosdoshmërinë e bllokimit të përgjithshëm të aksesit, për sa kohë duhej vlerësuar nëse ekzistonin mjete të tjera juridike, rregullatore ose bashkëpunuese, potencialisht më pak kufizuese, për arritjen e objektivit të synuar. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se subjekti i interesuar nuk ka shqyrtuar në mënyrë të mjaftueshme mundësinë e përdorimit të këtyre mjeteve, duke mos provuar në mënyrë bindëse se një bllokim i përgjithshëm i platformës përbënte mjetin e vetëm efektiv dhe të domosdoshëm për arritjen e objektivit të synuar.

81. Po kështu, për sa i përket nënkriterit të tretë, nëse mjetet e përdorura nuk janë më të ashpra se sa duhet për të arritur objektivin e kërkuar, Gjykata vëren se, ndonëse kategoria e gazetarëve dhe subjektet mediatike, gjatë kohës së bllokimit të platformës "TikTok", kanë pasur në dispozicion edhe mjete të tjera komunikimi që ishin funksionale, vetë ekzistenca e tyre nuk mund të jetë element vendimtar për proporcionalitetin e një mase që eliminon tërësisht aksesin në një hapësirë të caktuar komunikimi publik. Po ashtu, edhe sipas standardeve të përmendura më sipër, ekzistenca formale e kanaleve të tjera të komunikimit nuk përbën, në vetvete, një zëvendësim ekuivalent, nëse ato nuk ofrojnë në praktikë të njëjtën mundësi për të arritur audiencën, veçanërisht publikun e ri, dhe për të ushtruar të njëjtin ndikim në debatin publik. Në këtë kuptim, fakti që përdoruesit apo mediat mund të kenë akses në platforma të tjera nuk është i mjaftueshëm për ta bërë ndërhyrjen proporcionale.

82. Gjithashtu, Gjykata merr në konsideratë edhe faktin se masa e parashikuar ka pasur një afat të përcaktuar prej 12 muajsh, por njëkohësisht është lidhur edhe me kushtin që ofruesi i platformës të mundësonte instrumente teknike për rregullimin e aksesit të fëmijëve në këtë platformë dhe të përmbajtjeve të dëmshme për ta. Subjekti i interesuar në seancën plenare publike pranoi se përfaqësuesit e platformës "TikTok" janë shprehur të gatshëm për negociata dhe se periudha e mbylljes do të përdorej për të bashkëpunuar për plotësimin e kushteve të nevojshme, në mënyrë që përdorimi i platformës të përputhej me standardet e kërkuara. Gjykata vëren se një fakt i tillë tregon se ekzistonte, të paktën në parim, hapësirë për masa bashkëpunuese dhe më pak kufizuese se sa bllokimi i përgjithshëm dhe i menjëhershëm i platformës. Në këto kushte, fakti që masa ishte e përkohshme nuk mjafton për ta bërë atë proporcionale, për sa kohë ajo mori formën e një ndalimi të përgjithshëm dhe u lidh me një kusht të ardhshëm e të pasigurt, që varej nga zhvillimet teknike të vetë platformës. Po ashtu, Gjykata vëren se VKM-ja nr. 151/2025 nuk ka parashikuar një periudhë kalimtare për hyrjen në fuqi të masës, as nuk u ka dhënë subjekteve të prekura, përfshirë median dhe gazetarët që e përdornin platformën si kanal komunikimi me audiencën, kohë të mjaftueshme për t'u përshtatur me situatën e re dhe për të organizuar mjete alternative komunikimi, çka e ka rritur intensitetin e ndërhyrjes. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se intensiteti i ndërhyrjes nuk ka qenë në raport të arsyeshëm me rëndësinë e objektivit të mbrojtjes së të miturve.

83. Gjykata vëren gjithashtu se subjekti i interesuar ka sjellë në vëmendje edhe zhvillimin e një

konsultimi të gjerë me prindërit, të mbështetur edhe nga të dhëna statistikore. Ndonëse, nga këndvështrimi i interesit publik që ka synuar masa, një praktikë e tillë vlerësohet si pozitive dhe në përputhje me parimet e një procesi vendimmarrës gjithëpërfshirës, ajo nuk mjafton, në vetvete, për ta bërë ndërhyrjen proporcionale. Kjo sepse masa, ndonëse synon mbrojtjen e një interesi kushtetues, përkatësisht mbrojtjen e fëmijëve dhe të rinjve, ndërhyn njëherazi dhe në mënyrë intensive në ushtrimin e një interesi tjetër kushtetues, atë të lirisë së shprehjes dhe lirisë së shtypit. Për këtë arsye, Gjykata çmon se, në situata të tilla, konsultimi duhet të zhvillohet në mënyrë të balancuar dhe gjithëpërfshirëse, duke përfshirë jo vetëm grupet që synohet të mbrohen nga masa, por edhe subjektet që preken drejtpërdrejt prej saj.

84. Për sa më sipër, Gjykata arrin në përfundimin se ndërhyrja nuk përmbush kriterin e proporcionalitetit, në kuptim të nenit 17 të Kushtetutës, pasi mjeti i zgjedhur nga autoritetet publike ka qenë më i ashpër se sa kërkohej për arritjen e objektivit të synuar dhe nuk rezulton të jetë provuar se bllokimi i përgjithshëm i platformës përbënte mjetin e vetëm efektiv dhe të domosdoshëm për mbrojtjen e të drejtave dhe interesit më të lartë të fëmijëve.

85. Në përfundim, Gjykata vlerëson se pretendimet e kërkueseve për cenimin e lirisë së shprehjes dhe të lirisë së shtypit janë të bazuara, sipas arsyetimit të mësipërm të vendimit, ndaj kërkesa në këtë pjesë pranohet.

86. Gjykata çmon se, në kushtet kur VKM-ja nr. 151/2025 nuk është më pjesë e rendit juridik, për shkak të shfuqizimit të saj me VKM-në nr. 62/2026, kërkimi i kërkueseve për shfuqizimin e saj ka mbetur pa objekt. Në këto kushte, duke mbajtur parasysh se Gjykata, në përputhje me nenin 51, pika 2, të Ligjit Organik të saj, vlerësoi se çështja paraqet interes publik dhe vijoi shqyrtimin në themel, ajo çmon se duhet të shprehet vetëm për konstatimin e cenimit të lirisë së shprehjes dhe të lirisë së shtypit si pasojë e zbatimit të VKM-së nr. 151/2025, me qëllim garantimin e mbrojtjes efektive të të drejtave themelore dhe sqarimin e standardeve kushtetuese për raste të ngjashme në të ardhmen.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja "c" dhe 134, pika 1, shkronja "h", si dhe pika 2, të Kushtetutës, si dhe neneve 72, 73, pika 4 e vijues, të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë", të ndryshuar, me shumicë votash,

VENDOSI:

1. Pranimin pjesërisht të kërkesës.

2. Konstatimin e cenimit të lirisë së shprehjes dhe të lirisë së shtypit si rezultat i zbatimit të VKM-së nr. 151/2025.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 11.3.2026.

Shpallur më 22.4.2026.

Kryetare: Fiona Papajorgji

Anëtarë: Sonila Bejtja, Marsida Xhaferllari, Marjana Semini, Genti Ibrahimi, Ilir Toska, Asim Vokshi

Anëtar kundër: Sandër Beci

MENDIM PAKICE

1. Në gjykimin kushtetues të çështjes, që u përket kërkueseve shoqata "Asociacioni i Gazetarëve të Shqipërisë" dhe Qendra "Rrjeti Ballkanik për Gazetarinë Investigative, Shqipëri – Balkan Investigative Reporting Network, Albania", me objekt "*Shfuqizimi i vendimit të Këshillit të Ministrave nr. 151, datë 6.3.2025, "Për marrjen e masave të përkohshme për shmangien e ndikimeve negative të platformës online 'TikTok'", si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë dhe Konventën Evropiane për të Drejtat e Njeriut. Pezullimi i zbatimit të vendimit të Këshillit të Ministrave nr. 151, datë 6.3.2025, "Për marrjen e masave të përkohshme për shmangien e ndikimeve negative të platformës online 'TikTok'"*, unë, gjyqtari Sandër Beci, jam kundër qëndrimit të shumicës për pranimin e kërkesës, pasi vlerësoj se kërkesa duhej të ishte rrëzuar. Për këtë shkak parashtroj në vijim argumentet që mbështesin qëndrimin kundër.

2. Kërkueset kanë pretenduar se VKM-ja e cila ka parashikuar ndërprerjen e aksesit në platformën *online* "TikTok" në territorin e Republikës së

Shqipërisë, për një afat deri në 12 muaj, ka cenuar të drejta dhe liri kushtetuese, të cilat shumica ka vlerësuar t'i analizojë në drejtim të lirisë së shprehjes dhe të shtypit. Sipas saj, ndërprerja e përgjithshme në platformën "TikTok" përbën ndërhyrje në ushtrimin e të këtyre lirive dhe për këtë arsye ka vlerësuar të analizojë faktin nëse kjo ndërhyrje ka qenë e justifikuar, pra nëse është bërë me ligj, nëse ka ndjekur një interes publik ose një qëllim të ligjshëm dhe nëse ka qenë proporcionale në kuptim të nenit 17 të Kushtetutës. Shumica ka vlerësuar se dispozitat ligjore, mbi bazën e të cilave është miratuar VKM-ja, nuk i japin Këshillit të Ministrave një autorizim të qartë, të posaçëm dhe të parashikueshëm për vendosjen e një mase me karakter të përgjithshëm, siç është ndërprerja e plotë e aksesit në një platformë *online* për të gjithë përdoruesit. Në këtë mënyrë, sipas shumicës, nuk është respektuar kriteri i kufizimit "vetëm me ligj", sipas nenit 17 të Kushtetutës, në lidhje edhe me nenin 118 të saj, pasi VKM-ja nuk mund të konsiderohet thjesht si akt që detajon teknikisht një kufizim të parashikuar më parë nga ligji, por si akt që ka materializuar vetë kufizimin në elementet e tij thelbësore. Ndërsa për sa i përket kriterit të dytë, për interes publik, shumica ka vlerësuar se ai përmbushet për sa kohë konsiston në mbrojtjen e të drejtave dhe interesit më të mirë të fëmijëve, si dhe në mbrojtjen e të rinjve (*shih paragrafët 54, 57, 65, 67 dhe 72 të vendimit*).

3. Lidhur me kriterin e proporcionalitetit të ndërhyrjes, shumica ka evidentuar tre nënkriteret e tij, duke vlerësuar: se i. objektivi i synuar nga autoritetet publike është mjaftueshmërisht i rëndësishëm për të justifikuar, në parim, vendosjen e një kufizimi ndaj lirisë së shprehjes dhe lirisë së shtypit; ii. subjekti i interesuar nuk ka shqyrtuar në mënyrë të mjaftueshme mundësinë e përdorimit të mjeteve potencialisht më pak kufizuese, duke mos provuar në mënyrë bindëse se një bllokim i përgjithshëm i platformës përbënte mjetin e vetëm efektiv dhe të domosdoshëm për arritjen e objektivit të synuar, iii. intensiteti i ndërhyrjes nuk ka qenë në një raport të arsyeshëm me rëndësinë e objektivit të mbrojtjes të të miturve, prandaj ndërhyrja nuk përmbush kriterin e proporcionalitetit të parashikuar nga neni 17 i Kushtetutës. Në përfundim, shumica ka vlerësuar se pretendimet janë të bazuara, ndaj ka vendosur pranimin e kërkesës dhe konstatimin e cenimit të lirisë së shprehjes dhe lirisë së shtypit (*shih paragrafët 78, 80, 81, 84 dhe 86 të vendimit*).

4. Ndërsa pajtohem me analizën e shumicës lidhur me *kriterin për interes publik*, për sa kohë vlerësoj se VKM-ja e kundërshtuar ka pasur si qëllim mbrojtjen e të drejtave dhe interesit më të mirë të fëmijës dhe të të rinjve, duke minimizuar rastet e dhunës dhe bullizmit, të cilat mund të ndikojnë negativisht në mirëqenien emocionale ose sociale të tyre, nuk ndaj të njëjtin qëndrim për sa u përket dy kritereve të tjera të kufizimit të lirive, ndaj në vijim do të paraqes argumentet për secilin prej tyre.

5. *Së pari*, lidhur me *kriterin "vetëm me ligj"*, sikurse ka evidentuar shumica, VKM-ja e kundërshtuar ka dalë në bazë të nenit 100 të Kushtetutës, ligjit për komunikimet elektronike, ligjit për mediat audiovizive dhe ligjit për të drejtat dhe mbrojtjen e fëmijëve. Në mendimin tim, këto akte ligjore, të marra së bashku, përbëjnë bazë të mjaftueshme ligjore për nxjerrjen e VKM-së nr. 151/2025. Kështu p.sh. nenet 26, pika 1, dhe 139, pikat 1 dhe 2, të ligjit nr. 54/2024 (për komunikimet elektronike) parashikojnë se kufizimet në fushën e komunikimeve elektronike mund të vendosen për arsye të interesit publik, sigurisë publike ose shëndetit publik, me kusht që ato të jenë të parashikuara nga legjislacioni në fuqi, të respektojnë të drejtat themelore dhe të përmbushin kërkesat e proporcionalitetit dhe domosdoshmërisë. Nga ana tjetër, neni 27, pikat 3 dhe 4, i ligjit nr. 18/2017 (për të drejtat dhe mbrojtjen e fëmijës) parashikon shprehimisht marrjen e masave për bllokimin e aksesit në rastin e materialeve me përmbajtje të dëmshme për fëmijën, duke ia lënë konkretizimin e këtyre masave vendimit të Këshillit të Ministrave.

6. Nisur nga kjo, vlerësoj se edhe pse kuadri ligjor nuk parashikon në mënyrë shteruese çdo modalitet të mundshëm ndërhyrjeje në mjedisin digjital, ai përcakton në mënyrë të mjaftueshme bazën, qëllimin dhe drejtimin e ndërhyrjes shtetërore në funksion të mbrojtjes të të miturve dhe të interesit publik. Në këtë kuptim, akti nënligjor objekt shqyrtimi ka shërbyer për konkretizimin e një mase të parashikuar në ligj, brenda kufijve të rezervës ligjore relative të lejuar nga neni 118 i Kushtetutës, dhe jo për krijimin *ex novo* të një kufizimi të paparashikuar nga ligjvënësi. Në këto kushte, çmoj se është respektuar kriteri i kufizimit "vetëm me ligj", sipas nenit 17 të Kushtetutës.

7. *Së dyti*, lidhur me kriterin tjetër, atë të *proporcionalitetit të ndërhyrjes*, çmoj se në drejtim të nënkriterit të parë (*nëse objektivi i ligjvënësit është mjaftueshmërisht i rëndësishëm për të justifikuar kufizimin e së drejtës*), duke marrë në konsideratë edhe statistikat dhe provat e paraqitura gjatë gjykimit kushtetues për ndikimin e mundshëm të përmbajtjeve të caktuara në platformat digjitale ndaj të miturve, objekti i ligjvënësit konsiderohet i rëndësishëm për të justifikuar kufizimin e lirisë së shprehjes dhe lirisë së shtypit të kërkueseve në një masë të mjaftueshme.

8. Për sa i përket nënkriterit tjetër (*nëse masat e marra janë të lidhura në mënyrë të arsyeshme me objektivin, pra se ato nuk mund të jenë arbitrare, të padrejta ose të bazuara mbi vlerësime alogjike*), ndonëse kjo masë (ndalimi i aksesit në platformën TikTok) nuk i është drejtuar vetëm grupit që synohet të mbrohet (pra fëmijëve dhe të rinjve), por ka prekur të gjithë përdoruesit e platformës, ajo nuk mund të konsiderohet arbitrare për sa kohë që subjekti i interesuar nuk mund të ndërhynte drejtpërdrejt në përmbajtjet *online* të vetë platformës. Kjo për shkak se natyra e mjedisit digjital dhe mënyra e funksionimit të platformave globale *online* bëjnë të vështirë ndërhyrjen selektive vetëm mbi një kategori të caktuar përdoruesish, sidomos kur këto platforma operojnë jashtë juridiksionit të drejtpërdrejtë të autoriteteve kombëtare.

9. Në këtë kuptim, masa e përgjithshme paraqitet si një mjet i domosdoshëm për të arritur objektivin mbrojtës. Nëse objektivi i ligjvënësit është mbrojtja e një grupi vulnerabël, sikurse janë fëmijët dhe të rinjtë, atëherë masa duhet të jetë e tillë që realisht të parandalojë ekspozimin ndaj rreziqeve përkatëse. Një ndërhyrje e pjesshme ose selektive, në kushtet e mungesës së mekanizmave teknikë dhe juridikë për filtrimin efektiv të përmbajtjes, do të ishte potencialisht iluzore dhe, për rrjedhojë, jo e përshtatshme për arritjen e qëllimit.

10. Po kështu duhet theksuar edhe fakti se masa ndaluese ka karakter të përkohshëm (në fakt gjatë gjykimit u soll në vëmendje të Gjykatës se VKM-ja ishte shfuqizuar), është e rishikueshme dhe e justifikuar nga rrethana konkrete që lidhen me mbrojtjen e interesit publik. Ndalimi i aksesit për një periudhë 12-mujore tregon se nuk kemi të bëjmë me një ndërhyrje të përhershme ose të pakthyeshme, por me një masë të kufizuar në kohë, e cila synon të adresojë një situatë konkrete dhe të rishqyrtohet në vijimësi. Kjo përkohshmëri e bën ndërhyrjen më të përshtatshme në raport me qëllimin e ndjekur. Për rrjedhojë, VKM-ja nr. 151/2025, përmbush këtë nënkriter të proporcionalitetit.

11. Po kështu, edhe nënkriterin e tretë (*nëse mjetet e përdorura nuk janë më të ashpra sesa duhet për të arritur objektivin e kërkuar*) e konsideroj të përmbushur, pasi kufizimi i vendosur nuk ka sjellë një ndalim absolut të ushtrimit të lirisë së shprehjes ose të shtypit, por vetëm një kufizim të një kanali specifik përmes të cilit kjo e drejtë ushtrohet. Kërkueset kanë pasur dhe vazhdojnë të kenë në dispozicion një gamë të gjerë mjetesh alternative, si platforma të tjera digjitale, media tradicionale ose forma të tjera komunikimi publik, të cilat u mundësojnë të shpërndajnë informacion dhe të shprehin qëndrimet e tyre. Në këtë kuptim, masa nuk cenon thelbin e së drejtës, por vetëm një nga mënyrat e ushtrimit të saj.

12. Gjithashtu, duke marrë në konsideratë interesin publik që synohet të mbrohet, konkretisht mbrojtjen e fëmijëve dhe të rinjve nga përmbajtje potencialisht të dëmshme, një kufizim i përkohshëm dhe i fokusuar mbi një platformë të vetme nuk mund të konsiderohet si masë e tepruar, për sa kohë që nuk ekzistojnë mjete të tjera më pak kufizuese që të jenë njëkohësisht efektive. Gjithashtu, vlen të përmendet se masa nuk shoqërohet me sanksione individuale ndaj përdoruesve, as nuk ndërhyn në përmbajtje të caktuara në mënyrë selektive, por vepron në mënyrë të përgjithshme, çka tregon se mjeti i zgjedhur, megjithëse i përgjithshëm, nuk është më i ashpër sesa kërkohet nga rrethanat.

13. Për sa më lart, duke pasur parasysh ekzistencën e alternativave për ushtrimin e të drejtave dhe lirive të pretenduara të cenuara nga kërkueset, karakterin e përkohshëm të masës, si dhe rëndësinë e interesit publik që synohet të mbrohet, vlerësoj se ndërhyrja përmbush kriterin e proporcionalitetit të parashikuar nga neni 17 i Kushtetutës.

14. Në përfundim, çmoj se pretendimi i kërkueseve për cenimin e lirisë së shprehjes dhe lirisë së shtypit është i pabazuar, prandaj duhej të ishte vendosur rrëzimi i kërkesës.

Anëtarë: Sandër Beci

VENDIM
Nr. 37, datë 19.3.2026

NË EMËR TË REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Fiona Papajorgji	kryetare;
Marsida Xhaferllari	anëtare;
Sonila Bejtja	anëtare;
Sandër Beci	anëtar;
Genti Ibrahimi	anëtar;
Asim Vokshi	anëtar;
Marjana Semini	anëtare,

me sekretare Farisia Idrizaj, në datën 19.3.2026 mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve çështjen nr. 7 (P) 2025 të Regjistrit Themeltar, që u përket:

KËRKUES: Pren Ranxha, Lumnije Ranxha, përfaqësuar nga avokat Arsen Baltëza, me prokurë të posaçme.

SUBJEKTE TË INTERESUARA:

Endri Ranxha, në mungesë.

Sonila Ranxha, në mungesë.

Fatjon Ranxha, në mungesë.

Shoqëria "Sigma Interalbanian Vienna Insurance Group" sh.a., në mungesë.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2024-4767, datë 20.11.2024, i Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

Dërgimi i çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 4, 17, pika 2, 18, pika 1, 33, pika 1, 41, pikat 1 dhe 2, 42, 131, pika 1, shkronja "f", 134, pika 1, shkronja "i" dhe 142, pika 1, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 6 dhe 13 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut *(KEDNJ)*; neni 27 i ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë", të ndryshuar *(Ligji Organik i Gjykatës).*

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatoren e çështjes Marjana Semini, mori në shqyrtim kërkesën e kërkuesve Pren dhe Lumnije Ranxha *(kërkuesit),* të cilët kanë kërkuar pranimin e saj sipas objektit, konstatoi mungesën e prapësimeve me shkrim të subjekteve të tjera të interesuara, Endri Ranxhës, Sonila Ranxhës, Fatjon Ranxhës dhe shoqërisë "Sigma Interalbanian Vienna Insurance Group" sh.a. *(shoqëria e sigurimit),* si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I
Rrethanat e çështjes

1. Në datën 9.7.2011 ka ndodhur një aksident rrugor, si rezultat i shkeljes të rregullave të qarkullimit rrugor nga drejtuesi i mjetit K.A., si rrjedhojë e të cilit ka pësuar dëmtime trupore kërkuesi Pren Ranxha. Mjeti me të cilin është kryer aksidenti ka qenë i siguruar për përgjegjësinë ndaj palëve të treta, sipas ligjit nr. 10076, datë 12.2.2009, "Për sigurimin e detyrueshëm në sektorin e transportit" *(ligji nr. 10076/2009),* pranë shoqërisë së sigurimit.

2. Në datën 1.12.2011, bazuar në nenin 11 të ligjit nr. 10076/2009, kërkuesi Pren Ranxha i është drejtuar shoqërisë së sigurimit për shpërblimin e dëmit të shkaktuar nga aksidenti rrugor i datës 9.7.2011, e cila ka vendosur shpërblimin e kërkuesit në shumën 375 700 lekë për dëmin shëndetësor me paaftësi të përkohshme.

3. Në datën 23.7.2012 kërkuesit dhe tre fëmijët e tyre, subjektet e interesuara Endri, Sonila dhe Fatjon Ranxha, i janë drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë me padi për shpërblimin e dëmit pasuror dhe jopasuror, si rezultat i dëmit shëndetësor të pësuar në aksident, duke pretenduar: kërkuesi Pren Ranxha 5 136 728 lekë, si dhe interesat bankarë për këtë vlerë në masën 586 358 lekë, ndërsa kërkuesja Lumnije Ranxha dhe subjektet e interesuara Endri, Sonila dhe Fatjon Ranxha solidarisht 5 294 920 lekë, si dhe interesin bankar për këtë vlerë në masën 604 416 lekë, si dhe interesat bankarë deri në ekzekutimin e vendimit. Me vendimin nr. 5500, datë 5.5.2014, gjykata e shkallës së parë ka vendosur pranimin e pjesshëm të kërkesëpadisë, duke detyruar shoqërinë e sigurimit të dëmshpërblejë kërkuesin Pren Ranxha në shumën 4 460 458 lekë, interesat në shumën 509 162 lekë, si dhe interesat deri në ekzekutim të vendimit, ndërsa kërkuesen Lumnije Ranxha dhe subjektet e interesuara Endri, Sonila dhe Fatjon Ranxha në shumën 5 294 920 lekë, interesat në shumën në 604 416 lekë, si dhe interesat deri në

ekzekutim të vendimit. Kundër vendimit ka paraqitur ankim shoqëria e sigurimit.

4. Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 850, datë 14.4.2016, ka ndryshuar vendimin e gjykatës së rrethit, duke e detyruar shoqërinë e sigurimit të dëmshpërblejë paditësin Pren Ranxha për dëmin pasuror dhe dëmin jopasuror në shumën 1 556 782 lekë, si dhe kamatëvonesat përkatëse për periudhën nga data 7.3.2012 deri në momentin e përmbushjes së detyrimit, ndërsa kërkuesen Lumnije Ranxha dhe subjektet e interesuara Endri, Sonila dhe Fatjon Ranxha për dëmin jopasuror në shumën 183 333 lekë, si dhe kamatëvonesat përkatëse.

5. Për rekursin e kërkuesve, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2024-4767, datë 20.11.2024, në dhomën e këshillimit, ka vendosur mospranimin e tij, me arsyetimin se nuk ekzistonin shkaqe nga ato të parashikuara në nenin 472 të Kodit të Procedurës Civile (*KPC*), të cilat e bënin të cenueshëm vendimin e gjykatës së apelit.

6. Në datën 15.5.2025, përmes shërbimit postar, kërkuesit i janë drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual, sipas objektit, i cili është regjistruar në Gjykatë në datën 19.5.2025. Në datën 12.6.2025 Mbledhja e Gjyqtarëve ka pranuar kërkesën për dorëheqje të një gjyqtari kushtetues, ndërsa Kolegji i Gjykatës në datën 18.6.2025 ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve.

II
Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

7. ***Kërkuesit,*** në mënyrë të përmbledhur, kanë pretenduar se u është cenuar *e drejta për proces të rregullt ligjor,* e garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në drejtim të:

7.1. *Së drejtës së aksesit,* pasi gjykata e apelit nuk i ka trajtuar dhe nuk u ka dhënë përgjigje pretendimeve të ngritura në gjykim, sikurse është ai për ligjin e zbatueshëm dhe fuqinë juridike të rregullores nr. 53, datë 25.6.2009 të Autoritetit të Mbikëqyrjes Financiare *(rregullorja nr. 53/2009 e AMF-së).* Edhe Gjykata e Lartë nuk i ka marrë në shqyrtim dhe nuk i ka vlerësuar shkaqet e rekursit të tyre, megjithëse ato përmbushnin kërkesat e nenit 472 të KPC-së në kohën e paraqitjes së tij.

7.2. *Së drejtës për gjykim nga një gjykatë e paanshme dhe e caktuar me ligj,* pasi Gjykata e Lartë nuk u ka dhënë përgjigje pretendimeve të kërkuesve në rekurs, në veçanti atij për zbatimin e gabuar të ligjit material nga gjykata e apelit lidhur me pazbatueshmërinë dhe zbatimin me fuqi prapavepruese të rregullores nr. 53/2009 të AMF-së, si dhe për moszbatimin nga ajo gjykatë të dispozitave të Kodit Civil *(KC)* e vendimit unifikues nr. 12, datë 14.9.2007, të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë *(vendimi unifikues nr. 12/2007).* Kolegji Civil i saj nuk ka pranuar kërkesën e tyre për shtyrjen e gjykimit deri në arsyetimin e vendimit të Gjykatës që kishte pranuar ankimin kushtetues individual në një çështje tjetër të ngjashme.

7.3. *Parimit të barazisë së armëve dhe kontradiktoritetit,* pasi Gjykata e Lartë nuk ka trajtuar pretendimet dhe argumentet në rekursin e kërkuesve, por vetëm ato të palës së paditur, të cilat kishin marrë përgjigje nga gjykata e apelit.

7.4. *Standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor,* pasi Gjykata e Lartë nuk ka kryer vlerësim ligjor si gjykatë ligji për pretendimet në rekurs të kërkuesve, ndërsa vendimi i saj është tërësisht i paarsyetuar dhe i mungon analiza juridiko-ligjore, duke mos garantuar kështu zhvillimin e një gjykimi të bazuar në dispozitat ligjore.

7.5. *Parimit të sigurisë juridike,* pasi gjykata e apelit dhe Gjykata e Lartë kanë zbatuar me efekt prapaveprues rregulloren nr. 53/2009 të AMF-së, e cila nuk ka qenë në fuqi në kohën kur ka ndodhur ngjarja. Sipas nenit 117 të Kushtetutës, efektet e këtij akti fillonin pas botimit të tij në Fletoren Zyrtare dhe jo pas publikimit në faqen zyrtare të AMF-së. Për më tepër, ky akt nënligjor ka dalë në kundërshtim me nenin 118, pika 2, të Kushtetutës, pasi ligji i posaçëm nr. 10076/2009 ka autorizuar AMF-në vetëm për nxjerrjen e rregullave për trajtimin e dëmeve, por jo për të përcaktuar masën e dëmit dhe vlerën e tij.

III
Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimimin e kërkuesve

8. Çështja e legjitimimit *(locus standi)* është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja "f" dhe 134, pikat 1, shkronja "i" dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë

në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuara në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale dhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

9. Në këtë këndvështrim, kërkuesit, si individë, legjitimohen *ratione personae*, në kuptim të shkronjës "f" të pikës 1 të nenit 131 dhe shkronjës "i" të pikës 1 të nenit 134 të Kushtetutës, pasi kanë qenë palë në procesin gjyqësor ndaj të cilit kanë ngritur pretendime në këtë Gjykatë dhe kanë interes të drejtpërdrejtë për vënien në lëvizje të këtij gjykimi kushtetues.

10. Në lidhje me kriterin e *shterimit të mjeteve juridike efektive*, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja "f", të Kushtetutës, Gjykata vëren se kërkuesit i janë drejtuar asaj me ankim kushtetues individual pas përfundimit të procesit gjyqësor në gjykatat e juridiksionit të zakonshëm dhe pasi kanë shteruar në formë e substancë mjetet e zakonshme të ankimit ndaj vendimeve të gjykatave më të ulëta. Për rrjedhojë, ata nuk kanë mjet tjetër juridik në dispozicion për mbrojtjen e të drejtave kushtetuese të pretenduara të cenuara përveç paraqitjes së ankimit kushtetues individual.

11. Kërkuesit legjitimohen edhe *ratione temporis,* në kuptim të nenit 71/a, pika 1, shkronja "b", të Ligjit Organik të Gjykatës, pasi vendimi më i fundit i kundërshtuar, ai i Gjykatës së Lartë, mban datën 20.11.2024 dhe është njoftuar në adresën elektronike të përfaqësuesit të tyre në datën 15.1.2025, ndërsa ankimi kushtetues individual është paraqitur në datën 15.5.2025, pra brenda afatit ligjor 4-mujor.

12. Për sa i përket legjitimimit *ratione materiae*, Gjykata vëren se, pavarësisht se në objektin e kërkesës kërkuesit kanë kundërshtuar vetëm vendimin e Gjykatës së Lartë, në përmbajtje ata kanë ngritur pretendime edhe për vendimin e gjykatës së apelit, duke pretenduar se këto vendime u kanë cenuar të drejtën për proces të rregullt në drejtim të *së drejtës së aksesit, së drejtës për gjykim nga një gjykatë e paanshme dhe e caktuar me ligj*, *parimit të barazisë së armëve dhe kontradiktoritetit* dhe *standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor*, sikundër edhe *parimit të sigurisë juridike*, pretendime këto që janë me natyrë kushtetuese.

13. Për sa i përket përmbajtjes dhe natyrës së këtyre pretendimeve, Gjykata vë në dukje se, në thelb, argumentet e kërkuesve parashtrohen në drejtim të qëndrimit të Gjykatës së Lartë për pretendimet e ngritura prej tyre në rekurs, konkretisht identifikimin e ligjit të zbatueshëm për zgjidhjen e mosmarrëveshjes konkrete dhe zbatimin e tij në çështjen e tyre. Duke pasur parasysh natyrën e pretendimeve, të cilat parashtrohen në drejtim të së drejtës për proces të rregullt ligjor, si dhe pozicionin e funksionin e Gjykatës së Lartë si gjykatë ligji, në ushtrimin e të cilit ajo kontrollon jo vetëm mënyrën e zbatimit të ligjit material dhe procedural nga ana e gjykatave më të ulëta, por edhe respektimin e standardeve kushtetuese për proces të rregullt, për shkak të natyrës subsidiare të kontrollit kushtetues, Gjykata vlerëson të analizojë çështjen në vijim në drejtim të *së drejtës së aksesit të lidhur me standardin e arsyetimit*. Konkretisht, Gjykata do të analizojë nëse në vendimin për mospranimin e rekursit kërkuesit kanë marrë përgjigje përfundimtare nga Gjykata e Lartë për pretendimet e tyre, në garantim të së drejtës së aksesit në atë gjykatë dhe standardit kushtetues të arsyetimit të vendimit.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1. Për cenimin e së drejtës së aksesit të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor

14. Kërkuesit kanë pretenduar se edhe pse në rekurs kanë ngritur pretendime për zbatimin e gabuar të ligjit material nga gjykata e apelit, për sa i takon pazbatueshmërisë dhe zbatimit me fuqi prapavepruese të rregullores nr. 53/2009, si dhe moszbatimit nga ajo gjykatë të dispozitave të KC-së dhe të vendimit unifikues nr. 12/2007, Gjykata e Lartë nuk u ka dhënë përgjigje, duke mos e arsyetuar vendimin e saj.

15. Neni 42, pika 1, i Kushtetutës parashikon se të drejtat kushtetuese dhe ligjore nuk mund të cenohen pa një proces të rregullt ligjor. Kjo dispozitë sanksionon të drejtën për gjykim, ku e drejta e aksesit, përfshirë të drejtën për të vënë në lëvizje gjykatën, përbën një aspekt të saj. E drejta e aksesit u garanton subjekteve të cenuara të drejtën t'i drejtohen një gjykate, e cila duhet të dëgjojë pretendimet e tyre dhe të shpallë një vendim pas një gjykimi të drejtë dhe publik *(shih vendimet nr. 32, datë 3.11.2022; nr. 10, datë 12.4.2022, të Gjykatës*

Kushtetuese). Administrimi i mirë i drejtësisë fillon me garancinë që një individ të ketë akses në gjykatë për t'i siguruar atij të gjitha aspektet e një forme gjyqësore të shqyrtimit të çështjes. Kjo e drejtë e individit nuk përfshin vetëm të drejtën për të filluar një proces, por edhe të drejtën për të pasur, nga ana e gjykatës, një zgjidhje përfundimtare për çështjen, pasi aksesi në gjykatë duhet të jetë substantiv dhe jo thjesht formal *(shih vendimet nr. 5, datë 22.2.2022; nr. 22, datë 29.4.2021; nr. 3, datë 23.2.2016, të Gjykatës Kushtetuese).*

16. Në jurisprudencën e saj Gjykata ka theksuar se e drejta për proces të rregullt ligjor përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, që i garantohet individit nga nenet 42 dhe 142, pika 1, të Kushtetutës. Arsyetimi i vendimeve është element thelbësor i një vendimi të drejtë. Funksioni i një vendimi të arsyetuar është t'u tregojë palëve që ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë *(shih vendimet nr. 19, datë 7.7.2022; nr. 2, datë 11.2.2021; nr. 3, datë 20.1.2017, të Gjykatës Kushtetuese).* Gjykata ka pohuar, po ashtu, se në rastet kur kërkuesi nuk merr përgjigje për pretendimet e tij me natyrë kushtetuese, për shkak të vendimit të mospranimit të rekursit, i cenohet jo vetëm standardi i arsyetimit të vendimit, por edhe e drejta e aksesit, si dhe e drejta e ankimit në kuptimin substancial, e parashikuar në nenin 43 të Kushtetutës *(shih vendimet nr. 23, datë 25.4.2023; nr. 45, datë 3.7.2017, të Gjykatës Kushtetuese).*

17. Nga ana tjetër, Gjykata ka pohuar në mënyrë konstante se është detyrë e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm të interpretojnë ligjin për qëllim të procesit gjyqësor që ato zhvillojnë, ndërsa detyra e saj është të vlerësojë nëse gjatë procesit gjyqësor ka pasur shkelje të të drejtave kushtetuese, si dhe nëse zbatimi i ligjit ka qenë eventualisht arbitrar, në kuptimin që të bjerë ndesh haptazi me konceptin e gjykimit të drejtë të përcaktuar në nenin 42 të Kushtetutës *(shih vendimet nr. 30, datë 29.5.2023; nr. 33, datë 14.11.2022; nr. 3, datë 23.2.2016, të Gjykatës Kushtetuese).*

18. Mbi bazën e standardeve të mësipërme, në rastin konkret Gjykata do të verifikojë: nëse Gjykata e Lartë, në respektim të parimit të subsidiaritetit, i ka kthyer përgjigje pretendimit me natyrë kushtetuese të kërkuesve të parashtruar në rekurs lidhur me ligjin e zbatueshëm në llogaritjen e shpërblimit të dëmit të pësuar në aksidentin me mjete motorike; nëse gjykata e apelit ka identifikuar ligjin e zbatueshëm pa gabime ligjore të dukshme; nëse vendimi i mospranimit të rekursit të Gjykatës së Lartë është arsyetuar në mënyrë të qartë dhe të plotë në përputhje me standardet kushtetuese.

19. Gjykata vëren se kërkuesit e kanë nisur procesin gjyqësor për shpërblimin e dëmit nga aksidenti, duke ngritur si gjatë gjykimit në shkallë të parë (në aktin procedural "pretendime përfundimtare"), gjatë gjykimit në apel (kundërshtime në lidhje me ankimin) ashtu edhe në rekurs pretendimin për moszbatimin e rregullores nr. 53/2009, me argumentin se në momentin e ndodhjes së aksidentit ky akt nuk kishte hyrë në fuqi. Lidhur me këtë, gjykata e shkallës së parë ka arsyetuar se aksidenti ka ndodhur në datën 9.7.2011, kohë në të cilën ishte në fuqi ligji i posaçëm nr. 10076/2009, i cili gjente zbatim dhe në rastin konkret. Ndërsa për pjesën që nuk rregullohej nga ky ligj gjenin zbatim dispozitat e KC-së, sipas interpretimit të bërë atyre në vendimin unifikues nr. 12/2007 të Gjykatës së Lartë. Në këto kushte, sipas kësaj gjykate, dëmi pasuror dhe jopasuror do të llogaritej sipas këtij legjislacioni, ndërsa sipas nenit 117 të Kushtetutës, rregullorja nr. 53/2009 e AMF-së, e dalë në zbatim të ligjit të posaçëm dhe e hyrë në fuqi 15 ditë pas publikimit në Fletoren Zyrtare nr. 180, datë 25.12.2012, nuk gjente zbatim, pasi në momentin e aksidentit nuk ishte botuar në Fletoren Zyrtare *(shih faqet 9–10 të vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë).*

20. Gjykata e Apelit Tiranë ka ndryshuar vendimin e gjykatës së shkallës së parë, duke vlerësuar se përllogaritja e dëmit që rrjedh nga rasti i sigurimit u referohet kërkesave të ligjit nr. 10076/2009 dhe rregullores nr. 53/2009 të AMF-së, si akte në fuqi në kohën e ndodhjes së aksidentit. Sipas kësaj gjykate, rregullorja nr. 53/2009 e AMF-së, pavarësisht se ishte miratuar dhe botuar pas momentit të ndodhjes së aksidentit rrugor, në nenin 51 të saj parashikonte se zbatohej me efekt prapaveprues nga momenti i hyrjes në fuqi të ligjit të posaçëm. Mbi këtë bazë, duke zbatuar përcaktimet e bëra në këtë rregullore, gjykata e apelit ka ulur masën e dëmshpërblimit të akorduar në favor të kërkuesve nga gjykata e shkallës së parë *(shih faqen 11 të vendimit të Gjykatës së Apelit Tiranë).*

21. Ndonëse kërkuesit dhe paditësit e tjerë (fëmijët e tyre) kanë kundërshtuar vendimin e gjykatës së apelit dhe në rekurs kanë ngritur pretendime për zbatimin e gabuar të ligjit material në

lidhje me pazbatueshmërinë dhe zbatimin me fuqi prapavepruese të rregullores nr. 53/2009 të AMF-së, Gjykata e Lartë ka vlerësuar se gjykata e apelit ka respektuar normat procedurale dhe se nuk konstatoheshin shkelje që çonin në pavlefshmërinë e procedurës ose të dhënies së vendimit gjyqësor. Sipas kësaj gjykate, palëve u ishte dhënë mundësia të realizonin të drejtën e mbrojtjes, të paraqisnin prova, të njiheshin me provat e palës kundërshtare dhe të shprehnin qëndrimin e tyre për zgjidhjen e mosmarrëveshjes, duke u zbatuar të gjitha parimet bazë të procesit të rregullt ligjor. Po kështu, sipas atij kolegji, pjesa e pretendimeve në rekurs që ngrinte çështje të vlerësimit të provave dilte jashtë juridiksionit rishikues të Gjykatës së Lartë *(shih paragrafin 19 të vendimit të Gjykatës së Lartë).*

22. Në analizë të vendimmarrjeve të mësipërme, Gjykata konstaton se kërkuesit e kanë ngritur në rekurs pretendimin se gjykata e apelit ka identifikuar gabim ligjin e zbatueshëm, duke caktuar për pasojë një vlerë më të ulët dëmshpërblimi nga ajo e gjykatës së shkallës së parë. Sipas tyre, rregullorja nr. 53/2009 nuk ishte e zbatueshme në këndvështrim të nenit 117 të Kushtetutës, pasi mosmarrëveshja kishte lindur ditën e aksidentit, më 9.7.2011, ndërsa rregullorja ishte botuar më vonë në Fletoren Zyrtare. Gjykatat e faktit kanë mbajtur qëndrime të ndryshme për sa i përket ligjit material të zbatueshëm për llogaritjen e masës së dëmshpërblimit. Kështu, gjykata e shkallës së parë arsyeton se ligji i zbatueshëm përcaktohet nga data e aksidentit, duke vënë në dukje se në fuqi ishte ligji i posaçëm nr. 10076/2009, i cili gjente zbatim edhe në rastin konkret, dhe për pjesën që nuk rregullohej nga ky ligj gjenin zbatim dispozitat e KC-së, sipas interpretimit të bërë atyre në vendimin unifikues nr. 12/2007 të Gjykatës së Lartë. Ndërsa rregullorja nr. 53/2009 e AMF-së nuk gjente zbatim, sipas nenit 117 të Kushtetutës, pasi në momentin e aksidentit nuk ishte botuar në Fletoren Zyrtare. Kurse gjykata e apelit ka arritur në përfundimin se, si ligj i zbatueshëm, krahas ligjit të posaçëm nr. 10076/2009, ishte edhe rregullorja nr. 53/2009 e AMF-së, e cila, pavarësisht se ishte miratuar dhe botuar pas momentit të ndodhjes së aksidentit rrugor, parashikonte në nenin 51 të saj se zbatohej me efekt prapaveprues nga momenti i hyrjes në fuqi të ligjit të posaçëm. Këto pretendime, në thelb, kanë të bëjnë me cenimin e parimeve e sigurisë juridike dhe të hierarkisë së akteve në drejtim të aksesit dhe standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor, të cilat kanë natyrë kushtetuese. Megjithatë, Gjykata e Lartë, bazuar në nenet 472 dhe 480 të KPC-së, ka vendosur mospranimin e rekursit, me arsyetim të kufizuar, pa mbajtur qëndrim të shprehur lidhur me pretendimin e kërkuesve për natyrën e rregullores dhe fuqinë juridike të saj.

23. Ndërkohë situata e vlerësimit të ndryshëm ligjor të çështjes kërkonte që Gjykata e Lartë të ushtronte rolin e saj si gjykatë e ligjit për të verifikuar identifikimin e ligjit të zbatueshëm dhe fuqinë juridike të tij nën dritën e parimit të sigurisë juridike, sipas të cilit individi duhet të marrë dijeni rregullisht për aktet ligjore të cilat duhet të jenë të parashikueshme për efektet e tyre dhe mjaftueshmërisht të qarta. Në këtë mënyrë, Gjykata e Lartë nuk ka arsyetuar lidhur me natyrën juridike të rregullores, nëse ajo kishte natyrë normative dhe, si e tillë, e kishte lidhur fuqinë juridike me botimin në Fletoren zyrtare ose jo. Në varësi të konkluzionit që do të dilte nga kjo analizë, Gjykata e Lartë do të evidentonte se cili duhet të ishte momenti kur ajo hynte në fuqi dhe fillonte të sillte pasoja juridike, nëse rregullorja hynte në fuqi me botimin në faqen zyrtare të AMF-së ose në momentin e botimit në Fletoren Zyrtare. Po ashtu, kjo analizë do të evidentonte edhe qëllimin e nenit 51 të rregullores që parashikonte efektin prapaveprues nga momenti i hyrjes në fuqi të ligjit të posaçëm, duke lehtësuar edhe zbatimin e saj në praktikë për subjektet të cilave u drejtohej. Në këtë mënyrë edhe kërkuesit mund të aksesonin, të merrnin dijeni dhe rrjedhimisht të parashikonin efektet e rregullores, me qëllim që ata të ishin mjaftueshmërisht të qartë për masën e dëmshpërblimit që u takonte si pasojë e aksidentit të ndodhur.

24. Gjykata ka vënë në dukje edhe më parë se në rastet e shpërblimit të dëmit nga aksidentet, çështjet e veprimit të ligjit në kohë ose të vendosjes respektive hierarkike të normave në konflikt, hyjnë në sferën e kompetencës së gjykatave të zakonshme. Dyshimet në lidhje me veprimin në kohë të normave juridike duhet të zgjidhen nga gjykatat e zakonshme, bazuar në parashikimet kushtetuese që përcaktojnë momentin e hyrjes në fuqi të tyre (neni 117 i Kushtetutës), si edhe bazuar në parimin kushtetues të hierarkisë së akteve ligjore (nenet 4 dhe 116 të Kushtetutës), nga të cilat burojnë edhe parimet ku bazohen gjykatat për përcaktimin e ligjit të zbatueshëm në rast të përplasjeve mes normave

me fuqi të njëjtë ose të ndryshme juridike *(shih vendimet nr. 30, datë 2.5.2025; nr. 82, datë 26.11.2024, të Gjykatës Kushtetuese).*

25. Po kështu, Gjykata risjell në vëmendje se vetëm një vendim i arsyetuar i jep asaj mundësinë të vlerësojë nëse gjykatat e zakonshme kanë marrë në shqyrtim pretendimet kryesore të palëve dhe mënyrën sesi i kanë trajtuar ato. Veçanërisht kur bëhet fjalë për pretendime me natyrë kushtetuese, në kuadër të parimit të subsidiaritetit që udhëheq raportet ndërmjet juridiksionit kushtetues dhe juridiksionit të zakonshëm gjyqësor, mungesa e arsyetimit të Gjykatës së Lartë e vë në vështirësi/pamundësi Gjykatën për të vlerësuar nëse ajo i ka marrë në shqyrtim dhe nëse i ka vlerësuar ato pretendime *(shih vendimet nr. 30, datë 2.5.2025; nr. 82, datë 26.11.2024, të Gjykatës Kushtetuese).*

26. Nisur nga sa më lart, Gjykata çmon se Gjykata e Lartë, në ushtrim të funksionit të saj, duhej të kishte mbajtur një qëndrim të shprehur në drejtim të ligjit të zbatueshëm, në përputhje edhe me parimet kushtetuese dhe praktikën e kësaj Gjykate, ashtu edhe në drejtim të bazueshmërisë në themel të shkaqeve të rekursit që kishin të bënin me aspekte kushtetuese të procesit gjyqësor. Kjo me qëllim që kërkuesit të merrnin një përgjigje për sa i takon zbatueshmërisë së ligjit në zgjidhjen e mosmarrëveshjes së tyre objekt shqyrtimi. Në këto kushte, në kuadër të rrethanave të rastit konkret, mospranimi i rekursit të kërkuesve nga Gjykata e Lartë, duke u mjaftuar vetëm me parashtrimin në vendim të shkaqeve të rekursit dhe me arsyetimin *de plano* se këto shkaqe nuk janë nga ato të parashikuara nga ligji, pa u dhënë përgjigje të arsyetuar pretendimeve me natyrë kushtetuese, çon në përfundimin se zbatimi i ligjit nga ajo është haptazi i paarsyeshëm dhe vë në dyshim të drejtën e procesit të rregullt ligjor në aspektin e aksesit të lidhur edhe me standardin arsyetimit të vendimit gjyqësor.

27. Në përmbledhje të argumenteve të mësipërme, Gjykata çmon se pretendimi i kërkuesve për cenimin e së drejtës së aksesit të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor nga Gjykata e Lartë është i bazuar, ndaj ky vendim duhet të shfuqizohet dhe çështja të dërgohet për rishqyrtim.[5]

C. Për shpenzimet e përfaqësimit në Gjykatën Kushtetuese

28. Në datën 17.3.2026, përpara shqyrtimit të çështjes në seancë plenare, kërkuesi Pren Ranxha i është drejtuar Gjykatës me kërkesë, me objekt mbulimin e shpenzimeve në lidhje me çështjen objekt të këtij gjykimi kushtetues. Për këtë qëllim është paraqitur akti, fatura e datës 24.2.2026, i lëshuar nga avokati Arsen Baltëza, në vlerën 200.000 lekë (pa TVSH), i përshkruar si pagesë për përfaqësim gjyqësor.

29. Gjykata vëren se në nenin 28 të Ligjit Organik të Gjykatës janë parashikuar rregullat për sa u takon shpenzimeve gjyqësore, sipas të cilave, shpenzimet e procesit gjyqësor përpara saj u nënshtrohen rregullave të parashikuara në ligjin për tarifat gjyqësore (pika 1); kur vendos pranimin e ankimit kushtetues individual, ajo mund të shprehet edhe për shpenzimet e përfaqësimit pjesërisht ose tërësisht, nëse kërkohet nga kërkuesi (pika 2). Kjo dispozitë është konkretizuar edhe në nenin 14 të Rregullores për Procedurat Gjyqësore të Gjykatës Kushtetuese, sipas të cilit me paraqitjen e kërkesës paraqitet edhe akti që provon shlyerjen e tarifave përkatëse (pika 2); kur vendoset pranimi i ankimit kushtetues individual, Gjykata shprehet në dispozitiv edhe për shpenzimet e përfaqësimit dhe masën e tyre, nëse kjo kërkohet nga kërkuesi (pika 4). Gjykata vëren se referuar përmbajtjes së dispozitave si më sipër, së pari, disponimi për shpenzimet vihet në lëvizje vetëm me kërkesë formale nga ankuesi dhe, së dyti, një kërkesë e tillë mund të paraqitet së bashku me ankimin kushtetues individual deri kur deklarohet mbyllja e seancës plenare nga Gjykata. Në rastin konkret, kërkesa për shpenzimet gjyqësore është paraqitur përpara zhvillimit të seancës plenare.

30. Gjykata në jurisprudencën e saj ka theksuar se në parim çështja e shpenzimeve të përfaqësimit në gjykimin kushtetues të ankimit kushtetues individual është pjesë e procesit të rregullt ligjor dhe refuzimi për mbulimin e tyre rrezikon të kufizojë në mënyrë të pajustifikuar të drejtën e individit për akses në gjykatë, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës. Individi ka të drejtën e mbulimit të shpenzimeve vetëm nëse vërteton se ato janë kryer,

[5] Gjyqtarja Fiona Papajorgji është shprehur kundër qëndrimit të shumicës për pranimin e kërkesës, me të njëjtat argumente të shprehura në vendimin nr. 30, datë 2.5.2025, të Gjykatës dhe mendimin e saj të pakicës bashkëlidhur vendimit nr. 82, datë 26.11.2024, po të Gjykatës.

kanë qenë të nevojshme dhe në masë të arsyeshme, ndaj ai duhet të paraqesë edhe aktet që dokumentojnë në mënyrë reale dhe të nevojshme masën e shpenzimeve të kryera për qëllim të procesit kushtetues, të cilat në çdo rast duhet të jenë të arsyeshme dhe të shoqëruara me fatura tatimore të lëshuara sipas legjislacionit në fuqi. Sipas udhëzimit të përbashkët nr. 18, datë 5.8.2020, të ministrit të Drejtësisë dhe ministrit të Financave, "Për miratimin e kritereve të përfitimit të pagesave dhe tarifat e shpërblimit të avokatëve që ofrojnë ndihmë juridike dytësore" (udhëzimi nr. 18/2020), shpenzimet për ofrimin e mbrojtjes juridike për përfaqësimin në Gjykatë përcaktohen në vlerat 50.000 lekë dhe 60.000 lekë, ndërsa për shërbime juridike jashtëgjyqësore përcaktohen në vlerat 25.000 lekë (përgatitje kërkese) dhe 500 deri në 1.500 lekë ora (ofrimi i ndihmës juridike në formën e kështillimit – shih rubrikat I dhe II të shtojcës 1 "Tarifat e shërbimeve juridike të avokatëve të ndihmës juridike"). Nga ana tjetër, kriteret bazë për llogaritjen e masës lidhen me: kompleksitetin e çështjes, nivelin e formimit dhe përvojën juridike të kërkuesit për të kuptuar çështjen, moshën dhe gjendjen financiare të kërkuesit, si dhe elemente të tjera që ndikojnë në vlerën e kërkuar *(shih vendimet nr. 54, datë 9.10.2025; nr. 47, datë 18.9.2025, të Gjykatës Kushtetuese).*

31. Për sa i takon subjektit që ngarkohet për mbulimin e shpenzimeve të përfaqësimit, Gjykata ka theksuar se natyra dhe objekti i gjykimit kushtetues ndryshojnë nga gjykimi i zakonshëm, për sa kohë që në gjykimin kushtetues individi kërkon të mbrojë të drejtat themelore të shkelura si pasojë e veprimtarisë së autoriteteve publike, ku përfshihet edhe ajo e gjykatave të zakonshme, që i kanë pasjellë atij cenimin e të drejtave themelore, ndaj përgjegjësia në këtë gjykim i takon vetë shtetit. Kjo logjikë ndiqet nga rregullimet ligjore për kompensimin e shkeljes të së drejtës për gjykim brenda afatit të arsyeshëm, ku në gjykimin e zakonshëm thirren të paditur Ministria e Drejtësisë dhe Ministria e Financave (neni 399/4, pika 2, i KPC-së) *(shih vendimet nr. 54, datë 9.10.2025; nr. 47, datë 18.9.2025, të Gjykatës Kushtetuese).*

32. Për sa më sipër, Gjykata, duke pasur parasysh parashikimet e udhëzimit nr. 18/2020, aktet e përgatitura nga përfaqësuesi i kërkuesit për përfaqësimin e tij në këtë gjykim kushtetues, natyrën e çështjes konkrete, si dhe numrin e pretendimeve të pranuara, vlerëson se masa e arsyeshme për mbulimin e shpenzimeve gjyqësore në Gjykatë është në vlerën 30.000 lekë. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se kërkesa për shpenzimet e përfaqësimit është e drejtë dhe pranohet.

33. Në përfundim, Gjykata çmon se kërkesa e kërkuesve duhet të pranohet, sipas arsyetimit të mësipërm të këtij vendimi.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja "f" dhe 134, pika 1, shkronja "i", të Kushtetutës, si dhe neneve 72 e vijuese të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë", të ndryshuar, me shumicë votash,

VENDOSI:

1. Pranimin e kërkesës.

2. Shfuqizimin e vendimit nr. 00-2024-4767, datë 20.11.2024, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

3. Dërgimin e çështjes për shqyrtim në Gjykatën e Lartë.

4. Shpenzimet e përfaqësimit të kërkuesit në vlerën 30.000 lekë i ngarkohen Ministrisë së Financave.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 19.3.2026.
Shpallur më 20.4.2026.

Kryetare: Fiona Papajorgji (kundër)
Anëtarë: Sonila Bejtja, Marsida Xhaferllari, Genti Ibrahimi, Sandër Beci, Marjana Semini
Anëtarë kundër: Asim Vokshi

MENDIM PAKICE

1. Në shqyrtimin e çështjes që i përket kërkesës së kërkuesve Pren Ranxha, Lumnije Ranxha, me objekt shfuqizimin e vendimit nr. 00-2024-4767, datë 20.11.2024, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshëm me Kushtetutën, dhe dërgimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Lartë, unë, gjyqtari Asim Vokshi, jam kundër

vendimit të shumicës për pranimin e kërkesës, për arsyet e mëposhtme.

2. Shumica vendosi shfuqizimin e vendimit të Gjykatës së Lartë dhe kthimin e çështjes për rigjykim pranë asaj gjykate, pasi gjeti cenim të së drejtës së aksesit të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit, për shkak se Gjykata e Lartë nuk kishte mbajtur qëndrim të arsyetuar për pretendimin e kërkuesve të parashtruar në rekurs në lidhje me zbatimin e rregullores së AMF-së nr. 53/2009, e cila, sipas tyre, nuk duhej të gjente zbatim, pasi nuk kishte hyrë në fuqi në kohën e ndodhjes së aksidentit.

3. Në vlerësimin tim si gjyqtar në pakicë, siç është pranuar në jurisprudencën e Gjykatës dhe të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, jo çdo "gabim" procedural justifikon cenimin e vendimmarrjes së gjykatave të zakonshme. Vetëm gabimet procedurale që pasjellin njëkohësisht dëmtimin serioz edhe të një të drejte substanciale mund të pasjellin cenimin e vendimmarrjes së gjykatave. Cenimi i kërkuesve nga mungesa e arsyetimit të detajuar të një kërkimi të tyre, për të cilin Gjykata e Lartë ka mbajtur një qëndrim konstant në jurisprudencën e saj, nuk paraqitet i një rëndësie të tillë që të përbëjë shkak për shfuqizimin si antikushtetues të vendimmarrjes së Gjykatës së Lartë. Pala kishte mundësi të dinte jurisprudencën konstante të Kolegjit Civil, i cili, duke lënë në fuqi vendimin e Gjykatës së Apelit që analizonte se rregullorja e AMF-së nr. 53/2009 ishte e zbatueshme, e ka bërë të vetin atë arsyetim, duke i dhënë kësisoj indirekt përgjigje pretendimeve të palës kërkuese. Kjo palë, nga ana tjetër, ishte e detyruar që konform nenit 472 të KPC-së të identifikonte raste të praktikës njësuese ose zhvilluese të praktikës së Kolegjit Civil, që mbështesnin pretendimet e veta në rekurs, në mënyrë që gjykata të shprehej në mënyrë të detajuar (çka nuk rezulton të jetë bërë bindshëm prej tyre).

4. Gjykata, në vendimin e saj nr. 94, datë 17.7.2022, ndër të tjera, afirmon, se: "*Mbledhja e Gjyqtarëve thekson se dyshimet për veprimin në kohë të normave juridike duhet të zgjidhen nga gjykatat e zakonshme bazuar në parashikimet kushtetuese që përcaktojnë momentin e hyrjes në fuqi të tyre (neni 117 i Kushtetutës), si dhe bazuar në parimin kushtetues të hierarkisë së akteve ligjore (nenet 4 dhe 116 të Kushtetutës), nga të cilat burojnë edhe parimet ku bazohen gjykatat për përcaktimin e ligjit e zbatueshëm në rast të përplasjeve mes normave me fuqi të njëjtë ose të ndryshme juridike.*". Citimi i nenit 117 të Kushtetutës në fakt u jep përgjigje dhe pretendimeve me natyrë kushtetuese të kërkuesve dhe duhej të çonte gjykatën në rrëzimin e kërkimit të tyre.

5. Në vlerësimin tim si gjyqtar në pakicë, çështja kushtetuese paraqitet më e lehtë për t'u zgjidhur nëse mbahen parasysh përcaktimet e nenit 117 pika 1 të Kushtetutës, neneve 3, pika 26, 10 dhe 58 të ligjit nr. 10076/2009 dhe sidomos nenit 3 të ligjit nr. 9572, datë 3.7.2006, "Për Autoritetin e Mbikëqyrjes Financiare", të ndryshuar *(ligji nr. 9572/2006)*, sipas të cilit AMF-ja është person juridik, publik, me qendër në Tiranë, i cili është i pavarur në ushtrimin e kompetencave të përcaktuara në këtë ligj ose në legjislacionin në fuqi dhe nuk lejohet ndërhyrja në veprimtarinë e tij, që mund të cenojë pavarësinë e autoritetit. Dukshëm në këtë rast AMF-ja nuk klasifikohet brenda konceptit kushtetues të "institucioneve të tjera qendrore", për të cilat flet paragrafi i parë i nenit 117 të Kushtetutës. Ndaj, për hyrjen në fuqi të akteve nënligjore të këtij personi juridik publik të pavarur, nuk është parakusht botimi i tyre në Fletoren Zyrtare. Sipas nenit 117 pika 2 të Kushtetutës shpallja dhe botimi i akteve normative nënligjore të AMF-së bëhet sipas parashikimeve ligjore.

6. Rregullorja e AMF-së nr. 53/2009 duke qenë se sipas nenit 1 pika 2 të saj, u drejtohet vetëm shoqërive të sigurimit, Byrosë Shqiptare të Sigurimit, vlerësuesve të dëmeve në sigurime dhe strukturave të specializuara për trajtimin e dëmeve dhe jo publikut të gjerë, nuk kërkon botimin e saj në Fletoren Zyrtare. Pikërisht, për këtë arsye, në nenin 51, pika 3 të rregullores së AMF-së nr. 53/2009 parashikohet, se: *"Kjo rregullore hyn në fuqi në datën e botimit të saj në faqen elektronike zyrtare të Autoritetit."*. Sipas nenit 114, pika 1, të Kodit të Procedurave Administrative të vitit 1999: *"1. Botimi i akteve administrative është i detyrueshëm vetëm kur një gjë e tillë kërkohet nga ligji.*". Ndërsa sipas dispozitave të ligjit nr. 10076/2009 dhe ligjit nr. 9572/2006, pikërisht sepse AMF-ja nuk është institucion qendror i administratës publike, aktet nënligjore të miratuara prej saj, të cilat u drejtohen profesionistëve, nuk kërkohet shprehimisht nga ligjet sektoriale që të botohen në Fletoren Zyrtare për efekt të hyrjes së tyre në fuqi.

7. Kushtetuta në nenin 145, pika 1 të saj detyron gjyqtarët që në zgjidhjen e çështjeve t'i nënshtrohen gjithnjë vetëm Kushtetutës dhe ligjeve, e në rast se ndonjë akt nënligjor bie ndesh me ligjin ose me

Kushtetutën, ato e zgjidhin çështjen duke zbatuar drejtpërdrejt këto të fundit. Rregullorja e AMF-së nr. 53/2009 nuk është detyruese për gjykatat, por ato kanë të drejtë ta mbajnë atë parasysh, nëse binden se zbatimi i saj sjell zgjidhjen e drejtë të çështjes. Fakti që Kolegji Civil në rastin konkret nuk ka gjetur problematika të zbatimit të ligjit në lidhje me masën e shpërblimit (të cilën kërkuesit e duan më të lartë), nuk prodhon mosmarrëveshje kushtetuese për sa kohë që dëmshpërblimi që ata kanë marrë është bazuar në kritere objektive e që zbatohen njësoj për të gjithë e mbi të gjitha që nuk bien ndesh me ligjin. Ndaj, në këtë rast, nuk shihet e arsyeshme që Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë të mblidhet e t'i japë përgjigje çdo pretendimi të palës kërkuese, për sa kohë që pretendimet e saj lidhen me çështje fakti, domethënë me masën e shpërblimit, për të cilën nuk ka ngritur argumente bindëse, për ta trajtuar atë si çështje të mirëfilltë ligji, për shkak të caktimit të vlerave nga gjykata e apelit, në kundërshtim me kriteret ligjore. Fakti që nëse zbatohej vendimi unifikues nr. 12 i Gjykatës së Lartë i vitit 2007 *(i cili nuk zbatohet në këtë fushë për shkak të hyrjes në fuqi të ligjit të ri nr. 10076/2009 dhe rregullores së AMF-së nr. 53/2009, e cila nuk ka nevojë të botohet në Fletoren Zyrtare),* kërkuesit do të mund të merrnin një shpërblim më të lartë, nuk përbën në vetvete çështje kushtetuese ose ligjore, por çështje fakti që lidhet me vlerësimin e rrethanave të secilës çështje dhe zbatimin e njëllojtë të metodologjisë së vlerësimit për të gjitha palët. Detajimet e rregullores së AMF-së nr. 53/2009 zbatohen nga gjykatat vetëm brenda limiteve që parashikon ligji, pasi në të kundërt ato e zgjidhin mosmarrëveshjen bazuar në kriteret dhe kufijtë që vendos ligji, duke anashkaluar rregulloren. Kërkuesi nuk kanë argumentuar bindshëm ndonjë çështje kushtetuese në këtë drejtim, ndaj kërkesa e tyre duhej të ishte rrëzuar.

Anëtar: Asim Vokshi

VENDIM
Nr. 13, datë 25.4.2026

PËR MIRATIMIN E ÇMIMIT TAVAN TË TREGTIMIT ME SHUMICË/PAKICË TË NËNPRODUKTEVE TË NAFTËS DHE TË GAZIT

Bordi i Transparencës dhe Kufizimit të Përkohshëm të Çmimeve të Tregtimit me Shumicë/Pakicë të Nënprodukteve të Naftës dhe të Gazit, në mbështetje të vendimit të Këshillit të Ministrave nr. 186, datë 19.3.2026, "Për shpalljen e situatës së veçantë në tregun e hidrokarbureve", në zbatim të nenit 21/3 dhe të nenit 21/5 të ligjit nr. 8450, datë 24.2.1999, "Për përpunimin, transportimin dhe tregtimin e naftës, të gazit dhe nënprodukteve të tyre", të ndryshuar, si dhe të aktit normativ nr. 1, datë 3.4.2026, "Për një shtesë në ligjin nr. 61/2012, 'Për akcizat në Republikën e Shqipërisë'", të ndryshuar;

VENDOSI:

1. Të miratojë çmimet tavan/maksimale të tregtimit me shumicë dhe pakicë të nënprodukteve të naftës, për benzinë të standardit SSHEN 2282018 dhe gazoil të standardit SSHEN 5902018.

2. Vlera "Premio" zbatohet sipas publikimit të Drejtorisë së Përgjithshme të Doganave të një dite më parë.

3. Çmimet e miratuara nga Bordi, të cilat reflektojnë çmimet e nënprodukteve në bursë, të publikuara nga agjencia ndërkombëtare "S&P Global Platts" në USD, në kushtet e livrimit FOB Med, detyrimet doganore/tatimore që aplikohen, si dhe marzhe bruto maksimale të tregtimit (përfshijnë edhe TVSH-në), janë çmime tavan/maksimale në zbatim të metodologjisë së përcaktuar në ligjin nr. 8450, datë 24.2.1999, "Për përpunimin, transportimin dhe tregtimin e naftës, të gazit dhe nënprodukteve të tyre", të ndryshuar.

4. Çmimet tavan/maksimale të tregtimit me shumicë dhe pakicë të nënprodukteve, pas zbatimit të metodologjisë të përcaktuar në ligjin nr. 8450, datë 24.2.1999, i ndryshuar, janë si më poshtë:

a) Çmimet tavan (max), për shitjen me shumicë të produkteve:

- 194 lekë/litri për gazoilin;
- 169 lekë/litri për benzinën.

b) Çmimet tavan (max) për shitjen me pakicë të produkteve:

- 206 lekë/litri për gazoilin;
- 181 lekë/litri për benzinën.

5. Referuar aktit normativ nr. 1, datë 3.4.2026, "Për një shtesë në ligjin nr. 61/2012, 'Për akcizat në Republikën e Shqipërisë'", të ndryshuar, ku është parashikuar, se në rast se çmimi i shitjes me pakicë, për gazoili është më i lartë se 220 lekë/litri, apo për benzinën është më i lartë se 200 lekë/litri, zbatohet niveli 80% i akcizës. Bazuar në zbatimin e metodologjisë sipas pikës 4 të këtij vendimi, çmimet janë nën kufirin e aktit normativ nr. 1, datë 3.4.2026, dhe për rrjedhojë niveli i akcizës do të zbatohet i plotë, 100%.

6. Ngarkohet administra doganore të bëjë zbatimin në sistem të nivelit të plotë të akcizës për produktin gazoil, sipas kodit të NKM-së: 27101944, me 39.376230 lekë/litri, dhe për produktin benzinë, sipas kodeve të NKM-së: 27101245 dhe 27101249, me 39.376230 lekë/litri.

7. Asnjë operator ekonomik nuk mund t'i tregtojë këto nënprodukte mbi çmimet tavan të vendimit të Bordit. Çdo operator ekonomik me shumicë dhe pakicë është i lirë t'i tregtojë këto nënprodukte me çmime më të ulëta se çmimet tavan/maksimale të miratuara nga Bordi.

8. Në zbatim të nenit 21/8, të ligjit nr. 8450 datë 24.2.1999, "Për përpunimin, tramsportimin dhe tregtimin e naftës, të gazit dhe nënprodukteve të tyre", të ndryshuar, Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve, në cilësinë e organit monitorues, ka përcjellë pranë Bordit rastet për shkeljet e konstatuara, lidhur me vendimet e Bordit. Bordi mori vendim që Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve të kryejë vlerësime të thelluara lidhur me këto raste.

9. Efektet e këtij vendimi fillojnë në datë 25.4.2026, ora 14:00, deri në një njoftim të dytë të marrë në mbledhjen e radhës. Ky vendim është i detyrueshëm për të gjitha shoqëritë që tregtojnë me shumicë/pakicë produktet dhe nënproduktet e naftës dhe të gazit, në zbatim të ligjit nr. 8450, datë 24.2.1999, "Për përpunimin, transportimin dhe tregtimin e naftës, të gazit dhe nënprodukteve të tyre", të ndryshuar.

10. Ky vendim të publikohet në Fletoren Zyrtare, si dhe në faqen zyrtare të ministrisë përgjegjëse për hidrokarburet, ministrisë përgjegjëse për ekonominë, ministrisë përgjegjëse për financat, administratës doganore dhe administratës tatimore.

Kryetare: Delina Ibrahimaj

Anëtarë: Sezar Beqaj, Enea Karakaci, Arjana Dyrmishi, Dritan Basha, Ilir Binaj, Besmir Beja, Klaudio Gega, Arlind Fida, Ilia Gjermani, Mariglen Bregu, Nimet Veliaj

VENDIM

(i shkurtuar)

Gjykata e Shkallës së Parë e Juridiksionit të Përgjithshëm Tiranë, me vendimin nr. 449, datë 4.2.2026, vendosi shpalljen e zhdukjes së shtetases Mereme Doda, e datëlindjes 13.4.1969, lindur në Tiranë dhe banuese në Lezhë, dhe caktimin e shtetasit Rakip Doda si kujdestar për administrimin e pasurisë së saj.

KËRKESË

Shtetasja Sanije Subashi kërkon, pranë Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Berat, shpalljen e deklarimit të vdekjes së shtetasit Belisor Kadri Subashi, i datëlindjes 25.1.1975.

KËRKUESE
Sanije Subashi

	Formati 61x86/8

Shtypshkronja e Qendrës së Botimeve Zyrtare
Tiranë, 2026

Adresa: Rr. "Nikolla Jorga", Tiranë
Tel./fax: +355 4 24 27 004 Tel.: +355 4 24 27 006

Çmimi 192 lekë

Vulosur elektronikisht nga Qendra e Botimeve Zyrtare
Date:2026/04/27 14:23:45 +02'00'
be721a99dc114b5b844732f07f4d007d

Shënim : Ky dokument është gjeneruar dhe vulosur me anë
të një proçedure automatike nga një sistem elektronik (Qendra e Botimeve Zyrtare)